

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΟΥ ΠΛ. Δ' ΗΧΟΥ

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

Εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν στίχους δ', καὶ ψάλλομεν
Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου γ', δευτεροῦντες τὸ α'.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον, Δογματικόν. Ἦχος πλ. δ'.

Πῶς μὴ σε μακαρίσωμεν Θεοτόκε! πῶς δὲ μὴ ἀνυμνήσωμεν
ὑπερευλογημένη, τὸ ἀκατάληπτον μυστήριον τῆς κυοφορίας
σου! Τῶν αἰώνων γὰρ ὁ ποιητής, καὶ τῆς ἡμετέρας
δημιουργὸς φύσεως, τὴν ἰδίαν εἰκόνα οἰκτείρας, καθῆκεν
ἐαυτὸν εἰς κένωσιν, τὴν ἀνεξιχνίαστον· ὁ ὢν ἐν τοῖς
ἀύλοις κόλποις τοῦ Πατρός, ἐν μήτρᾳ σου Ἄγνη κατεσκήνωσε,
καὶ σὰρξ ἀτρέπτως ἐγένετο, ἐκ σοῦ Ἀπειρόγαμε· μείνας μὲν,
ὄπερ ὑπῆρχε, φύσει Θεός, μηδαμῶς δὲ τῆς τοῦ Πατρός, ἐν
Πνεύματι κυβερνητικῆς συγκαθεδρίας, ἐκφοιτήσας, ἀληθῶς
ᾧφθη παιδίον νέον ἐν ἀγίαις ὠλέναις σου, ἀμώμητον σῶμα ἐξ
ἀχράντων αἱμάτων σου, μετὰ ψυχῆς λογικῆς, δεύτερος Ἀδάμ,
ὁ Κύριος ἐξ οὐρανοῦ. Διὸ αὐτὸν προσκυνοῦμεν Θεὸν τέλειον,
καὶ ἄνθρωπον τέλειον, τὸν αὐτὸν ἐν ἐκατέρᾳ μορφῇ· ἐκατέρα
γὰρ φύσις, ἐστὶν ἐν αὐτῷ ἀληθῶς· διπλᾶ δὲ πάντα
κηρύττομεν, τὰ φυσικὰ αὐτοῦ ἰδιώματα, κατὰ τὴν διπλόην
τῶν οὐσιῶν, δύο σέβοντες τὰς ἐνεργείας, καὶ θελήματα.
Ὅμοσίου γὰρ ὢν τῷ Θεῷ καὶ Πατρί, αὐτεξουσίως θέλει καὶ
ἐνεργεῖ ὡς Θεός· ὁμοσίου δὲ ὢν καὶ ἡμῖν, αὐτεξουσίως
θέλει καὶ ἐνεργεῖ ὡς ἄνθρωπος. Αὐτὸν ἰκέτευε, Σεμνὴ
παμμακάριστε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μετὰ τό, Καταξίωσον κ.λπ., ψάλλομεν τὸ α' Ἀναστάσιμον
Στιχηρόν, Ἀνῆλθες ἐπὶ Σταυροῦ Ἰησοῦ καὶ εἶτα τὰ παρόντα
Προσόμοια.

Στιχηρὰ τῆς Θεοτόκου.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Στίχ. \Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ
γενεᾷ.

Χαῖρε Θεοτόκε πάνσεμνε· Χαῖρε πηγὴ τὴν ζωὴν, τοῖς πιστοῖς
ἢ πηγάζουσα· Χαῖρε πάντων Δέσποινα. καὶ Κυρία τῆς
κτίσεως· εὐλογημένη, χαῖρε Πανάμωμε· δεδοξασμένη, χαῖρε

Πανάχραντε· Χαῖρε παλάτιον· Χαῖρε θεῖον σκήνωμα· Χαῖρε Ἀγνή· Χαῖρε Μητροπάρθενε· Χαῖρε Θεόνυμφε.

Στίχ.\Ἄκουσον θύγατερ καὶ ἴδε καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου· καὶ ἐπιθυμήσει ὁ βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

Χαῖρε Θεομητορ ἄχραντε· Χαῖρε πιστῶν ἢ ἐλπίς· Χαῖρε κόσμου καθάρσιον· Χαῖρε πάσης θλίψεως, ῥυομένη τοὺς δούλους σου· ἢ τῶν ἀνθρώπων, χαῖρε παράκλησις, ἢ ζωηφόρος, χαῖρε ἀντίληψις· Χαῖρε προπύργιον, τῶν προσκαλουμένων σε· Χαῖρε Θεοῦ, θεῖον ἐνδιαίτημα, καὶ ὄρος ἅγιον.

Στίχ.\Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσι οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ.

Χαῖρε Θεοτόκε Δέσποινα· Χαῖρε ἡ μόνη ἐλπίς, τῶν βροτῶν καὶ ἀντίληψις· Χαῖρε καταφύγιον· Χαῖρε λυχνία ἀείφωτος· ἠγλαϊσμένον, χαῖρε λαμπάδιον· ἠγιασμένον, χαῖρε παλάτιον· Χαῖρε Παράδεισε· Χαῖρε θεῖον σκήνωμα· Χαῖρε πηγὴ, βρύουσα τὰ νάματα, τοῖς προσιούσί σοι.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον, Δογματικόν.

Ὅν οὐρανὸς οὐκ ἐχώρησε, Παρθένε Θεοτόκε, ἐν γαστρὶ σου ἀστενοχωρήτως ἐχώρηθη, καὶ ἔμεινας ἄγνή, ἀρρήτῳ λόγῳ, μηδὲν τῆς παρθενίας λυμανθείσης· Σὺ γὰρ μόνη γέγονας ἐν γυναιξί, καὶ μήτηρ καὶ παρθένος· καὶ σὺ μόνη Πάναγνε, ἐγαλούχησας Υἱὸν ζωοδότην, καὶ ἀγκάλαις σου ἐβάστασας, τὸ ἀνύστακτον ὄμμα· ἀλλ' οὐ διέλιπε τοῦ κόλπου τοῦ πατρικοῦ, ὁ ὑπάρχων πρὸ τῶν αἰώνων· ἀλλ' ἄνω ὅλως Θεὸς μετὰ Ἀγγέλων, καὶ κάτω ὅλως ἐκ σοῦ μετὰ ἀνθρώπων, καὶ πανταχοῦ ἀνερμηνεύτως. Αὐτὸν ἰκέτευε, Δέσποινα Παναγία, τοῦ σωθῆναι τοὺς ὀρθοδόξως, ὁμολογοῦντάς σε Θεοτόκον ἄγνήν.

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου.

Ἦχος πλ. δ'.

Ἐσπερινὸν ὕμνον, καὶ λογικὴν λατρείαν, σοὶ Χριστὲ προσφέρομεν· ὅτι ηὐδόκησας, τοῦ ἐλεῆσαι ἡμᾶς, διὰ τῆς ἀναστάσεως.

Κύριε, Κύριε, μὴ ἀπορρίψῃς ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ προσώπου σου·
ἀλλὰ εὐδόκησον, τοῦ ἐλεῆσαι ἡμᾶς, διὰ τῆς ἀναστάσεως.

Χαῖρε Σιών ἁγία, Μήτηρ τῶν Ἐκκλησιῶν, Θεοῦ κατοικητήριον·
σὺ γὰρ ἐδέξω πρώτη, ἄφεςιν ἁμαρτιῶν, διὰ τῆς ἀναστάσεως.

Ἔτερα Στιχηρά, Ἀνατολικά.

Ὁ ἐκ Θεοῦ Πατρὸς Λόγος, πρὸ τῶν αἰώνων γεννηθείς, ἐπ’
ἐσχάτων δὲ τῶν χρόνων, ὁ αὐτὸς ἐκ τῆς Ἀπειρογάμου
σαρκωθείς, βουλήσει σταύρωσιν θανάτου ὑπέμεινε, καὶ τὸν
πάλαι νεκρωθέντα, ἄνθρωπον ἔσωσε, διὰ τῆς ἑαυτοῦ
ἀναστάσεως.

Τὴν ἐκ νεκρῶν σου ἀνάστασιν, δοξολογοῦμεν Χριστέ, δι’ ἧς
ἠλευθέρωσας, Ἀδαμιαῖον γένος, ἐκ τῆς τοῦ ἄδου τυραννίδος·
καὶ ἐδωρήσω τῷ κόσμῳ ὡς Θεός, ζωὴν αἰώνιον, καὶ τὸ μέγα
ἔλεος.

Δόξα σοι Χριστέ Σωτήρ, Υἱὲ Θεοῦ μονογενές, ὁ προσπαγεῖς
ἐν τῷ Σταυρῷ, καὶ ἀναστὰς ἐκ τάφου τριήμερος.

Σὲ δοξάζομεν Κύριε, τὸν ἐκουσίως δι’ ἡμᾶς, Σταυρὸν
ὑπομείναντα, καὶ σὲ προσκυνοῦμεν, παντοδύναμε Σωτήρ· μὴ
ἀπορρίψῃς ἡμᾶς, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, ἀλλ’ ἐπάκουσον καὶ
σῶσον ἡμᾶς, διὰ τῆς ἀναστάσεώς σου Φιλάνθρωπε.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ Βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν, διὰ φιλιανθρωπίαν, ἐπὶ τῆς γῆς
ᾤφθη, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη· ἐκ Παρθένου γὰρ
ἄγνης, σάρκα προσλαβόμενος, καὶ ἐκ ταύτης προελθὼν, μετὰ
τῆς προσλήψεως, εἷς ἐστὶν Υἱός, διπλοῦς τὴν φύσιν, ἀλλ’
οὐ τὴν ὑπόστασιν· διὸ τέλειον αὐτὸν Θεόν, καὶ τέλειον
ἄνθρωπον, ἀληθῶς κηρύττοντες, ὁμολογοῦμεν Χριστὸν τὸν
Θεὸν ἡμῶν· ὃν ἰκέτευσεν Μήτηρ ἀνύμφευτε, ἐλεηθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β’.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο.

Στίχ. \Ενεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

Στίχ. \Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἣτις οὐ
σαλευθήσεται.

Εἰς τὸν Στίχον. Ἀπόστιχα Στιχηρά.

Τὸ Ἀναστάσιμον. Ἦχος πλ. δ'.

Ἀνῆλθες ἐπὶ Σταυροῦ Τησοῦ, ὁ καταβὰς ἐξ οὐρανοῦ· ἦλθες ἐπὶ θάνατον, ἢ ζωῆ ἢ ἀθάνατος· πρὸς τοὺς ἐν σκότει, τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν· πρὸς τοὺς πεσόντας, ἢ πάντων ἀνάστασις. Ὁ φωτισμὸς καὶ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, δόξα σοι.

Στίχ.\Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο.
Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

Τὰ κατ' Ἀλφάβητον.

Χριστὸν δοξολογήσωμεν, τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν· ψυχὴν καὶ σῶμα γὰρ ἀναλαβὼν, τῷ πάθει ἀπ' ἀλλήλων διέετμε· τῆς ἀχράντου μὲν ψυχῆς, ἐν ᾧδη κατελθούσης, ὃν καὶ ἐσκύλευσε· τάφῳ δὲ διαφθοράν, οὐκ οἶδε τὸ ἅγιον σῶμα, τοῦ Λυτρωτοῦ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ.\Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἣτις οὐ σαλευθήσεται.

Ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις, δοξολογοῦμεν Χριστέ, τὴν ἐκ νεκρῶν σου ἀνάστασιν· δι' ἧς ἡμᾶς ἠλευθέρωσας, τῆς τυραννίδος τοῦ ἄδου, καὶ ὡς Θεὸς ἐδωρήσω, ζωὴν αἰώνιον, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ.\Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Ὡ Δέσποτα τῶν ἀπάντων, ἀκατάληπτε Ποιητά, οὐρανοῦ καὶ γῆς, διὰ Σταυροῦ παθῶν, ἐμοὶ ἀπάθειαν ἐπήγασας· ταφὴν δὲ καταδεξάμενος, καὶ ἀναστὰς ἐν δόξῃ, συνανέστησας τὸν Ἀδάμ, χειρὶ παντοδυνάμῳ. Δόξα τῇ σῇ τριημέρῳ ἐγέρσει, δι' ἧς δεδώρησαι ἡμῖν, τὴν αἰώνιον ζωὴν, καὶ ἰλασμὸν ἁμαρτιῶν, ὡς μόνος Εὐσπλαγχνος.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀνύμφευτε Παρθένε, ἢ τὸν Θεὸν ἀφράστως συλλαβοῦσα σαρκί, Μήτηρ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, σὼν οἰκετῶν παρακλήσεις δέχου Πανάμωμε· ἢ πᾶσι χορηγοῦσα, καθαρισμόν τῶν πταισμάτων, νῦν τὰς ἡμῶν ἰκεσίας προσδεχομένη, δυσώπει σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον.

Ἐξ ὕψους κατήλθες ὁ Εὐσπλαγχνος, ταφὴν κατεδέξω τριήμερον, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσης τῶν παθῶν. Ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάστασις ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Θεοτοκίον.

Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας
Ἀγαθέ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν δείξας
ὡς Θεός, μὴ παρίδῃς οὐς ἔπλασας τῆ χειρὶ σου· δεῖξον τὴν
φιλανθρωπίαν σου Ἐλεῆμον· δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον,
πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν
ἀπεγνωσμένον.

Τῆ ΚΥΡΙΑΚῃ

ΕΝ Τῷ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚῷ

Κανὼν Τριαδικός, οὔ ἢ ἄκροστιχίς·

Τριας Μονάς, σῶσόν με τὸν σὸν οἰκέτην.

Ἦχος πλ. δ'.

Ῥδὴ α'. Ἀρματηλάτην Φαραῶ ἐβύθισε.

Τῷ τρισηλίῳ Βασιλεῖ καὶ πρύτανι, καὶ προμηθεῖ τοῦ παντός,
φιλαγάθως μόνῳ, φύσει πρυτανεύοντι, καὶ ἐνιαίαν ἔχοντι,
τῆς Θεότητος δόξαν, Θεῷ μονάρχῃ προσπίπτομεν, ὕμνον τὸν
τρिसάγιον ᾄδοντες.

Ῥήσεις τὰς θείας καὶ χρησμοὺς τοὺς ἄνωθεν, μεμυημένοι
σαφῶς, θεαρχικὴν φύσιν, ἐνικὴν δοξάζομεν, ἀΐδιον
συνάναρχον, ἐν τρισὶ τοῖς προσώποις, Πατρὶ Υἱῷ καὶ τῷ
Πνεύματι, δημιουργικὴν παντοδύναμον.

Τερομύστης Ἀβραὰμ γενόμενος, ἱεροτύπως τὸ πρὶν, τὸν
Ποιητὴν πάντων, καὶ Θεὸν καὶ Κύριον, τρισὶ μὲν
ὑποστάσεσιν, ὑπεδέξατο χαίρων, τῶν δὲ τριῶν ὑποστάσεων,
κράτος ἐνιαῖον ἐγνώρισεν.

Θεοτοκίον.

Ἀπειρογάμως τὸν Χριστὸν ἐκύησας, τὸν καθ' ἡμᾶς δι' ἡμᾶς,
εἰληφότα φύσιν, Πάναγνε καὶ ἄτρεπτον, κατ' ἄμφω
διαμείναντα· ὃν δυσώπει ἀπαύστως, ἁμαρτιῶν μοι
δωρήσασθαι, καὶ τῶν πειρασμῶν ἀπολύτρωσιν.

Ῥδὴ γ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Σὲ τὸν ἀπρόσιτον Θεόν, καὶ Βασιλέα τῆς δόξης, ἐπὶ θρόνου
Ἠσαΐας κατεῖδεν, ὑψηλοῦ καὶ Χερουβεὶμ, καὶ Σεραφεὶμ
δοξάζοντα, ἀκαταπαύστοις ὕμνοις, μοναδικὸν τρισυπόστατον.

Μόνον πατρόθεν ὡς ἐκ νοῦ, γεγεννημένον τὸν Λόγον, καὶ τὸ Πνεῦμα προελθὸν ἀπορόρητως, καταλλήλοις λογισμοῖς, καὶ γραφικοῖς διδάγμασι, κατειληφότες ἓνα, Θεὸν τρισήλιον σέβομεν.

Ὁ ὢν ἀγέννητος Πατήρ, καὶ τῆς ἰδίας οὐσίας, τὸ ἀπαύγασμα γεννῶν ῥοῆς δίχρα, τὸν Υἱὸν φῶς ἐκ φωτός, ἐκπορευτῶς προβάλλεται, συμφυῆς φῶς τὸ Πνεῦμα, τὸ παντουργὸν καὶ ὁμότιμον.

Θεοτοκίον.

Ναὸς ἐδείχθης καθάρως, παρθενομητορ Μαρία, τοῦ τὰ πάντα πανσθενῶς καὶ πανσόφως, ὑποστήσαντος Χριστοῦ, καὶ τάξαντος καὶ φέροντος· ὃν ἐξιλέωσαί μοι, ταῖς μητρικαῖς σου δεήσεσι.

Κάθισμα. Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Τῆς τρισηλίου καὶ σεπτῆς τελεταρχίας, τὰς δυναστείας οἱ πιστοὶ νῦν εὐφημοῦμεν· ὅτι νεύματι μόνῳ τὸ πᾶν συνέστησε· τὰς ἄνω χοροστασίας ἀγγελικᾶς, τὰς κάτω ἱεραρχίας Ἐκκλησιῶν, τοῦ κραυγάζειν τὸ Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ, Θεὲ ὑπεράγαθε, δόξα ὕμνος τῷ κράτει σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Τὸν ἀναλλοίωτον Θεὸν ἡ τετοκυῖα, ἀλλοιουμένην εἰς ἀεὶ τῇ ἁμαρτίᾳ, ταῖς προσβολαῖς τοῦ δολίου καὶ τῆ ῥαθυμίας, στερέωσον τὴν καρδίαν μου Ἀγαθή, πρεσβείαις ταῖς μητρικαῖς σου, ὅπως κάγῳ, εὐχαρίστως κραυγάζω σοι· Θεογεννητορ Μαριάμ, ἐλέησον τὴν ποιμνην σου, ἣν ἐκτίσω Πανάμωμε.

Ῥδὴ δ'. Σύ μου ἰσχύς, Κύριε.

Ἀνατολή, δικαιοσύνης φανεὶς Χριστός, τοῖς ἐν σκότει, πᾶσαν διεσκέδασε, τὴν ἀφεγγῆ νύκτα τῶν παθῶν, καὶ τῆς τρισηλίου, Θεότητος φῶς ἀνέτειλεν, ἀπλοῦν μὲ τὴν οὐσίαν, τριλαμπῆς δὲ ἀκτίσιν· ὁ ὕμνοῦμεν ἀεὶ καὶ δοξάζομεν.

Σεραφικοῖς, στόμασι τὸν ἀνυμνούμενον, τοῖς πηλίνοις, χεῖλεσι δοξάζομεν, τὰς ὑποστάσεις τριαδικόν, Κύριον τῆς δόξης, ἀπλοῦν τὴν φύσιν ἀπρόσιτον, βοῶντες· Ω Παντάναξ, τοῖς σοῖς δούλοις παράσχου, ἰλασμὸν καὶ πταισμάτων συγχώρησιν.

Συνεκτική, πάντων τῶν ὄντων ἀόρατε, πανοικτιῖρμον,
εὐσπλαγχνε φιλάνθρωπε, Τριάς σεπτὴ καὶ θεαρχικὴ, μή μου
ἐπιλάθη, τοῦ σοῦ οἰκέτου τὸ σύνολον, μηδὲ διασκεδάσης, ἣν
διέθου σοῖς δούλοις, διαθήκην δι' ἄφατον ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Ἐραίαν σε, Πάναγνε μόνην εὐράμενος, ἐξ αἰῶνος, Λόγος ὁ
προάναρχος, τὴν Ἰακῶβ Κόρη καλλονήν, καὶ ἐν σοὶ σκηνώσας,
δι' εὐσπλαγχνίαν ἀνέπλασε, τὴν φύσιν τῶν ἀνθρώπων· ὃν
δυσώπει ἀπαύστως, ἀπὸ πάσης ῥυσθῆναί με θλίψεως.

Ῥδὴ ε'. Ἴνα τί με ἀπώσω.

Συναῖδια τρία, πρόσωπα δοξάζομεν ἓνα δὲ Κύριον, σὲ τὴν
θεϊάν φύσιν, διαιροῦντες ἀπλῶς καὶ συνάπτοντες, καὶ
πιστῶς βοῶμεν· θεαρχικὴ Τριάς ἁγία, τοὺς σοὺς δούλους ἐκ
θλίψεως λύτρωσαι.

Ὀλοφύρομαι σφόδρα, διὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς διανοίας μου,
πῶς μὴ θέλων πάσχω, τὴν ἀβούλητον ὄντως ἀλλοίωσιν· ἀλλ'
ὡς ἄτρεπτός με, ζωαρχικὴ Τριάς ἁγία, τῶν καλῶν ἐν τῇ
στάσει κρηπίδευσον.

Νυσταγμῷ βαρυνθέντα, τῷ τῆς ἁμαρτίας με καὶ συνωθούμενον,
πρὸς θανάτου ὕπνον, ὡς φιλάνθρωπος καὶ ὑπεράγαθος, καὶ
παντελεήμων, θεαρχικὴ Τριάς ἁγία, κατοικτείρησον καὶ
διανάστησον.

Θεοτοκίον.

Μητροπάρθενε Κόρη, πάναγνε πανάμωμε Θεοχαρίτῳτε, ταῖς
σαῖς ἱκεσίαις, τὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν σου καὶ Κύριον,
ἐξιλέωσαί μοι, καὶ τῶν παθῶν καὶ τῶν πταισμάτων, τὸν σὸν
δοῦλον ἐκλύτρωσαι τάχιον.

Ῥδὴ στ'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ἐπουρανίων νόων, ταξιαρχίας μιμούμενοι, μοναρχικὴ τοῦ
παντός, Τριάς ὑπερούσιε, τρισαγίοις ἄσμασι, σὲ
δοξολογοῦμεν, τοῖς πηλίνοις ἡμῶν στόμασι.

Τὸν κατ' εἰκόνα τὴν σὴν, τὸν ἄνθρωπον διαπλάσαντα, καὶ ἐξ
οὐκ ὄντων τὸ πᾶν, σοφῶς ὑποστήσαντα, Θεὸν τρισυπόστατον,
προσκυνῶ καὶ σέβω, καὶ ὕμνῶ καὶ μεγαλύνω σε.

Ὁ παντοκράτωρ Θεός, καὶ μόνος ἀπερινόητος, ἐνοίκησον ἐν
ἐμοί, δι' ἄφατον ἔλεος, Τρισήλιε Δέσποτα, καὶ καταύγασόν
με, καὶ συνέτισον ὡς εὐσπλαγχνος.

Θεοτοκίον.

Ναὸς ἐδείχθης Θεοῦ, τοῦ ἀχωρήτου Πανάχραντε· ναὸν κάμει
τῆς αὐτοῦ, δεῖξον θείας χάριτος, Παναγία Δέσποινα, ταῖς
σαῖς ἰκεσίαις, καὶ συντήρησον ἀλώβητον.

Κάθισμα. Τὸ προσταχθέν.

Πατέρα ἀναρχον πιστοὶ Υἱὸν συνἀναρχον, καὶ Πνεῦμα θεῖον
ἀληθῶς ὁμολογοῦμεν, ἀσυγχύτως ἀτρέπτως καὶ ἀδιαιρέτως,
Τριάδα ἀπλήν ἀγίαν καὶ συμφυῆ, βοῶντες σὺν τοῖς Ἀγγέλοις·
Ἅγιος εἶ, Πάτερ Υἱὲ σὺν τῷ Πνεύματι, τῷ παναγίῳ καὶ
σεπτῷ· ἐλέησον οὐς ἔπλασας, κατ' εἰκόνα σου Δέσποτα.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Εὐχαριστοῦμέν σοι ἀεὶ Θεοτόκε, καὶ μεγαλύνομεν Ἁγνή καὶ
προσκυνοῦμεν, ἀνυμνοῦντες τὸν τόκον σου Κεχαριτωμένη,
βοῶντες ἀκαταπαύστως· Σῶσον ἡμᾶς, Παρθένε παντελεῆμον ὡς
ἀγαθή, καὶ δαιμόνων ἐξάρπασον, λογοθεσίου φοβεροῦ, ἐν ᾧρᾳ
τῆς ἐτάσεως, μὴ αἰσχυρθῶμεν οἱ δοῦλοί σου.

Ῥδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Σοφίᾳ ἀρρήτῳ σου, καὶ τῷ πελάγει τῆς ἀγαθότητος, δωρεὰν
τὸν σὸν δοῦλον, ἠλεημένον ἀνάδειξόν με καὶ νῦν, καθάπερ
πάλαι καὶ ῥῦσαι κακώσεως, Τριάς μονὰς ὁ Θεός, ἀμαρτιῶν
καὶ παθῶν. (Δίς).

Ὁ νοῦς ὁ ἀγέννητος, Πατὴρ καὶ Λόγος ὁ γεννηθεὶς ἐξ αὐτοῦ,
καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ θεῖον, ἀκαταλήπτως ἐκπορευτὸν πεφυκός,
Θεὸς μονάρχα Τρισήλιε ψάλλω σοι· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν
πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Νενέκρωμαι Πάναγνε, τῆς ἀμαρτίας πεπωκὼς τὸ φάρμακον, καὶ
προστρέχω σοι πίστει, τῇ τετοκυῖα τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς·
ταῖς σαῖς πρεσβείαις τὸν δοῦλόν σου ζώωσον, καὶ πειρασμῶν
καὶ παθῶν, λύτρωσαι μόνη Ἁγνή.

Ῥδὴ η'. Ἐπταπλασίως κάμινον.

Ὁ φῶς ὑπάρχων ἄδυτον, τριλαμπὲς καὶ τρισήλιον, καὶ
μοναρχικόν, μονοκρατὲς ἀπλούστατον, Θεὸς ἀκατάληπτος, καὶ
μονοκράτωρ Κύριος, νῦν τὴν σκοτεινὴν, καὶ ζοφεράν μου
καρδίαν, καταύγασον καὶ δεῖξον, φωταυγῆ καὶ φωσφόρον,
ὑμνεῖν σε καὶ δοξάζειν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τερωτάταις πτέρυξι, Σεραφεῖμ οἱ θεϊότατοι, πρόσωπα καὶ πόδας, εὐλαβῶς καλύπτουσι, ὄρᾶν μὴ δυνάμενοι, τὸ ἀμήχανον κάλλος σου, ἀγαθαρχική, θεαρχική μοναρχία, Τριάς ὑπεραγία· πλὴν ἡμεῖς ἀνυμνεῖν σε, τολμῶμεν καὶ δοξάζειν, πιστῶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Κυριαρχίαν ἀναρχον, πανσθενῆ καὶ πανάγαθον, τελεταρχικὴν, ἀγαθουργὸν ἀόριστον, αἰτίαν ἀναίτιον, ποιητικὴν αἴδιον, προνοητικὴν, καὶ σωστικὴν τῶν ἀπάντων, μονάδα κατ' οὐσίαν, καὶ Τριάδα προσώποις, δοξάζω σε Θεέ μου, πιστῶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἐπὶ τῆς γῆς ἀνέτειλεν, ὁ ἀνέσπερος ἥλιος, διὰ τῆς ἐκ σοῦ, παρθενικῆς γεννήσεως, πανάχραντε Δέσποινα, καὶ τοὺς βροτοὺς ἀπήλλαξε, τῆς εἰδωλικῆς, καὶ ζοφερᾶς σκοτομήνης· διὸ καὶ νῦν με μᾶλλον, τῆς αὐτοῦ θεαρχίας, καταύγασον ταῖς αἰγλαῖς, καὶ φρούρει τὸν σὸν δοῦλον.

Ῥδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Τὴν πάντων βασιλίδα καὶ παντουργόν, ὑπεράρχιον φύσιν ὑπέρχρονον, ζωαρχικὴν, εὐσπλαγχνον φιλάνθρωπον ἀγαθὴν, ἐναρχικὴν Τριάδα σε, νῦν δοξολογοῦντες ἁμαρτιῶν, συγχώρησιν αἰτοῦμεν, τῷ κόσμῳ τὴν εἰρήνην, καὶ Ἐκκλησίαις τὴν ὁμόνοιαν.

(Δίς).

Ἡ μία κυριότης καὶ τριλαμπής, ἐνικὴ θεαρχία τρισήλιε, τοὺς ὑμνητάς, πρόσδεξαι τοὺς σοὺς ἀγαθοπρεπῶς, καὶ τῶν πταισμάτων λύτρωσαι, καὶ τῶν πειρασμῶν καὶ τῶν δυσχερῶν, καὶ θᾶπτον τὴν εἰρήνην, παράσχου φιλανθρώπως, ταῖς Ἐκκλησίαις καὶ τὴν ἔνωσιν.

Θεοτοκίον.

Νηδὺν Χριστὲ Σωτήρ μου παρθενικὴν, ἐνοικήσας ἐφάνης τῷ κόσμῳ σου, θεανδρικῶς, ἄτρεπτος ἀσύγχυτος ἀληθῶς, καὶ καθυπέσχου πάντοτε, μετὰ τῶν σῶν δούλων εἶναι σαφῶς· διὸ τῆς σε Τεκούσης, πρεσβείαις τὴν εἰρήνην, πάση τῇ ποιίμνῃ σου πρυτάνευσον.

ΕΝ Τῷ ΟΡΘΡῷ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Καθίσματα.

Ἀναστάσιμα. Ἦχος πλ. δ'.

Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν, ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων, καὶ Ἄγγελος φωτός, ταῖς γυναῖξιν ἐβόα· Παύσασθε τῶν δακρύων, τοῖς Ἀποστόλοις εὐαγγελίσασθε· κράξατε ἀνυμνοῦσαι· Ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ εὐδοκήσας σῶσαι ὡς Θεός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα. Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἀναστὰς ἐκ τοῦ τάφου ὡς ἀληθῶς, ταῖς ὁσίαις προσέταξας γυναῖξί, κηρῦξαι τὴν ἔγερσιν, Ἀποστόλοις ὡς γέγραπται· καὶ δρομαῖος ὁ Πέτρος, ἐπέστη τῷ μνήματι, καὶ τὸ φῶς ἐν τῷ τάφῳ, ὁρῶν κατεπλήττετο· ὄθεν καὶ κατεῖδε, τὰ ὀθόνια μόνα, χωρὶς τοῦ θείου σώματος, ἐν αὐτῷ κατακείμενα· καὶ πιστεύσας ἐβόησε· Δόξα σοι Χριστὲ ὁ Θεός, ὅτι σῶζεις ἅπαντας Σωτὴρ ἡμῶν· τοῦ Πατρὸς γὰρ ὑπάρχεις ἀπαύγασμα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Τὴν οὐράνιον πύλην καὶ κιβωτόν, τὸ πανάγιον ὄρος τὴν φωταυγῆ, νεφέλην ὑμνήσωμεν, τὴν οὐράνιον κλίμακα, τὸν λογικὸν Παράδεισον, τῆς Εὐσας τὴν λύτρωσιν, τῆς οἰκουμένης πάσης, τὸ μέγα κειμήλιον· ὅτι σωτηρία, ἐν αὐτῇ διεπράχθη, τῷ κόσμῳ καὶ ἄφεςις, τῶν ἀρχαίων ἐγκλημάτων· διὰ τοῦτο βοῶμεν αὐτῇ· Πρέσβευε τῷ σῶ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεςιν δωρήσασθαι, τοῖς εὐσεβῶς προσκυνοῦσι τὸν πανάγιον τόκον σου.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, ἕτερα Καθίσματα.

Ἀναστάσιμα.

Ἄνθρωποι τὸ μνημᾶ σου, Σωτὴρ ἐσφραγίσαντο, Ἄγγελος τὸν λίθον, ἐκ τῆς θύρας ἀπεκύλισε. Γυναῖκες ἐθεάσαντο, ἐγηγερμένον ἐκ νεκρῶν, καὶ αὗται εὐηγγελίσαντο, τοῖς Μαθηταῖς σου ἐν Σιών· Ὅτι ἀνέστης ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων, καὶ διελύθη τὰ δεσμὰ τοῦ θανάτου. Κύριε δόξα σοι.

Δόξα.

Τὰ μύρα τῆς ταφῆς, αἱ γυναῖκες κομίσασαι, φωνῆς ἀγγελικῆς, ἐκ τοῦ τάφου ἤκουον· Παύσασθε τῶν δακρύων, καὶ ἀντὶ λύπης χαρὰν κομίσασθε· κράξατε ἀνυμνοῦσαι, ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ εὐδοκήσας σῶσαι ὡς Θεός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐπὶ σοὶ χαίρει, Κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ κτίσις, Ἀγγέλων τὸ σύστημα, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἡγιασμένε ναέ, καὶ

Παράδεισε λογικέ, παρθενικὸν καύχημα· ἐξ ἧς Θεὸς
ἐσαρκώθη, καὶ παιδίον γέγονεν, ὁ πρὸ αἰώνων ὑπάρχων Θεὸς
ἡμῶν. Τὴν γὰρ σὴν μήτραν, θρόνον ἐποίησε, καὶ τὴν σὴν
γαστέρα, πλατυτέραν οὐρανῶν ἀπειργάσατο. Ἐπὶ σοὶ χαίρει,
Κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ κτίσις· δόξα σοι.

Μετὰ τὸν Ἀμωμον καὶ τὰ Εὐλογητάρια,

ἡ Ὑπακοή.

Αἱ Μυροφόροι τοῦ ζωοδότου, ἐπιστᾶσαι τῷ μνήματι, τὸν
Δεσπότην ἐζήτουν, ἐν νεκροῖς τὸν ἀθάνατον· καὶ χαρᾶς
εὐαγγέλια, ἐκ τοῦ Ἀγγέλου δεξάμεναι, τοῖς Ἀποστόλοις
ἐμήνυσον· Ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα
ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον Α΄.

Ἐκ νεότητός μου, ὁ ἐχθρός με πειράζει, ταῖς ἡδοναῖς
φλέγει με· ἐγὼ δὲ πεποιθώς, ἐν σοὶ Κύριε, τροποῦμαι
τοῦτον.

Οἱ μισοῦντες Σιών, γενηθήτωσαν δὴ, πρὶν ἐκσπασθῆναι ὡς
χόρτος· συγκόψει γὰρ Χριστός, ἀχένας αὐτῶν, τομῆ
βασάνων.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀγίῳ Πνεύματι, τὸ ζῆν τὰ πάντα, φῶς ἐκ φωτός, Θεὸς μέγας·
σὺν Πατρὶ ὑμνοῦμεν αὐτὸ καὶ τῷ Λόγῳ.

Ἀντίφωνον Β΄.

Ἡ καρδία μου, τῷ φόβῳ σου σκεπέσθω, ταπεινοφρονοῦσα· μὴ
ὑψωθεῖσα ἀποπέση, ἐκ σοῦ Πανοικτίρμον.

Ἐπὶ τὸν Κύριον, ὁ ἐσχηκὼς ἐλπίδα, οὐ δεῖσει τότε, ὅτε
πυρὶ τὰ πάντα, κρινεῖ καὶ κολάσει.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀγίῳ Πνεύματι, πᾶς τις θεῖος βλέπει καὶ προλέγει,
τερατουργεῖ ὑψιστα, ἐν τρισὶν ἓνα Θεὸν μέλπων· εἰ γὰρ καὶ
τριλαμπεῖ, μοναρχεῖ τὸ θεῖον.

Ἀντίφωνον Γ΄.

Ἐκέκραξά σοι Κύριε, πρόσχες, κλῖνόν μοι τὸ οὔς σου
βοῶντι, καὶ κάθαρον πρὶν ἄρης με, ἀπὸ τῶν ἐνθένδε.

Ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ γῆν, δύνων πᾶς αὐθις ἀνα-
λύσει, τοῦ λαβεῖν βασάνους, ἢ γέρα τῶν βεβιωμέ-
νων.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, θεολογία μονὰς τρισαγία· ὁ Πατὴρ γὰρ
ἄναρχος, ἐξ οὗ ἔφυ ὁ Υἱὸς ἀχρόνως, καὶ τὸ Πνεῦμα
σύμμορφον, σύνθρονον, ἐκ Πατρὸς συνεκλάμψαν.

Ἀντίφωνον Δ'.

Ἰδοῦ δὴ τί καλόν, ἢ τί τερπνόν, ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν
ἀδελφοὺς ἅμα; ἐν τούτῳ γὰρ Κύριος, ἐπηγγείλατο ζῶην
αἰωνίαν.

Τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ, ὁ τὰ κρίνα τοῦ ἀγροῦ κοσμῶν, κελεύει
μὴ δεῖν φροντίζειν.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, ἐνοειδεῖ αἰτίᾳ, πάντα ἔχεται
εἰρηνοβραβεύτως· Θεὸς τοῦτο γὰρ ἐστι, Πατρί τε καὶ Υἱῷ,
ὁμοούσιον κυρίως.

Προκείμενον.

Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεὸς σου Σιών, εἰς
γενεὰν καὶ γενεάν.

Στίχ. \Αἶνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

Πᾶσα πνοή, Εὐαγγέλιον Ἑωθινόν, τὸ ἐνδιάτακτον. Εἴτα
Ἀνάστασιν Χριστοῦ καὶ κ.λπ., ὡς ἔθος.

Κανὼν ὁ Ἀναστάσιμος.

Ἦχος πλ. δ'. ᾠδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἀρματηλάτην Φαραῶ ἐβύθισε, τερατουργοῦσα

» ποτέ, Μωσαϊκὴ ῥάβδος, σταυροτύπως πλήξασα,

» καὶ διελοῦσα θάλασσαν· Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα, πε-

» ζὸν ὁδίτην διέσωσεν, ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλλοντα.

Τροπάρια.

Τὴν παντοδύναμον Χριστοῦ θεότητα, πῶς μὴ θαυμάσωμεν! ἐκ μὲν παθῶν πᾶσι, τοῖς πιστοῖς ἀπάθειαν, καὶ ἀφθαρσίαν βλύζουσιν· ἐκ πλευρᾶς δὲ ἀγίας, πηγὴν ἀθάνατον στάζουσιν, καὶ ζωὴν ἐκ τάφου αἴδιον.

Ὡς εὐπρεπῆς ταῖς γυναιξὶν ὁ Ἄγγελος, νῦν ἐμπεφάνισται, καὶ τηλαυγῆ φέρων, τῆς ἐμφύτου σύμβολα, ἀῦλου καθαρότητος, τῆ μορφῆ δὲ μηνύων, τὸ φέγγος τῆς ἀναστασεως, κράζει· Ἐξηγέρθη ὁ Κύριος.

Θεοτοκίον.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ λελάληνται, ἐν γενεαῖς γενεῶν, ἢ τὸν Θεὸν Λόγον, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, ἀγνὴ δὲ διαμείνας, Θεοτόκε Παρθένε· διό σε πάντες γεραίρομεν, τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

Κανὼν Σταυροαναστασίμος.

Υγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηρὰν.

Ἐπήρθησαν πύλαι ὀδυνηραί, καὶ ἔφριξαν ῥῆδου, καθορῶντες οἱ πυλωροί, ἐν τοῖς κατωτάτοις τὸν ἐν ὕψει, τῆς τῶν ἀπάντων ἐπέκεινα φύσεως.

Ἐξέστησαν τάξεις ἀγγελικαί, ὀρῶσαι ἐν θρόνῳ, ἰδρυμένην τῷ πατρικῷ, τὴν ἔκπτωτον φύσιν τῶν ἀνθρώπων, τὴν καθειργμένην ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς.

Θεοτοκίον.

Τάξεις σε Ἀγγέλων καὶ τῶν βροτῶν, ἀνύμφευτε Μητερ, εὐφημοῦσιν ἀνελλιπῶς· τὸν Κτίστην γὰρ τούτων ὡσπερ βρέφος, ἐν ταῖς ἀγκάλαις σου ἐβάστασας.

Κανὼν εἰς τὴν Θεοτόκον, οὔτ' ἢ ἀκροστιχίς·

Κατ' Ἀλφάβητον.

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ διαγαγόντι.

Ἄχραντε Θεοτόκε, ἢ σεσαρκωμένον τὸν αἴδιον, καὶ ὑπέρθεον Λόγον, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ὑμνοῦμέν σε.

Βότρυν σε ζωηφόρον, τὸν τῆς παγκοσμίου ἀποστάζοντα, γλυκασμὸν σωτηρίας, ἢ Παρθένος Χριστὲ ἀπεκύησε.

Γένος Ἀδαμιαῖον, πρὸς τὴν ὑπὲρ νοῦν μακαριότητα, διὰ σοῦ ἀνηγμένον, Θεοτόκε ἀξίως δοξάζει σε.

Ῥδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς, τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέ-
» σει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων ἐδράσας, ἐν τῇ πέτρᾳ
» με Χριστέ, τῆς Ἐκκλησίας στήριξον, ὅτι οὐκ ἔστι
» πλήν σου, ἅγιος μόνη Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Κατακριθέντα τὸν Ἀδὰμ, τῇ γεύσει τῆς ἁμαρτίας, τῆς σαρκός
σου τὸ σωτήριον πάθος, ἐδικαίωσε Χριστέ· αὐτὸς γὰρ οὐχ
ὑπεύθυνος, τῇ τοῦ θανάτου πείρᾳ, πέφηνας ὁ ἀναμάρτητος.

Τῆς ἀναστάσεως τὸ φῶς, ἐξέλαμψε τοῖς ἐν σκότει, τοῦ
θανάτου καὶ σκιᾷ καθημένοις, ὁ Θεός μου Ἰησοῦς, καὶ τῇ
αὐτοῦ θεότητι, τὸν ἰσχυρὸν δεσμεύσας, τούτου τὰ σκεύη
διήρπασε.

Θεοτοκίον.

Τῶν Χερουβείμ καὶ Σεραφείμ, ἐδείχθης ὑψηλοτέρα, Θεοτόκε·
σὺ γὰρ μόνη ἐδέξω, τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἐν σῆι γαστρὶ
Ἀμόλυντε· διὸ πιστοὶ σε πάντες, ὕμνοις ἀεὶ μακαρίζομεν.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Οὐρανίας ἀψίδος.

Ἀπειθήσαντα πρῶην, τῇ ἐντολῇ Κύριε, τοῦ πεπονηκότος
εἰκότως με, σοῦ ἀπεξένωσας· ὄν μορφωσάμενος, ὑπακοὴν τε
παιδεύσας, σεαυτῷ ᾤκείωσας, διὰ σταυρώσεως.

Ὁ σοφία τὰ πάντα, προεγνωκῶς Κύριε, καὶ τῇ σῆι συνέσει
συμπήξας, τὰ ὑποχθόνια, οὐκ ἀπηξίωσας, συγκαταβάσει σου
Λόγε, τοῦ Θεοῦ ἀναστῆσαι, τὸν κατ' εἰκόνα σου.

Θεοτοκίον.

Ἐνοικήσας Παρθένω, σωματικῶς Κύριε, ᾤφθης τοῖς ἀνθρώποις
ὡς ἔπρεπε, θεαθῆναί σε· ἦν καὶ ἀνέδειξας, ὡς ἀληθῶς
Θεοτόκον, καὶ πιστῶν βοήθειαν, μόνη Φιλάνθρωπε.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Δὸς ἡμῖν βοήθειαν, ταῖς ἰκεσίαις σου Πάναγνε, τὰς
προσβολὰς ἀποκρουομένη, τῶν δεινῶν περιστάσεων.

Εὐας τῆς προμήτορος, σὺ ἐπανόρθωσις γέγονας, τὸν ἀρχηγὸν
τῆς ζωῆς τῷ κόσμῳ, Θεοτόκε κυήσασα.

Σῶσον δυναστεία με, ἢ ἀληθῶς Θεὸν Πάναγνε, τὴν τοῦ Πατρὸς
ἐν σαρκὶ τεκοῦσα, ἐνυπόστασον δύναμιν.

Ῥδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε σὺ μου καὶ δύναμις· σὺ Θεός
» μου· σὺ μου ἀγαλλίαμα, ὁ πατρικοὺς κόλπους μὴ
» λιπῶν, καὶ τὴν ἡμετέραν, πτωχείαν ἐπισκεψάμενος·
» διὸ σὺν τῷ προφήτῃ, Ἀββακούμ σοι κραυγάζω· Τῆ
» δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Σὺ δυσμενῆ, ὄντα με λίαν ἠγάπησας, σὺ κενώσῃ, ξένη
καταβέβηκας, ἐπὶ τῆς γῆς εὐσπλαγχνε Σωτήρ, τῆς ἐσχατιᾶς
μου, τὴν ὕβριν μὴ ἀνηνάμενος· καὶ μείνας ἐν τῷ ὕψει, τῆς
ἀφράστου σου δόξης, τὸν πρὶν ἠτιμωμένον ἐδόξασας.

Τίς καθορῶν, Δέσποτα νῦν οὐκ ἐξίσταται, διὰ πάθους,
θάνατον λυόμενον, διὰ σταυροῦ φεύγουσαν φθοράν, καὶ διὰ
θανάτου, τὸν ἄδην πλούτου κενούμενον; τῆς θείας
δυναστείας, σοῦ τοῦ Ἐσταυρωμένου, τὸ ἐξαίσιον ἔργον
Φιλάνθρωπε;

Θεοτοκίον.

Σὺ τῶν πιστῶν, καύχημα πέλεις Ἀνύμφευτε, σὺ προστάτις, σὺ
καὶ καταφύγιον, Χριστιανῶν τεῖχος καὶ λιμὴν· πρὸς γὰρ τὸν
Υἱόν σου, ἐντεύξεις φέρεις Πανάμωμε, καὶ σώζεις ἐκ
κινδύνων, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, Θεοτόκον ἀγνήν σε
γινώσκοντας.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Εἰσακήκοα Κύριε.

Τῷ σταυρῷ σε προσήλωσαν, οἱ τῶν παρανόμων παῖδες
Φιλάνθρωπε· δι' οὗ ἔσωσας ὡς εὐσπλαγχνος, τοὺς δοξάζοντάς
σου τὰ παθήματα.

Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος, πάντας συνανέστησας τοὺς ἐν ἄδῃ
νεκρούς, καὶ ἐφώτισας ὡς Εὐσπλαγχνος, τοὺς δοξάζοντάς σου
τὴν ἀνάστασιν.

Θεοτοκίον.

Τὸν Θεὸν ὄν ἐκύησας, Ἄχραντε Μαρία τοῦτον δυσώπησον, τοῖς
ἱκέταις σου δωρήσασθαι, τῶν πλημμελημάτων τὴν συγχώρησιν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Ἡ τὸν στάχυν βλαστήσασα, τὸν ζωοποιὸν ἀνήροτος ἄρουρα,
τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ ζωὴν, Θεοτόκε σῶζε τοὺς ὑμνοῦντάς
σε.

Θεοτόκον σε Πάναγνε, οἱ πεφωτισμένοι πάντες γινώσκομεν·
τὸν γὰρ ἥλιον ἐκύησας, τῆς δικαιοσύνης Ἀειπάρθενε.

Ἰλασμὸν ἡμῖν δώρησαι, τῶν ἀγνοημάτων ὡς ἀναμάρτητος, καὶ
εἰρήνευσον τὸν κόσμον σου, ὁ Θεὸς πρεσβείαις τῆς Τεκούσης
σε.

Ῥδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἴνα τί με ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου τὸ φῶς

» τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψέ με, τὸ ἀλλότριον σκότος

» τὸν δείλαιον; Ἄλλ' ἐπίστρεψόν με, καὶ πρὸς τὸ

» φῶς τῶν ἐντολῶν σου, τὰς ὁδοὺς μου κατεύθυνον

» δέομαι.

Τροπάρια.

Περιθέσθαι ἠνέσχου, χλαῖναν πρὸ τοῦ πάθους σου Σῶτερ
παιζόμενος, τὴν τοῦ πρωτοπλάστου, περιστέλλων ἀσχήμονα
γύμνωσιν, καὶ γυμνὸς παγῆναι, ἐν τῷ Σταυρῷ ἀπαμφιάζων,
τὸν χιτῶνα Χριστὲ τῆς νεκρώσεως.

Ἐκ χοδὸς τοῦ θανάτου, σὺ τὴν πεπτωκυῖάν μου ἀνφοδόμησας,
ἀναστὰς οὐσίαν, καὶ ἀγήρω Χριστὲ κατεσκεύασας, ἀναδείξας
πάλιν, βασιλικὴν ὡσπερ εἰκόνα, ἀφθαρσίας φωτὶ
ἀπαστράπτουσαν.

Θεοτοκίον.

Μητρικὴν παρῶρησίαν, τὴν πρὸς τὸν Υἱὸν σου κεκτημένη
Πάναγνε, συγγενοῦς προνοίας, τῆς ἡμῶν μὴ παρίδης δεόμεθα,
ὅτι σὲ καὶ μόνην, Χριστιανοὶ πρὸς τὸν Δεσπότην, ἰλασμὸν
εὐμενῆ προβαλλόμεθα.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Φώτισον ἡμᾶς.

Ὁδήγησον ἡμᾶς, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου Χριστέ· δι' αὐτοῦ γὰρ σοι προσπίπτομεν· τὴν σὴν εἰρήνην, παράσχου ἡμῖν Φιλάνθρωπε.

Κυβέρνησον ἡμῶν, τὴν ζωὴν νῦν ὁ Θεὸς ἡμῶν, τῶν ὑμνούντων σου τὴν ἔγερσιν, καὶ τὴν εἰρήνην, παράσχου ἡμῖν Φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Δυσώπει ἐκτενῶς, τὸν Υἱόν σου καὶ Θεὸν ἡμῶν, ἀπειρόγαμε Μαρία σεμνή, τοῦ καταπέμψαι, ἡμῖν τοῖς πιστοῖς τὸ μέγα ἔλεος.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὅρθρίζοντες.

Κατεύνασον τὸν ἄστατον κλύδωνα, τῶν παθῶν μου, ἢ Θεὸν κυήσασα, τὸν κυβερνήτην καὶ Κύριον.

Λατρεύουσι τῷ τόκῳ σου ἄχραντε, Θεοτόκε, Ἀγγέλων τὰ τάγματα, καὶ τῶν βροτῶν τὰ συστήματα.

Μαρία Θεοτόκε ἀνύμφευτε, τὰς ἐλπίδας, τῶν ἐχθρῶν ματαιώσον, καὶ τοὺς ὑμνοῦντάς σε εὐφρανον.

Ῥῥδὴ στ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ, πολλὰ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου·

» καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σὲ

» γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σω-

» τηρίας μου.

Τροπάρια.

Διὰ ξύλου κραταιῶς, καθεῖλέ με ὁ ἀρχέκακος· αὐτὸς δὲ ἀναρτηθεὶς, Χριστὲ κραταιότερον, Σταυρῷ καταβέβληκας, δειγματίσας τοῦτον, τὸν πεσόντα δὲ ἀνέστησας.

Σὺ ᾠκτειρας τὴν Σιών, ἐξανατείλας τοῦ μνήματος, καινὴν ἀντὶ παλαιᾶς, τελέσας ὡς Εὐσπλαγχνος, τῷ θείῳ σου αἵματι, καὶ νῦν βασιλεύεις, ἐν αὐτῇ εἰς τοὺς αἰῶνας Χριστέ.

Θεοτοκίον.

Ψυθειήμεν τῶν δεινῶν, παισιμάτων ταῖς ἰκεσίαις σου,
θεογεννητορ Ἁγνή, καὶ τύχοιμεν Πάναγνε, τῆς θείας
ἐλλάμπεως, τοῦ ἐκ σοῦ ἀφράστως, σαρκωθέντος Υἱοῦ τοῦ
Θεοῦ.

Κανῶν Σταυροαναστάσιμος.

Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον.

Παλάμας ἐν τῷ Σταυρῷ ἐξήπλωσας, ἰατρεύων ἀκρατῶς τὴν
ταθεῖσαν, ἐν τῇ Ἐδέμ, χεῖρα τοῦ πρωτοπλάστου, καὶ πικροῦ
ξύλου χολῆς ἀντεγεύσω Χριστέ· καὶ ἔσωσας ὡς δυνατός, τοὺς
δοξάζοντάς σου τὰ παθήματα.

Θανάτου ὁ Λυτρωτῆς ἐγεύσατο, τῆς ἀρχαίας ἀποφάσεως ὅπως,
καὶ τῆς φθορᾶς, τὸ βασίλειον λύση· καὶ τοῖς ἐν ᾄδῃ
φοιτήσας ἀνέστησε, καὶ ἔσωσεν ὡς δυνατός, τοὺς ὑμνοῦντας
αὐτοῦ τὴν ἀνάστασιν.

Θεοτοκίον.

Μὴ παύση ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσα, Παναγία Θεοτόκε Παρθένε,
ὅτι πιστῶν, στήριγμα σὺ ὑπάρχεις, καὶ τῇ ἐλπίδι τῇ σῆ
κραταιούμεθα, καὶ πόθῳ σε καὶ τὸν ἐκ σοῦ, σαρκωθέντα
ἀφράστως δοξάζομεν.

Κανῶν τῆς Θεοτόκου.

Χιτῶνά μοι παράσχου.

Ναόν σε τοῦ Θεοῦ καὶ κιβωτόν, καὶ παστάδα ἔμψυχον, καὶ
πύλην οὐράνιον, Θεοτόκε οἱ πιστοὶ καταγγέλλομεν.

Εοάνων καταλύτης ὡς Θεός, γεγονῶς ὁ τόκος σου, Μαρία
Θεόνυμφε, προσκυνεῖται σὺν Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι.

Ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ σὲ τοῖς βροτοῖς, Θεοτόκε ἔδει-ξεν,
οὐράνιον κλίμακα· διὰ σοῦ γὰρ πρὸς ἡμᾶς κα-

ταβέβηκε.

Κοντάκιον.

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ἐξαναστὰς τοῦ μνήματος, τοὺς τεθνεῶτας ἠγειρας, καὶ τὸν
Ἀδὰμ ἀνέστησας· καὶ ἡ Εὐὰ χορεύει, ἐν τῇ σῆ ἀναστάσει,

καὶ κόσμου τὰ πέρατα πανηγυρίζουσι, τῆ ἐκ νεκρῶν ἐγέρσει σου Πολυέλεε.

Ὁ Οἶκος.

Τὰ τοῦ ἄδου σκυλεύσας βασίλεια, καὶ νεκροὺς ἀναστήσας
Μακρόθυμε, γυναιξὶ Μυροφόροις συνήντησας, ἀντὶ λύπης
χαρὰν κομισάμενος· καὶ Ἀποστόλοις σου ἐμήνυσας, τὰ τῆς
νίκης σύμβολα, Σωτήρ μου ζωοδότα, καὶ τὴν κτίσιν ἐφώτισας
Φιλάνθρωπε· διὰ τοῦτο καὶ κόσμος συγχαίρει, τῆ ἐκ νεκρῶν
ἐγέρσει σου Πολυέλεε.

Ῥδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» Θεοῦ συγκατάβασιν, τὸ πῦρ ἠδέσθη ἐν Βαβυλῶνι

» ποτέ· διὰ τοῦτο οἱ παῖδες, ἐν τῆ καμίνῳ ἀγαλλομένῳ

» ποδί, ὡς ἐν λειμῶνι χορεύοντες ἔψαλλον· Εὐλο-

» γητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Τροπάρια.

Ἡ ἔνδοξος κένωσις, ὁ θεῖος πλοῦτος τῆς σῆς πτωχείας
Χριστέ, καταπλήττει Ἀγγέλους, Σταυρῷ ὀρῶντάς σε
καθηλούμενον, διὰ τὸ σῶσαι τοὺς πίστει κραυγάζοντας·
Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Τῆ θείᾳ καθόδῳ σου, φωτὸς ἐπλήσθη τὰ καταχθόνια, καὶ τὸ
σκότος ἠλάθη, τὸ πρὶν διῶκον· ὄθεν ἀνέστησαν, οἱ ἀπ'
αἰῶνος δεσμῶται κραυγάζοντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν
πατέρων ἡμῶν.

Τριαδικόν.

Ἀπάντων μὲν Κύριον, ἐνὸς δὲ μόνου μονογενοῦς Υἱοῦ,
ὀρθοδόξως Πατέρα, θεολογοῦντές σε καταγγέλλομεν, καὶ ἐν
εἰδότες σοῦ ἐκπορευόμενον, Πνεῦμα εὐθές, συμφυές καὶ
συναΐδιον.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Οἱ ἐκ τῆς Τουδαίας.

Σωτηρίαν εἰργάσω, μέσον τῆς οἰκουμένης, προφητικῶς ὁ
Θεός· ὑψωθεὶς γὰρ ἐν ξύλῳ, πάντας ἀνεκαλέσω, τοὺς ἐν
πίστει κραυγάζοντας· Ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς
εἶ.

Ἀναστὰς ἐκ τοῦ τάφου, ὡς ἐξ ὕπνου Οἰκτιῖρμον, πάντας ἐρρύσω φθορᾶς· ἡ κτίσις δὲ πιστοῦται, διὰ τῶν Ἀποστόλων, κηρυττόντων τὴν ἔγερσιν· Ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ἰσοργὸς τῷ τεκόντι, ἰσοδύναμος Λόγος, καὶ συναΐδιος, ἐν μήτρᾳ τῆς Παρθένου, Πατρὸς τῆ εὐδοκίᾳ, πλαστουργεῖται καὶ Πνεύματος· Ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Παρθενικῆς ἐκ νηδύος, σαρκωθεὶς ἐπεφάνης, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν· διό σου τὴν Μητέρα, εἰδότες Θεοτόκον, εὐχαρίστως κραυγάζομεν· Ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ῥάβδος ἔφυς Παρθένε, Ἰεσσαὶ ἐκ τῆς ῥίζης, ἡ παμμακάριστος, καρπὸν ἀνθηφοροῦσα, σωτήριον τοῖς πίστει, τῷ Υἱῷ σου κραυγάζουσιν· Ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Σοφίας ἔμπλησον πάντας, καὶ δυνάμεως Θείας, ἡ ἐνυπόστατος, σοφία, τοῦ ὑψίστου, διὰ τῆς Θεοτόκου, τοῦς ἐν πίστει σοὶ ψάλλοντας· Ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ῥδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἐπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ τύραν-
» νος, τοῖς θεοσεβέσιν, ἐμμανῶς ἐξέκαυσε· δυνάμει
» δὲ κρείττονι, περισωθέντας τούτους ἰδῶν, τὸν Δη-
» μιουργόν, καὶ Λυτρωτὴν ἀνεβόα, οἱ παῖδες εὐλο-
» γεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς
» πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Τῆς Ἰησοῦ θεότητος, ἡ ὑπέρθεος δύναμις, ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς, θεοπρεπῶς ἐξέλαμψε· σαρκὶ γὰρ γευσάμενος, ὑπὲρ παντὸς θανάτου Σταυροῦ, ἔλυσε τοῦ ῥᾶδου, τὴν ἰσχύν· ὄν ἀπαύστως, οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ σταυρωθεὶς ἐγήγερται, ὁ μέγλαυχος πέπτωκεν, ὁ καταπεσὼν, καὶ συντριβεῖς ἀνώρθωται, φθορὰ ἐξωστράκισται, καὶ ἀφθαρσία ἤνθησεν· ὑπὸ τῆς ζωῆς γὰρ τὸ θνητὸν κατεπόθη· οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τριαδικόν.

Τρισσοφαῆ θεότητα, ἐνιαίαν ἐκλάμπουσαν, αἴγλην ἐκ μιᾶς, τρισυποστάτου φύσεως, Γεννήτορα ἀναρχον, ὁμοφυᾶ τε Λόγον Πατρός, καὶ συμβασιλεῦον, ὁμοούσιον Πνεῦμα, οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Νικηταὶ τυράννου.

Τὸν ἐπὶ τοῦ ξύλου, χεῖράς μοι ἐκτείναντα τῷ γυμνωθέντι, καὶ καλούμενόν με, τῇ αὐτοῦ εὐσχήμονι θάλψαι γυμνώσει, εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν ἐκ κατωτάτου, ἄδου με ὑψώσαντα τὸν πεπτωκότα, καὶ τῇ ὑψιθρόνῳ, δόξῃ τοῦ Γεννήτορος τετιμηκότα, εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τοῦ Ἀδάμ Παρθένε, τοῦ παραπεσόντος μὲν ὠφθης θυγάτηρ, τοῦ Θεοῦ δὲ Μήτηρ, τοῦ ἀνακαινίσαντός μου τὴν οὐσίαν· ὃν ὑμνοῦμεν πάντα τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν.

Τῶν ἐναντίων τὰς θελκτικὰς καὶ φλογώδεις, καθ' ἡμῶν κατάσβεσον βολίδας, ὅπως σε ὑμνῶμεν Ἄγνη εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὑπερφυῶς τὸν Δημιουργὸν καὶ Σωτήρα, Θεὸν Λόγον τέτοκας Παρθένε· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φωτιστικὴν σε καὶ χρυσαυγῇ τὸ σκηνῶσαν, ἐν σοὶ φῶς ἀπρόσιτον Παρθένε, ἔδειξε λαμπάδα εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥῥδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς κατε-

» πλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὤφθη τοῖς ἀνθρώ-
» ποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν, εὐρυ-
» χωροτέρα τῶν οὐρανῶν· διό σε Θεοτόκε, Ἀγγέ-
» λων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχία μεγαλύνουσι.

Τροπάρια.

Τῆ θείᾳ καὶ ἀνάρχῳ φύσει ἀπλοῦς, πεφυκῶς συνειτέθης
προσλήψει σαρκός, ἐν σεαυτῷ, ταύτην ὑποστήσας Λόγε Θεοῦ·
καὶ πεπονθὼς ὡς ἄνθρωπος, ἔμεινας ἐκτὸς πάθους ὡς Θεός·
διό σε ἐν οὐσίαις, δυσὶν ἀδικοιρέτως, καὶ ἀσυγχύτως
μεγαλύνομεν.

Πατέρα κατ' οὐσίαν τὴν θεϊκὴν, ὡς δὲ φύσει γενόμενος
ἄνθρωπος ἔφησ Θεόν, Ὑψιστε τοῖς δούλοις συγκατιῶν,
ἐξαναστάς τοῦ μνήματος, χάριτι Πατέρα τῶν γηγενῶν, τιθεὶς
τὸν κατὰ φύσιν, Θεόν τε καὶ Δεσπότην, μεθ' οὗ σε πάντες
μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον.

Ἐράθης ᾧ Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ἐν
σώματι, τὸν ἀγαθόν, Λόγον ἐκ καρδίας τῆς ἑαυτοῦ, ὃν ὁ
Πατὴρ ἠρεύξατο, πάντων πρὸ αἰώνων ὡς ἀγαθός· ὃν νῦν καὶ
τῶν σωμάτων, ἐπέκεινα νοοῦμεν, εἰ καὶ τὸ σῶμα
περιβέβληται.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Θεοῦ σε φύσει τὸν Υἱόν, συλληφθέντα ἐν γαστρὶ ἐπιστάμεθα,
τῆς Θεομήτορος, καὶ γεγονότα δι' ἡμᾶς ἄνθρωπον, καὶ
ἐπαρθέντα ἐν Σταυρῷ, τῆ φύσει μὲν πάσχοντα, τῆς
ἀνθρωπότητος, ἀπαθῆ δὲ ὡς Θεὸν διαμείναντα.

Λέλυται σκότος ἀμειδές· ἐκ τοῦ ἄδου γὰρ ἀνέτειλεν Ἥλιος,
δικαιοσύνης Χριστός, τῆς γῆς φωτίζων πάν-τα τὰ πέρατα,
λάμπων θεότητος φωτί, οὐράνιος ἄνθρωπος, Θεὸς ἐπίγειος·
ὃν ἐν φύσεσι διτταῖς μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον.

Ἐντεινε καὶ κατευοδοῦ, καὶ βασίλευε Υἱὲ Θεομήτορος,
Ἰσραηλίτην λαόν, καθυποτάττων τὸν πολεμοῦντα ἡμᾶς,

φιλευσεβοῦντι βασιλεῖ, ὡς ὄπλον ἀνίκητον, ἐπαγομένῳ σοι,
σὺν τῇ λόγχῃ τὸν Σταυρὸν χαριζόμενος.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Κυρίως Θεοτόκον.

Χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης, πλήρης σου ἡ μνήμη, τοῖς προσιοῦσιν
ιάματα βρύουσα, καὶ εὐσεβῶς Θεοτόκον, σὲ καταγγέλλουσι.

Ψαλμοῖς σε ἀνυμνοῦμεν, Κεχαριτωμένη, καὶ ἀσιγήτως τὸ
Χαῖρε προσάγομεν· σὺ γὰρ ἐπήγασας πᾶσι, τὴν ἀγαλλίασιν.

Ὡραῖος Θεοτόκε, ἔφυ ὁ καρπός σου, οὐχὶ φθορᾶς τοῖς
μετέχουσι πρόξενος, ἀλλὰ ζωὴν τοῖς ἐν πίστει, σὲ
μεγαλύνουσιν.

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα. Ἦχος πλ. δ'.

Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίῳ παρέστης, ὑπὸ Πιλάτου κρινόμενος,
ἀλλ' οὐκ ἀπελείφθης τοῦ θρόνου, τῷ Πατρὶ συγκαθεζόμενος·
καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, τὸν κόσμον ἠλευθέρωσας, ἐκ τῆς
δουλείας τοῦ ἀλλοτρίου, ὡς οἰκτίρμων καὶ φιλάνθρωπος.

Κύριε, εἰ καὶ ὡς θνητὸν ἐν μνημείῳ, Τουδαῖοί σε
κατέθεντο, ἀλλ' ὡς βασιλέα ὑπνοῦντα στρατιῶταί σε
ἐφύλαττον, καὶ ὡς ζωῆς θησαυρόν, σφραγίδι ἐσφραγίσαντο·
ἀλλὰ ἀνέστης καὶ παρέσχες, ἀφθαρσίαν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κύριε, ὄπλον κατὰ τοῦ διαβόλου, τὸν Σταυρόν σου ἡμῖν
δέδωκας· φρίττει γὰρ καὶ τρέμει, μὴ φέρων καθορᾶν αὐτοῦ
τὴν δύναμιν, ὅτι νεκροὺς ἀνιστᾷ, καὶ θάνατον κατήργησε·
διὰ τοῦτο προσκυνοῦμεν, τὴν ταφὴν σου καὶ τὴν ἔγερσιν.

Ὁ Ἄγγελός σου Κύριε, ὁ τὴν ἀνάστασιν κηρύξας, τοὺς μὲν
φύλακας ἐφόβησε, τὰ δὲ γύναια ἐφώνησε λέγων· Τί ζητεῖτε
τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; ἀνέστη Θεὸς ὢν, καὶ τῇ
οἰκουμένην ζωὴν ἔδωρήσατο.

Ἔτερα Στιχηρὰ, Ἀνατολικά.

Ἐπαθες διὰ σταυροῦ, ὁ ἀπαθῆς τῇ θεότητι· ταφὴν κατεδέξω
τριήμερον, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσης, τῆς

δουλείας τοῦ ἐχθροῦ· καὶ ἀθανατίσας, ζωοποίησιν ἡμᾶς
Χριστὲ ὁ Θεός, διὰ τῆς ἀναστάσεώς σου Φι-

λάνθρωπε.

Προσκυνῶ καὶ δοξάζω, καὶ ἀνυμνῶ Χριστέ, τὴν σὴν ἐκ τάφου ἀνάστασιν· δι' ἧς ἠλευθέρωσας ἡμᾶς, ἐκ τῶν τοῦ ἄδου ἀλύτων δεσμῶν, καὶ ἔδωρήσω τῷ κόσμῳ ὡς Θεός, ζωὴν αἰώνιον, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τὸ ζωοδόχον σου μνημα, φρουροῦντες παράνομοι, σὺν τῇ κουσιωδίᾳ ἐσφραγίσαντο τοῦτο· σὺ δὲ ὡς ἀθάνατος Θεός, καὶ παντοδύναμος, ἀνέστης τριήμερος.

Πορευθέντος σου, ἐν πύλαις ἄδου Κύριε, καὶ ταύτας συντρίψαντος, ὁ αἰχμάλωτος οὕτως ἐβόα· Τίς ἐστὶν οὗτος, ὅτι οὐ καταδικάζεται, ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς, ἀλλὰ καὶ ὡς σκηνὴν κατέλυσε, τοῦ θανάτου τὸ δεσμοτήριον; ἔδεξάμην αὐτὸν ὡς θνητόν, καὶ τρέμω ὡς Θεόν. Παντοδύναμε Σωτὴρ ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, τὸ Ἐωθινὸν τῆς Κυριακῆς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις...

Δοξολογία μεγάλη, καὶ τό, κατὰ τὸ Τυπικόν, Ἀναστάσιμον Τροπάριον (βλ. σελ. 23) Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ γέγονεν.

ΕΝ Τῇ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τὰ Τυπικά, καὶ οἱ Μακαρισμοί.

Μνήσθητι ἡμῶν, Χριστέ Σωτὴρ τοῦ κόσμου, ὡσπερ τοῦ ληστοῦ, ἐμνήσθης ἐπὶ ξύλου, καὶ καταξίωσον

πάντας μόνε Οἰκτίρμον, τῆς οὐρανοῦ Βασιλείας σου.

Ἄκουε Ἀδάμ, καὶ χαῖρε, σὺν τῇ Εὔα, ὅτι ὁ γυμνώσας, πρὶν τοὺς ἀμφοτέρους, καὶ δι' ἀπάτης λαβὼν ἡμᾶς αἰχμαλώτους, ἐν τῷ Σταυρῷ Χριστοῦ κατήργηται.

Εὐλῶ προσπαγεῖς, Σωτὴρ ἡμῶν βουλήσει, ξύλου τὸν Ἀδάμ, κατάρας ἐλυτρώσω, ἀποδιδοὺς ὡς οἰκτίρμων τὸ κατ' εἰκόνα, καὶ Παραδείσου τὴν κατοίκησιν.

Σήμερον Χριστός, ἀνέστη ἐκ τοῦ τάφου, πᾶσι τοῖς πιστοῖς, παρέχων ἀφθαρσίαν, καὶ τὴν χαρὰν ἐγκαινίζει ταῖς Μυροφόροις, μετὰ τὸ πάθος καὶ τὴν ἔγερσιν.

Χαίρετε σοφαί, γυναῖκες Μυροφόροι, πρῶται τὴν Χριστοῦ, ἀνάστασιν ἰδοῦσαι, καὶ τοῖς αὐτοῦ ἀπαγγείλασαι Ἀποστόλοις, παντὸς τοῦ κόσμου τὴν ἀνάκλησιν.

Φίλοι τοῦ Χριστοῦ, Ἀπόστολοι φανέντες, σύνθρονοι αὐτοῦ, ἐσόμενοι τῇ δόξῃ, ἐν παρρήσίᾳ αὐτῷ ἡμᾶς παραστήναι, ὡς μαθηταὶ αὐτοῦ πρεσβεύσατε.

Δόξα.

Ἀναρχε Τριάς, ἀμέριστε οὐσίᾳ, σύνθρονε μονάς, ὁμότιμε τῇ δόξῃ, ἡ ὑπεράρχιος φύσις καὶ βασιλεία, σῶζε τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε τοῦ Θεοῦ, εὐρύχωρον χωρίον· Χαῖρε κιβωτέ, τῆς Νέας Διαθήκης· Χαῖρε ἡ ἔγγχυσος στάμνος ἐξ ἧς τὸ μάννα, πᾶσιν ἐδόθη τὸ οὐράνιον.

Τῆ ΚΥΡΙΑΚῆ ΕΣΠΕΡΑΣ

Εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, Προσόμοια. Στιχηρὰ Δεσποτικά.

Ἦχος πλ. δ'. Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ω πῶς διάγω ἀμέριμνος! τὸν τῆς ζωῆς μου καιρόν, μετεώρως παρέρχομαι, μὴ εἰς νοῦν βαλλόμενος, τὰς πολλὰς ἀμαρτίας μου, μὴ τοῦ θανάτου, τὴν φοβερὰν ἀπειλήν, καὶ τῆς ἐτάσεως, τὸ ἀδέκαστον! ὦ, τίς με ρύσεται, πυρὸς αἰωνίζοντος, εἰ μὴ Θεέ, μόνε ὑπεράγαθε, σὺ οἰκτειρήσης με.

Οἶμοι! ψυχὴ μου ταλαίπωρε, πόσα θρηνήσεις ἐκεῖ! μεμνημένη τὰς πράξεις σου, ὅταν εἰς αἰώνιον, Βασιλείαν οἱ δίκαιοι, καλῶνται σὺ δέ, εἰς πῦρ αἰώνιον, κατακριθήσῃ, διὰ τὰς πράξεις σου! Στέναξον δάκρυσον, ἀπ' ἐντεῦθεν πρόσδραμε, τῷ λυτρωτῇ, Χριστῷ καὶ ἀπόνησαι, τὰς ἀμαρτίας σου.

Ἔως καιρὸς σοι κεχάρισται, ὁ τῆς παρούσης ζωῆς, ὃ ψυχὴ μετανόησον, καὶ ἐνταῦθα πένθησον, διὰ τὰς ἀμαρτίας σου, ἵνα ἐκεῖσε, εὐρῆς ἀνάπαυσιν, καὶ αἰωνίου, ρυσθῆς κολάσεως. Κύριε, Κύριε, ἀγαθὲ καὶ εὐσπλαγχνε, τῶν ἐκλεκτῶν, μοίρας με ἀξίωσον, γενέσθαι μέτοχον.

Ἔτερα Στιχηρὰ, τῶν Ἀσωμάτων.

Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίῳ παρέστης.

Κύριε, σὲ τῶν Ἀσωμάτων οἱ δῆμοι, ἀκαταπαύστως δοξάζουσι, τῷ σῶ ἐνηδόμενοι κάλλει, καὶ ἀφράστῳ ὠραιότητι, καὶ τρισηλίῳ ἀγῆ, πλουσίως ἀγαζόμενοι· ὧν ταῖς πρεσβείαις καὶ προστάσιαις, σῶσον Σωτὴρ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κύριε, τὰς παναρμονίους χορείας, σὺ τῶν Ἀγγέλων
ὑπέστησας, τῷ παντοδυνάμῳ σου Λόγῳ, καὶ τῷ ἁγίῳ σου
Πνεύματι, ἀμεταπτώτοις αὐγαῖς, τὰς ἐλλάμπεις χαριζόμενος·
ᾧν ταῖς πρεσβείαις καὶ προστασίαις, σῶσον Σωτὴρ τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

Κύριε, σὲ τὰ Σεραφεῖμ ἀνυμνοῦσιν, καὶ Ἐξουσίαι καὶ
Ἄγγελοι, Ἀρχαὶ Κυριότητες Θρόνοι, καὶ Δυνάμεις καὶ
Ἀρχάγγελοι, καὶ Χερουβεῖμ τὰ φρικτά, τὸν αἶνόν σοι
προσάγουσιν· ᾧν ταῖς πρεσβείαις καὶ προστασίαις, σῶσον
Σωτὴρ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.

Χαῖρε δαιμόνων ἀφάνισις· χαῖρε θυγάτηρ Ἀδάμ, ἀληθῶς ἡ
ἀνθήσασα, ἄνθος τὸ ἀμάραντον· χαῖρε δόξα τῶν δούλων σου·
δεινῶν ἢ λύσις, χαῖρε Πανάμωμε· τὸ δῶρον χαῖρε, παρὰ Θεοῦ
δωρηθέν, κόσμῳ· διάσωσμα, τῶν παρακαλούντων σε, χαῖρε
Σεμνή· χαῖρε δόξα Δέσποινα, τῶν δοξαζόντων σε.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. δ'.

Ἴδοῦ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ δοῦλοι Κυρίου.

Στίχ.\Οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν ἀύλαις οἴκου Θεοῦ
ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον.

Ἀπόστιχα Στιχηρά. Κατανυκτικά.

Σὲ τὸν βασιλέα καὶ Δεσπότην, Ἄγγελοι ἀπαύστως ἀνυμνοῦσιν·
ἐγὼ δέ σοι προσπίπτω, ὡς ὁ τελώνης κράζων· Ὁ Θεὸς
ἰλάσθητί μοι, καὶ σῶσόν με.

Στίχ.\Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν
τῷ οὐρανῷ. Ἴδού, ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων
αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκες εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς,
οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὔ
οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς.

Ἀθάνατος ὑπάρχουσα ψυχὴ μου, τοῖς κύμασι τοῦ βίου μὴ
καλύπτου· ἀνάνηψον βοῶσα, πρὸς τὸν σὸν εὐεργέτην. Ὁ Θεὸς
ἰλάσθητί μοι, καὶ σῶσόν με.

Στίχ.\Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ
ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως, ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν.

Τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνούσι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς
ὑπερηφάνοις.

Μαρτυρικόν.

Μάρτυρες Κυρίου, πάντα τόπον ἀγιάζετε, καὶ πᾶσαν νόσον
θεραπεύετε· καὶ νῦν πρεσβεύσατε, ῥυσθῆναι τῶν παγίδων τοῦ
ἐχθροῦ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν δεόμεθα.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον. Ω τοῦ παραδόξου.

Χαῖρε παλάτιον ἔμψυχον, περιστερὰ λογική· χαῖρε πόλις τοῦ
Κτίστου σου· χαῖρε καταφύγιον, τῶν πιστῶν καὶ προπύργιον,
ἡ προστασία, τῶν πεποιθότων ἐν σοί, καὶ σωτηρία, καὶ
ἀπολύτρωσις· χαῖρε ἡ γέφυρα, πάντας ἡ μετάγουσα, πρὸς
οὐρανόν· χαῖρε Παντευλόγητε, ἁγία Δέσποινα.

Τῆ ΔΕΥΤΕΡᾶ Πρωΐ

ΕΝ Τῷ ΟΡΘῶ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Καθίσματα. Κατανυκτικά.

Ἦχος πλ. δ'.

Ὄμματι εὐσπλάγχνῳ Κύριε, ἶδε τὴν ἐμὴν ταπείνωσιν, ὅτι
κατὰ μικρὸν ἡ ζωὴ μου δαπανᾶται, καὶ ἐξ ἔργων ἐμοὶ οὐχ
ὑπάρχει σωτηρία· διὰ τοῦτο δέομαι· Ὄμματι εὐσπλάγχνῳ
Κύριε, ἶδε τὴν ἐμὴν ταπείνωσιν, καὶ σῶσόν με.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὴν ἡμέραν ἐκείνην τὴν φοβερὰν, ἐννοοῦσα ψυχὴ μου
γρηγόρησον, ἀνάπτουσα λαμπάδα σου, ἐν ἐλαίῳ φαιδρύνουσα·
οὐ γὰρ οἶδας πότε, πρὸς σὲ ἐπελεύσεται, ἡ φωνὴ ἡ λέγουσα,
Ἴδου ὁ Νυμφίος σου. Βλέπε οὖν ψυχὴ μου, μὴ νυστάξης καὶ
μείνης, ἔξωθεν κρούουσα, ὡς αἱ πέντε παρθένοι· ἀλλ'
ἀγρύπνως καρτέρησον, ἵνα ὑπαντήσης Χριστῷ τῷ Θεῷ, ἐν
ἐλαίῳ πίονι καὶ δώῃ σοι, τὸν νυμφῶνα τὸν θεῖον τῆς δόξης
αὐτοῦ.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Ὁ τῶν ὄλων Δεσπότης καὶ ποιητής, ἐξ ἀχράντου σου μήτρας
σάρκα λαβών, προστάτιν σε ἔδειξε, τῶν ἀνθρώπων Πανάμωμε·
διὰ τοῦτο πάντες, πρὸς σὲ καταφεύγομεν, ἰλασμὸν

πταισμάτων, αἰτούμενοι Δέσποινα, καὶ αἰωνιζούσης,
λυτρωθῆναι βασάνου, καὶ πάσης κολάσεως, τῆς ἐκεῖσε
δεόμεθα, ἵνα πίστει βοῶμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ,
τοῦ δοθῆναι πᾶσι Κόρη ἄφεςιν, τοῖς πιστῶς προσιοῦσι τῇ
σκέπῃ σου.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, ἕτερα Καθίσματα.

Κατανυκτικά.

Ὡς τοῦ Κριτοῦ παρόντος, μερίμνησον ψυχῇ, καὶ τῆς φρικτῆς
ἡμέρας, τὴν ὄραν ἐννοοῦ· ἡ γὰρ κρίσις ἀνίλεώς ἐστι, τοῖς
μὴ πράξασιν ἔλεος· διὸ πρὸ τέλους βόησον· Φεῖσαί μου
Σωτήρ, μόνος γὰρ ὑπάρχεις φιλόανθρωπος.

Ὡς ἡ πόρνη σοι προσπίπτω, ἵνα λάβω τὴν ἄφεςιν, καὶ ἀντὶ
μύρου τὰ δάκρυα ἐκ καρδίας, προσφέρω σοι Χριστὲ ὁ Θεός·
ἵνα ὡς ἐκείνην, οἰκτειρήσης με Σωτήρ, καὶ παράσχῃς
ἴλασμον ἁμαρτιῶν· ὡς αὐτὴ γὰρ κραυγάζω σοι· Λύτρωσαί με
τοῦ βορβόρου τῶν ἔργων μου.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Θεοχαρίτωτε Ἀγνὴ εὐλογημένη, τὸν διὰ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν
ἐκ σοῦ τεχθέντα, σὺν ταῖς ἄνω δυνάμεσι καὶ τοῖς
Ἀρχαγγέλοις, καὶ πᾶσι τοῖς Ἀσωμάτοις ὑπὲρ ἡμῶν, δυσώπει
ἄκαταπαύστως δοῦναι ἡμῖν, πρὸ τοῦ τέλους διόρθωσιν, καὶ
ἴλασμον ἁμαρτιῶν, καὶ βίου ἐπανόρθωσιν, ὅπως εὐρωμεν
ἔλεος.

Μετὰ τὴν γ'. Στιχολογίαν, ἕτερα Καθίσματα.

Κατανυκτικόν. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἔως πότε ψυχῇ μου ζῆς ἀμελῶς; ἔως πότε ῥαθύμως διατελεῖς;
τοῦ ὕπνου ἐξεγέρθητι, ῥαθυμίας ταλαίπωρε, καὶ κατὰ νοῦν
λαβοῦσα, τὰς πράξεις σου στέναξον, καὶ τοῦ δικαίου
φρῖξον, Κριτοῦ τὴν ἀπόφασιν. Τί ἀπολογήσῃ, ἐν ἐκείνῃ τῇ
ᾠρᾷ; ἢ πῶς τῆς μελλούσης, λυτρωθῆσῃ φλογώσεως, ἀδιόρθωτος
μένουσα; βόησον πρὸ τέλους τῷ Κριτῇ· Τῶν πταισμάτων δός
μοι Σῶτερ ἄφεςιν· σὺ γὰρ μόνος ὑπάρχεις μακρόθυμος.

Μαρτυρικόν.

Φωτὶ οὐρανίῳ καταλάμπεται, σήμερον αὕτη ἡ σκηνή· ἐν αὐτῇ
γὰρ στρατιαί, Ἀγγέλων ἀγάλλονται, σὺν αὐτοῖς καὶ δικαίων,
χοροὶ εὐφραίνονται, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῶν Ἀθλοφόρων. Αὐτῶν

ταῖς παρακλήσεσι, κατάπεμψον τῷ κόσμῳ σου, τὴν εἰρήνην Χριστέ, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, αὐτόμελον.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς λαβὼν ἐν γνώσει, ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Ἰωσήφ σπουδῆ ἐπέστη, ὁ Ἄσώματος λέγων τῇ Ἀπειρογάμῳ· Ὁ κλίνας τῇ καταβάσει τοὺς οὐρανοὺς, χωρεῖται ἀναλλοιώτως ὅλος ἐν σοί· ὄν καὶ βλέπων ἐν μήτρᾳ σου, λαβόντα δούλου μορφήν, ἐξίσταμαι κραυγάζων σοι· Χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε.

Κανὼν Κατανυκτικός, οὔ ἢ ἀκροστιχίς μετὰ τῶν Θεοτοκίων·

Ἐῦσαι πυρός με τῆς γεέννης, Χριστέ μου, τὸν Ἰωσήφ.

Ἦχος πλ. δ'. Ψδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

» Ὑγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν, καὶ τὴν αἴγυπτίαν,

» μοχθηρίαν διαφυγών, ὁ Ἰσραλίτης ἀνεβόα· Τῷ

» λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Τροπάρια.

Ἐῦσαί με γεέννης ἦν ἐμαυτῷ, δι' ἔργων ἀτόπων, προεξένησα Λυτρωτά, καὶ τῆς σῆς ἀγάπης ἀναψόν μου, ἐν τῇ καρδίᾳ τὸ πῦρ τὸ μακάριον.

Ἐπέκυψα πάθεσι σκοτισθείς, καὶ ἄλογος ὤφθην, λόγῳ Κύριε τιμηθείς· ἀνάνηψιν δίδου τῇ ψυχῇ μου, καὶ οἷς ἐπίστασαι κρίμασι σῶσόν με.

Μαρτυρικά.

Στρεβλούμενοι σῶμα τοῖς αἰκισμοῖς, ἐδήλουν τῆς γνώμης, τὸ ὀρθόν τε καὶ ἀκλινές, καὶ τὴν πρὸς τὸν Κτίσαντα ἀγάπην, στεφανηφόροι πανεύφημοι Μάρτυρες.

Αἱμάτων συρρέουσάντες ποταμοί, σωμάτων ἁγίων, τῶν ἐνδόξων σου Ἀθλητῶν, εἰδωλομανίας τὰς ἀκάνθας, τῇ σῇ δυνάμει Οἰκτιρμον ἀπέρρηξαν.

Θεοτοκίον.

Ἴασαι νοσοῦντά με χαλεπῶς, τῆς θανατηφόρου, ἀσθενείας τῶν σαρκικῶν, Ἄγνη ψυχικῶν τε παθημάτων, ὅπως ἐν πίστει ἀεὶ μακαρίζω σε.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων, οὔ ἢ ἀκροστιχίς· Ἀλφάβητον.

Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Ἀγίων Ἀγγέλων ὡς ἀρχηγοί, καὶ τῆς θεοπτίας, ἀπολαύοντες τηλαυγῶς, τὸν ἀγαθοδότην καὶ Σωτῆρα, ὑπὲρ ἡμῶν καθικετεύσατε.

Βιαίοις κρατούμενοι πειρασμοῖς, ὑμῖν ὡς προστάταις, νῦν προσφεύγομεν οἱ πιστοί· Ἀρχάγγελοι θεῖοι τὸν Δεσπότην, νῦν ἐκτενῶς ἐκδυσωπήσατε.

Θεοτοκίον.

Γενοῦ μοι Παρθένε καταφυγή, λιμὴν τε καὶ τεῖχος, καὶ προστάτις ἢ τὸν Θεόν, ἐν σαρκὶ τεκοῦσα Θεομῆτορ, τὸν λυτρωτὴν καὶ πανοικτίρμονα.

Ῥδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» Οὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργὲ Κύριε, καὶ τῆς

» Ἐκκλησίας δομῆτορ, σύ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγά-

» πῃ τῇ σῆ, τῶν ἐφειτῶν ἢ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ

» στήριγμα, μόνε Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Ποίοις βλέψω σε τότε, Χριστὲ Σωτῆρ ὄμμασι, μίαν ἐντολὴν ἐπὶ γῆς σου, μὴ ἐργασάμενος; πῶς τῷ ἀστέκτῳ σου, παρασταθήσομαι θρόνῳ, λόγον τῶν ἀμέτρων μου, κακῶν ποιούμενος;

Ὑφαπλώσας ἀγκάλας, σῶν οἰκτιρμῶν δέξαι με, ἄσωτον ὡς πρὶν ἐφ' ὁμοίοις, τρόποις δουλεύσαντα, ἀτίμοις πάθεσι, καὶ ἀπὸ σοῦ μακρυνθέντα, Ἰησοῦ φιλάνθρωπε, καὶ ὑπεράγαθε.

Μαρτυρικά.

Ῥιζωθέντες ἐν πέτρᾳ, τῆς τοῦ Θεοῦ γνώσεως, Μάρτυρες Χριστοῦ ἀθλοφόροι, ξίφει τῆς πίστεως, ἐξερόριζώσατε, τῆς ἀγνωσίας ἀκάνθας, καὶ καρποὺς ἀθλήσεως, ἐγεωργήσατε.

Οἱ ἀκράδαντοι στῦλοι τῆς ἀληθοῦς πίστεως, τὰ περιφανῆ Ἐκκλησίας, ἐγκαλλωπίσματα, οἱ ὠραιότατοι, καὶ ἐθελόθυτοι ἄρνες, τοῦ Χριστοῦ οἱ Μάρτυρες, ἀνευφημείσθωσαν.

Θεοτοκίον.

Σὲ φρουρὸν Παναγία, ἐν πειρασμοῖς κέκτημαι· σὲ μετὰ Θεὸν προστασίαν, ἔχω ἀκοίμητον· σὲ ῥυομένην με, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς δίκης, πάσης κατακρίσεως, εὐροίμι Πάναγνε.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Εἰρμός, ὁ αὐτός.

Δωρεαῖς πολυτρόποις, ἀγγελικῆς τάξεως, οἷα Ταξιάρχαι δεικνύμενοι, Ἀρχιστράτηγοι, κατακοσμούμενοι, τὰς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ἀσφαλῶς φρουρήσατε, ταῖς προστασίαις ὑμῶν.

Εὐδοκίας ἐν ὄπλῳ, τὸ τῶν πιστῶν πλήρωμα, τῆς ὀρθοδοξίας τῷ κάλλει, νῦν στεφανούμενοι, ἐκ περιστάσεως, ὡς εὐκλεεῖς παραστάται, τοῦ Θεοῦ λυτρώσασθε, θεῖοι Ἀρχάγγελοι.

Θεοτοκίον.

Ζωῆς τῆς ἀκηράτου, θεία σκηνὴ γέγονας, μόνη ἐξ αἰῶνος φανεῖσα, Παρθενομητορ ἀγνή· ὄθεν καὶ δέομαι· Τὸν ἐν σκιᾷ τοῦ θανάτου, πρὸς ζωὴν ὁδήγησον, νῦν με πρεσβεΐαις σου.

Ῥδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἐξ ὄρους κατασκίου, Λόγε ὁ Προφήτης, τῆς μόνης

» Θεοτόκου, μέλλοντος σαρκουῖσθαι, θεοπτικῶς κα-

» τενόησε, καὶ ἐν φόβῳ, ἐδοξολόγει σου τὴν δύναμιν.

Τροπάρια.

Μέγιστος ἀγών, ψυχῆς χωριζομένης· τρόμος φοβερός, Κριτοῦ καθεζομένου, καὶ κρινομένων ἀνθρώπων, ἡμαρτηκότων· οἶμοι! τί πράξω ὁ κατάκριτος;

Ἐχων μολυσμῶν, ἀνάπλεων καρδίαν, καὶ ἁμαρτιῶν, δυσβάστακτα φορτία, τοῖς οἰκτιρμοῖς σου προστρέχω· μή με παρίδης, ἀλλὰ οἰκτείρησόν με δέομαι.

Μαρτυρικά.

Τίμιος ὑμῶν, ὁ θάνατος ἐδείχθη, ἔναντι Θεοῦ, γενναῖοι Ἀθλοφόροι· οὐ γὰρ ἠρνήσασθε τοῦτον, πόνοις μυρίοις, καὶ αἰκισμοῖς περικυκλούμενοι.

Ἦλγησεν ἐχθρός, τῷ ἄλγει τῶν Μαρτύρων· πέπτωκεν αὐτοῦ, ὄφρυς ἐπαιρομένη· καὶ μεγαλύνεται τούτων, ὁ στεφοδότης, μέλεσι θείοις δοξαζόμενος.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὸ καθαρὸν, δοχεῖον τοῦ Δεσπότου, πίστει δυσωπῶ,
καθάρισόν με πάσης, Θεογεννητορ κηλίδος, καὶ οἶκον
δεῖξον, τοῦ καθαροῦ καὶ θείου Πνεύματος.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἡ δυὰς ἡ πρωτεύουσα, τῆς τῶν Ἀρχαγγέλων διακοσμήσεως,
τοῦς προστρέχοντας τῇ σκέπῃ ὑμῶν, ἐκ παντὸς κινδύνου
διασώσατε.

Θεωροὶ τῆς λαμπρότητος, τῆς θεαρχικῆς καὶ ἀγαθοδοτίδος,
Ἀρχιστράτηγοι πανένδοξοι, νῦν τὴν ποιμνην ὑμῶν
ἐκλυτρώσασθε.

Θεοτοκίον.

Τερῶς σε δοξάζουσι, τὰ τῶν Ἀσωμάτων θεῖα στρατεύματα,
Θεομητορ πανσεβάσμιε· τὸν γὰρ Κτίστην τούτων ἀπεκύησας.

Ῥῥῆ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» Φώτισον ἡμᾶς, τοῖς προστάγμασί σου Κύριε, καὶ

» τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ, τὴν σὴν εἰρήνην, πα-

» ράσχου ἡμῖν Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Γνώμη πονηρᾶ, παρεπίκρανά σε Κύριε, ἐργαζόμενος τὰ ἄτοπα·
ἄλλ' οἴκτειρόν με, ἐπιστρέφοντα καὶ σῶσόν με.

Ἐχων λογισμόν, τῶν κακῶν μὴ ἀνανεύοντα, ἀναισθητῷ ὁ
ἀσυνείδητος· τὴν πώρωσίν μου, Ἰησοῦ λῦσον καὶ σῶσόν με.

Μαρτυρικά.

Ἔθετο ὑμᾶς, ὡσπερ λύχνους φῶς αὐγάζοντας, θεογνωσίας
θεῖοι Μάρτυρες, ὁ Φωτοδότης, καὶ τῆς πλάνης σκότος
λύοντας.

Νόμοις πονηροῖς, νόμους θείους ἀντεθήκατε, καὶ Θεὸν ἀληθῆ
κηρύττοντες, θανατωθῆναι δι' αὐτὸν προεθυμήθητε.

Θεοτοκίον.

Νέκρωσον Ἀγνή, τῶν παθῶν μου τὰ κινήματα, ἢ νεκρώσασα τῷ
τόκῳ σου, τὴν ζῶσαν Κόρη, ἁμαρτίαν τοῦ προπάτορος.

Κανῶν τῶν Ἀσωμάτων.

Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Κύκλω τοῦ Θεοῦ, παρεστῶτες Ἀρχιστράτηγοι, καὶ ταῖς
ἐκεῖθεν πηγαζούσαις αὐγαῖς, λελαμπρυσμένοι, τὴν ποίμνην
ὑμῶν φρουρήσατε.

Λύτρωσιν ἡμῖν, δωρηθῆναι ἰκετεύσατε, τὸν Δεσπότην καὶ
Θεὸν ἡμῶν, ὡς παρασιτάται, τῆς πάντων ἀπολυτρώσεως.

Θεοτοκίον.

Μύρον μυστικῶς, ὀνομάζομέν σε Πάναγνε, ὡς γεννήσασαν Θεὸν
ἐν σαρκί, τὸν τὰ εὐώδη, ἀναβρύοντα χαρίσματα.

Ῥδῆ στ'. Ὁ Εἰρμός.

» Τὸν Ἰωνᾶν, ἐν τῷ κήτει Κύριε, μονώτατον κατῶ-

» κισας· ἐμὲ δὲ τὸν πεπεδημένον, ἐν ἄρκυσι τοῦ

» ἐχθροῦ, ὡς ἐκ φθορᾶς ἐκεῖνον διάσωσον.

Τροπάρια.

Ἡλιακόν, φῶς τῆς μετανοίας μοι, ἀνάτειλον ὑπάρχοντι, ἐν
σκότει τῶν ἁμαρτημάτων, Χριστὲ φωτὸς χορηγέ, ἵνα ὑμνῶ τὴν
σὴν ἀγαθότητα.

Σοῦ τὸ φρικτόν, βῆμα φρίττω πάντοτε, κακῶν δὲ οὐκ
ἀφίσταμαι, δουλεύων φαύλη συνηθεία· διόρθωσόν με Χριστέ,
ἵνα ὑμνῶ τὴν σὴν ἀγαθότητα.

Μαρτυρικά.

Χοροὶ σεπτῶν, Μαρτύρων ἐνήθλησαν, καὶ πλῆθος ἐτροπώσαντο,
δαιμόνων καὶ χοροῖς Ἀγγέλων, συνήφθησαν ἐν χαρᾷ. Τούτων
εὐχαῖς σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Ἐώμη τῆ σῆ, δυνατοῦς ἀπέδειξας, τοὺς Μάρτυ-

ράς σου Κύριε, καὶ πᾶσαν δύναμιν καθεῖλον, τοῦ

παλαιοῦ πτερνιστοῦ. Τούτων εὐχαῖς σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Θεοτοκίον.

Ἴνα φωναῖς, εὐχαρίστοις πάντοτε, Πανάμωμε δοξάζω σε,
ψυχῆς μου δίωξον τὸ σκότος, καὶ μετανοίας φωτί, τὰ ζοφερὰ
λῦσόν μου ἐγκλήματα.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον.

Νῦν θρόνῳ τῷ φοβερῷ παράστασθαι, ἀκλινῶς ἀξιωθέντες
θεόπται, καὶ ταῖς αὐγαῖς τῆς Ἁγίας Τριάδος, ἐμφορηθῆναι
ὑμῖν τοὺς προστρέχοντας, πρεσβεύσατε καὶ πειρασμῶν, καὶ
παθῶν λυτρωθῆναι Ἀρχάγγελοι.

Ἐενίας δεσποτικῆς δεήθητε, τοὺς ὑμᾶς μελωδικῶς
ἀνυμνοῦντας, ἐπιτυχεῖν καὶ χαρᾶς ἀϊδίου, ἀξιωθῆναι καὶ
θείας λαμπρότητος, Ἀρχάγγελοι θεοειδεῖς, Μιχαὴλ Γαβριήλ
τε πανένδοξοι.

Θεοτοκίον.

Ὁ ἔμψυχος τοῦ Δεσπότου θάλαμος, ὁ λαμπραῖς τῆς παρθενίας
ἀκτίσι, φωτοειδῶς ὥσπερ κρίνον ἐκλάμπων, τῆς ἀκανθώδους
ἐν μέσῳ συγχύσεως, ἡ Πάναγνος καὶ εὐπρεπῆς, Θεοτόκος
Παρθένος δοξάζεται.

Ῥδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας, καταντήσαντες παῖδες, ἐν Βα-

» βυλῶνι ποτέ, τῇ πίστει τῆς Τριάδος, τὴν φλόγα τῆς

» καμίνου, κατεπάτησαν ψάλλοντες· Ὁ τῶν πατέρων

» ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τροπάρια.

Στεναγμὸν μοι παράσχου, ὡς ποτὲ τῷ τελώνῃ, καὶ ὡς τὴν
πόρνην Χριστέ, δάκρυσιν ἀποπλύνας, τὰ ἔλκη τῶν κακῶν μου,
καὶ βοῶντά με οἴκτειρον· Ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν, Θεὸς
εὐλογητὸς εἶ.

Τὸν λησταῖς ψυχοφθόροις, Σῶτερ περιπεσόντα, καὶ
πληγωθέντα δεινῶς, ἰάτρευσον ἐλαίῳ, γνησίας μετανοίας,
καὶ κατάνυξον ψάλλοντα· Ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν, Θεὸς
εὐλογητὸς εἶ.

Μαρτυρικά.

Ἐνεκρώθητε κόσμῳ, καὶ νεκρὸν ζωηφόρον, Χριστὸν γενόμενον, ἤρνήσασθε οὐδόλως, γενναῖοι Ἀθλοφόροι, ἐναθλοῦντες καὶ ψάλλοντες, Ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Μίαν φύσιν Τριάδος, ἐν τρισὶ χαρακτῆρσιν, ὁμολογοῦντες σοφοί, πολύθεον ἀπάτην, εἰδώλων Ἀθλοφόροι, διελύσατε ψάλλοντες. Ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ὁ Θεοῦ Θεὸς Λόγος, ἐν γαστρὶ σου σκηνώσας, Θεοχαρίτῳτε, ἀπάντων προστασίαν, τῶν καταπονουμένων, καὶ βοώντων δεικνύει σε. Ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Πολυποίκιλον χάριν, Ἀρχιστράτηγοι θεῖοι, ὑμῖν δεδώρηται, ὁ πάντων Εὐεργέτης. οὗ νῦν τὴν Ἐκκλησίαν, διασώσατε ψάλλουσαν. Ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ῥώμη τοῦ Παντεπόπτου, δυναμούμενοι πάντα, τῆς γῆς τὰ πέρατα, τρανῶς περισκοπεῖτε, καὶ πάντα τοὺς ἐν πίστει, περισώζετε ψάλλοντας. Ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Σωτηρίας λιμένα, Θεοτόκε Παρθένε, σὲ νῦν κατέχοντες, τοῦ βίου τοὺς κινδύνους, ἐκφεύγομεν καὶ ζάλας, τῷ Υἱῷ σου κραυγάζοντες. Ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ῥδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» Τὸν ἐν ὄρει, ἀγίῳ δοξασθέντα, καὶ ἐν βάτῳ πυρὶ

» τὸ τῆς Ἀειπαρθένου, τῷ Μωϋσῆ μυστήριον γνω-

» ρίσαντα, Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερψοῦτε, εἰς

» πάντα τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Υπαχθέντα, σαρκὸς φιληδονίαις, καὶ σοῦ Λόγε ἀφρόνως μακρυνθέντα, ὁμοιωθέντα πᾶσί τε τοῖς κτήνεσι, Σῶτερ μὴ παρίδης, ἀλλὰ πρὸ τοῦ τέλους, ἐπίστρεψον καὶ σῶσον.

Τῶν παισμάτων, ἀφίσταμαι οὐδόλως καὶ βοᾶ σοι τὸ Ἥμαρτον
ὁ τάλας, ἐπιστροφὴν οὐδέποτε ποιούμενος· Κύριε οἰκτιῖρμον,
τὴν πεπωρωμένην, κατάνυξον ψυχὴν μου.

Μαρτυρικά.

Οἱ γενναῖοι, Κυρίου Ἀθλοφόροι, τῶν αἱμάτων τοῖς ρείθροις
βαπτισθέντες, δευτέροις ρύποις οὐ κατεμολύνθησαν· ὄθεν
στεφηφόροι, μετὰ τῶν Ἀγγέλων, χορεύουσιν ἀπαύστως.

Νευρωθέντες, ἐλπίσι τῶν μελλόντων, τῶν βασάνων τὸν ὄγκον
οἱ γενναῖοι, τῆς εὐσεβείας Μάρτυρες ὑπήνεγκαν, καὶ
τελειωθέντες, θρόνῳ τοῦ Δεσπότου, παρίστανται ἀπαύστως.

Θεοτοκίον.

Ἰσταμένων, βεβαίωσις ὑπάρχεις, καὶ πεσόντων ἀνόρθωσις
Παρθένε· διὸ καταπτωθέντα με ἀνάστησον, ἵνα σε δοξάζω,
τὴν Κεχαριτωμένην, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν.

Τοὺς παραστάτας καὶ ὑμνωδοὺς τῆς ἀφράστου, καὶ ἀρρήτου
σου δόξης προσδέχου, σὲ νῦν δυσωποῦντας Χριστὲ εἰς τοὺς
αἰῶνας.

ὑπὲρ ἡμῶν μόνη Ἀγαθὴ δυσωπούσας, στρατιὰς τῶν Ἀγγέλων
προσδέχου, σὲ τῶν ἀνυμνούντων Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Φαινοτάταις σου ἀστραπαῖς Θεομητορ, τοὺς πιστῶς
μελωδοῦντας φαιδρύνεις, καὶ σὲ ἀνυμνοῦντας εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ συγκα-

» τάβασιν! ὅπως ὁ Ὑψιστος, ἐκὼν κατῆλθε μέχρι

» καὶ σώματος, παρθενικῆς ἀπὸ γαστρός, γενόμενος

» ἄνθρωπος· διὸ τὴν ἄχραντον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ

» μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Ὡς πάλαι πόρνην ἐν κλαυθμῷ, προσπεσοῦσάν σοι Χριστὲ
ἐκαθάρισας, ὡς ἐδικαίωσας, τελώνην Λόγε μόνον στενάξαντα,
ὡς προσεδέξω Μανασσῆν, ὡς Δαυΐδ ἠλέησας, μετανοήσαντα,
οὕτω δέξαι με καὶ σῶσον Φιλάνθρωπε.

Στέναξον δάκρυσον ψυχὴ· τῶν προτέρων σου σφαλμάτων
ἀπόστηθι· καὶ τῷ γινώσκοντι, τὰ κρύφιά σου φανερῶς
πρόσπεσον, καὶ ἀναβόησον θερμῶς· Ἡμαρτόν σοι Κύριε, σῶσόν
με οἴκτειρον, ἔχων σπλάγγνα οἰκτιρμῶν Πολυέλεε.

Μαρτυρικά.

Ἦθλησαν οἱ θεοειδεῖς, Ἀθλοφόροι ἐπὶ γῆς καρτερώτατα, καὶ
τὴν ἀσάλευτον, νῦν Βασιλείαν κληρον εἰλήφασι, καὶ
Παραδείσου τῆς τρυφῆς, μετέχουσι χαίροντες. Αὐτῶν
πρεσβείαις Χριστέ, σοῦ τῆς δόξης κοινωνοὺς ἡμᾶς ποίησον.

Φωσιῆρες τὴν ἀνατολήν, τὴν ἀνέσπερον φωτίσαντες ὤφθητε,
καὶ τὴν ἐσπέραν Σοφοί, τῆς ἀθεΐας ἀπεμειώσατε, καὶ
δαδουχίαις ἱεραῖς, πάντας καταυγάζετε, τοὺς τὴν φωσφόρον
ὑμῶν, Ἀθλοφόροι ἐορτὴν μεγαλύνοντας.

Θεοτοκίον.

Φώτισον πύλη τοῦ φωτός, τῆς καρδίας μου τὰ ὄμματα δέομαι,
ἄπερ ἡμαύρωσε, τῆς ἀμαρτίας σκότος βαθύτατον, καὶ
μετανοίας μοι αὐγὴν, κατάπεμψον Δέσποινα, καὶ αἰωνίου
πυρός, μεσιτείας σου ἀεὶ ἐλευθέρωσον.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Κυρίως Θεοτόκον.

Χορείας Ἀσωμάτων, νῦν τὴν Ἐκκλησίαν, δι' ἀρετῆς
μιμουμένην ἀνάδειξον, περιτειχίζων Ἀγγέλοις, Χριστὲ τὴν
ποίμνην σου.

Ψυχῶν τὴν σωτηρίαν, Ἄγγελοι προστάται, παρὰ Θεοῦ
δυσωπεῖτε δωρήσασθαι, τοῖς προσιοῦσι τῇ σκέπῃ, ὑμῶν
πανένδοξοι.

Θεοτοκίον.

Ὡς ὀρθρος τοῖς ἐν σκότει, καὶ πεπλανημένοις, δικαιοσύνης
Παρθένε τὸν Ἥλιον, ἐν ταῖς ἀγκάλαις κρατοῦσα, Χριστὸν
ἀνέτειλας.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν.

Ἀπόστιχα Στιχηρά. Κατανυκτικά.

Ὅταν λάβω κατὰ νοῦν, τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων μοι δεινῶν,
καὶ εἰς ἔννοιαν ἔλθω, τῆς φοβερᾶς ἐκείνης ἐτάσεως, τρόμῳ
συνεχόμενος, πρὸς σὲ καταφεύγω τὸν φιλόανθρωπον Θεόν. Διὸ
μή με παρίδῃς ἵκετεύω σε, μόνε ἀναμάρτητε· δώρησαι
κατάνυξιν, τῇ ταπεινῇ μου ψυχῇ, πρὸ τελευτῆς καὶ σῶσόν
με.

Στίχ. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρῶτ' τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, καὶ
ἠγαλλιασάμεθα καὶ εὐφράνθημεν. Ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις
ἡμῶν εὐφρανθείημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν
ἧν εἶδομεν κακά· καὶ ἶδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου, καὶ ἐπὶ τὰ
ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Δάκρυά μοι δὸς ὁ Θεός, ὡς ποτὲ τῇ γυναικὶ τῇ ἀμαρτωλῷ,
καὶ ἀξιώσόν με βρέχειν τοὺς πόδας σου, τοὺς ἐμὲ ἐκ τῆς
ὁδοῦ τῆς πλάνης ἐλευθερώσαντας, καὶ μύρον εὐωδίας σοὶ
προσφέρειν, βίον καθαρὸν ἐν μετανοίᾳ μοι κτηθέντα, ἵνα
ἀκούσω κάγῳ τῆς εὐκταίας σου φωνῆς· Ἡ πίστις σου σέσωκέ
σε, πορεύου εἰς εἰρήνην.

Στίχ. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς,
καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ
ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Μαρτυρικόν, Αὐτόμελον.

Τί ὑμᾶς καλέσωμεν Ἅγιοι; Χερουβεὶμ· ὅτι ὑμῖν ἐπανεπαύσατο
Χριστός. Σεραφεὶμ· ὅτι ἀπαύστως ἐδοξάσατε αὐτόν.
Ἀγγέλους· τὸ γὰρ σῶμα ἀπεστράφητε. Δυνάμεις· ἐνεργεῖτε ἐν
τοῖς θαύμασι. Πολλὰ ὑμῶν τὰ ὀνόματα, καὶ μείζονα τὰ
χαρίσματα. Πρεσβεύσατε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὰ οὐράνια ὑμνεῖ σε, Κεχαριτωμένη Μῆτερ ἀνύμφευτε, καὶ
ἡμεῖς δοξολογοῦμεν, τὴν ἀνεξιχνίαστον σου γέννησιν·
Θεοτόκε πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΝ Τῇ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Οἱ Μακαρισμοί.

Μνήσθητι ἡμῶν, Χριστὲ Σωτὴρ τοῦ κόσμου, ὥσπερ τοῦ ληστοῦ,
ἐμνήσθης ἐπὶ ξύλου, καὶ καταξίωσον πάντας μόνε Οἰκτιρμον,
τῆς οὐρανίου Βασιλείας σου.

Ἰασαι Χριστέ, τὰ πάθη τῆς ψυχῆς μου, μόνε ἰατρέ, ψυχῶν τε καὶ σωμάτων· καὶ κατανύξεως ῥείθροις με ἀποπλύνας, ὅλον καθάρισον ὡς εὐσπλαγχνος.

Θρόνον τῆς σεπτῆς, κυκλοῦντες θεαρχίας, Θρόνοι Χερουβεὶμ, Ἀρχαὶ καὶ Ἐξουσίαι, καὶ αἱ λοιπαὶ Ἀσωμάτων ταξιαρχίαι, ἱερωτάτως ἀναμέλπουσι.

Μαρτυρικόν.

Ζέσει τῆς Χριστοῦ, πυρούμενοι ἀγάπης, ἄφλεκτοι πυρός, διέμειναν ἐν μέσῳ, οἱ Ἀθηταὶ πυρπολήσαντες τὰς ἀκάνθας, τῆς δυσσεβείας θείᾳ χάριτι.

Δόξα.

Ἦ Τριάς ἀπλή, μονὰς ἀρχικωτάτη, λύτρωσαι πυρός, σοὺς δούλους τοῦ ἀσβέστου, ταῖς ἰκεσίαις τῶν θείων σου Ἀσωμάτων, καὶ Βασιλείας καταξίωσον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τόμον σε ποτέ, προεῖδεν Ἡσαΐας, ἐν ᾧ τοῦ Πατρός, δακτύλῳ κατεγράφη, Θεοχαρίτῳ Λόγῳ ἀνερμηνεύτως, βίβλῳ ζωῆς ἐγκαταγράφων ἡμᾶς.

Τῆ ΔΕΥΤΕΡᾶ ΕΣΠΕΡΑΣ

Εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, Προσόμοια. Στιχηρὰ Δεσποτικά.

Ἦχος πλ. δ'. Ἦ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Τίνι ψυχῇ ἐξωμοίωσαι, ἐν ῥαθυμίᾳ πολλῇ, τὴν ζωὴν σου ἐξάγουσα, ὑπὸ βαθυτάτῳ τε, χαλεπῆς καταπτώσεως, βαρυνομένῃ; Δράμε καὶ πρόφθασον, καὶ τῷ τὰ πάντα, εἰδότε πρόσπεσον· κλαῦσον καὶ αἴτησαι, καιρὸν μετανοίας σοι, πρὶν τοῦ πυρός, τοῦ ἀσβέστου τάλαινα, γένη ὑπέκκαυμα.

Οἶδας Χριστέ τὴν ἀσθένειαν, τῆς ἀνθρωπίνης σαρκός, καὶ τὸ χαῦνον τῆς φύσεως, ἐπίστασαι Δέσποτα, ὡς ποιητῆς καὶ Θεὸς ἡμῶν· τὸν σάλον κόπασον, τῆς καρδίας μου, διδοῦς γαλήνην, τῇ ταπεινῇ μου ψυχῇ· δίδου διόρθωσιν, τῶν ἀτόπων ἔργων μου, καὶ τοῦ πυρός, τοῦ ἀσβέστου ῥῦσαί με, ὡς ὁ μόνος Εὐσπλαγχνος.

Ὅλον τὸν βίον ἠνάλωσα, καὶ τὴν ζωὴν μου αἰσχροῶς, καὶ ἀσώτως Φιλάνθρωπε, μὴ προσχὼν τὸ σύνολον, ταῖς ἐκεῖθεν κολάσεσιν· ἀλλὰ Θεέ μου, νῦν ἐπιστρέφοντα, δέξαι Σωτήρ μου, ὡσπερ τὸν ἄσωτον, ταῖς τοῦ Προδρόμου σου, καὶ πάντων

Ἀγίων σου, σεπταῖς λιταῖς, καὶ τῆς Κυησάσης σε, Χριστὲ καὶ σῶσόν με.

Ἔτερα Στιχηρά, τοῦ Προδρόμου, ὁμοια.

Τῆς στειρευούσης τὸ βλάστημα, τὸ τῆς ἀγνεΐας φυτόν, τῶν βροτῶν ἐγκαλλώπισμα, τοῦ Δεσπότου Πρόδρομε, Ἰωάννη πανεύφημε, φύλαξ ὁ θεΐος, τῆς ταπεινῆς μου ψυχῆς, τὴν σὴν πρεσβεΐαν, καὶ τὴν βοήθειαν, δίδου λυτρούμενος, μηχανῶν τοῦ ὄφρα, καὶ πονηρᾶς, τούτου με κακώσεως, καὶ ἐπιθέσεως.

Ἵνα δοξάζω καὶ σέβωμαι, ἵνα τιμῶ καὶ ὑμνῶ, καὶ γεραίρω ἐκ πίστεως, σοῦ τὸ θεΐον ὄνομα, τὸ φαιδρὸν χαριτώνυμε, μὴ ἀφιστάνου, ποτὲ τοῦ δούλου σου, μηδὲ χωρίζου μου, θεΐε Πρόδρομε· ἀλλὰ ταῖς πτέρυξι, τῆς σεπτῆς πρεσβεΐας σου, διαπαντός, σκέπε με καὶ φύλαττε, ἀπὸ παντοίων κακῶν.

Ὅλος ὑπάρχεις ἡδύτητος, καὶ γλυκασμοῦ θεϊκοῦ, πεπλησμένος ἀοίδιμε, καὶ εὐφραίνεις ἅπαντας, τοὺς πιστῶς προσιόντας σοι, καταγλυκαίνων, τὰ αἰσθητήρια, τὰ τῆς ψυχῆς τε, καὶ τὰ τοῦ σώματος, νόσων καὶ θλίψεων, συμφορῶν κακώσεων, καὶ ὀδυνῶν, ψυχοφθόρων πάντοτε, ἡμᾶς λυτρούμενος.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Χαῖρε Θεοτόκε Δέσποινα· χαῖρε Θεοῦ καθαρὸν, οἰκητήριον Ἄχραντε· χαῖρε θεΐον ὄχημα, τοῦ Λόγου θεοχώρητε· τὸ θεότευκτον, χαῖρε παλάτιον· θεοπάροχον, χαῖρε θησαύρισμα· θάλαμος ἔμψυχος, Θεοῦ θεΐα τράπεζα, καὶ κιβωτέ, καὶ κατοικητήριον, τοῦ Θεοῦ Πνεύματος.

Προκείμενον. Ἦχος δ'.

Κύριος εἰσακούσεταιί μου ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς αὐτόν.

Στίχ. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου, ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με.

Ἀπόστιχα Στιχηρά. Κατανυκτικά.

Σὲ τὸν βασιλέα καὶ Δεσπότην, Ἄγγελοι ἀπαύστως ἀνυμνοῦσιν· ἐγὼ δὲ σοι προσπίπτω, ὡς ὁ τελώνης κράζων· Ὁ Θεὸς ἰλάσθητί μοι, καὶ σῶσόν με.

Στίχ. Ἐπρὸς σὲ ἤρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἴδού, ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς,

οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς.

Ἀθάνατος ὑπάρχουσα ψυχὴ μου, τοῖς κύμασι τοῦ βίου μὴ καλύπτου· ἀνάνηψον βοῶσα, πρὸς τὸν σὸν εὐεργέτην· Ὁ Θεὸς ἰλάσθητί μοι, καὶ σῶσόν με.

Στίχ. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως, ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν. Τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνούσι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

Μαρτυρικόν.

Μάρτυρες Κυρίου, ἰκετεύσατε τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ αἰτήσασθε ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, πλῆθος οἰκτιρμῶν, καὶ τὸν ἰλασμόν, τῶν πολλῶν παραπτωμάτων δεόμεθα.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ σκέπη σου Θεοτόκε Παρθένε, ἰατροῖον ὑπάρχει πνευματικόν· ἐν αὐτῇ γὰρ καταφεύγοντες, ψυχικῶν νοσημάτων λυτρούμεθα.

Τῆ ΤΡΙΤῆ ΠΡΩΪ

ΕΝ Τῷ ΟΡΘΡῷ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Καθίσματα. Κατανυκτικά.

Ἦχος πλ. δ'.

Ὅμματι εὐσπλάγχνῳ Κύριε, ἴδε τὴν ἐμὴν ταπείνωσιν, ὅτι κατὰ μικρὸν ἡ ζωὴ μου δαπανᾶται, καὶ ἐξ ἔργων ἐμοὶ οὐχ ὑπάρχει σωτηρία· διὰ τοῦτο δέομαι· Ὅμματι εὐσπλάγχνῳ Κύριε, ἴδε τὴν ἐμὴν ταπείνωσιν, καὶ σῶσόν με.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὴν ἡμέραν ἐκείνην τὴν φοβεράν, ἐννοοῦσα ψυχὴ μου γρηγόρησον, ἀνάπτουσα λαμπάδα σου, ἐν ἐλαίῳ φαιδρύνουσα· οὐ γὰρ οἶδας πότε, πρὸς σὲ ἐπελεύσεται, ἡ φωνὴ ἡ λέγουσα· Ἴδου ὁ Νυμφίος σου. Βλέπε οὖν ψυχὴ μου, μὴ νυστάξης καὶ μείνης, ἔξωθεν κρούουσα, ὡς αἱ πέντε παρθένοι· ἀλλ' ἀγρύπνως καρτέρησον, ἵνα ὑπαντήσης Χριστῷ τῷ Θεῷ, ἐν ἐλαίῳ πίονι καὶ δάφῃ σοι, τὸν νυμφῶνα τὸν θεῖον τῆς δόξης αὐτοῦ.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Χαριστήριον αἴνον χρεωστικῶς, ὡς ἡ χήρα ἐκείνη δύο λεπτά,
προσφέρω σοι Δέσποινα, ὑπὲρ πασῶν τῶν χαρίτων σου· σὺ γὰρ
ᾧφθης σκέπη, ὁμοῦ καὶ βοήθεια, πειρασμῶν καὶ θλίψεων, ἀεὶ
με ἐξαίρουσα· ὁθεν ὡς ἐκ μέσου, φλογιζούσης καμίνου,
ῥυσθεὶς τῶν θλιβόντων με, ἐκ καρδίας κραυγάζω σοι·
Θεοτόκε βοήθει μοι, πρεσβεύουσα τῷ σῶ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν
πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ δοῦλός
σου.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, ἕτερα Καθίσματα.

Κατανυκτικά.

Ὡς τοῦ Κριτοῦ παρόντος, μερίμνησον ψυχῇ, καὶ τῆς φρικτῆς
ἡμέρας, τὴν ᾧραν ἐννοοῦ· ἡ γὰρ κρίσις ἀνίλεως ἐστὶ, τοῖς
μὴ πράξασιν ἔλεος· διὸ πρὸ τέλους βόησον· Φεῖσαί μου
Σωτήρ, μόνος γὰρ ὑπάρχεις φιλόανθρωπος.

Ὡς ἡ πόρνη σοι προσπίπτω, ἵνα λάβω τὴν ἄφεσιν, καὶ ἀντὶ
μύρου τὰ δάκρυα ἐκ καρδίας, προσφέρω σοι Χριστέ ὁ Θεός·
ἵνα ὡς ἐκείνην, οἰκτειρήσης με Σωτήρ, καὶ παράσχης
ἴλασμον ἁμαρτιῶν· ὡς αὐτὴ γὰρ κραυγάζω σοι· Λύτρωσαί με
τοῦ βορβόρου τῶν ἔργων μου.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν.

Εἰς πέλαγος δεινῆς, ἐμπесῶν ἀθυμίας, ἐκ πλήθους πονηρῶν,
καὶ ἀθέσμων μου ἔργων, ἤλθον εἰς ἀπορίαν, καὶ ἀπογνώσει
νυνὶ συνέχομαι· Δέσποινα Θεοτόκε, αὐτὴ με σῶσον τῆ
εὐσπλαγχνίᾳ σου· ἁμαρτωλῶν σὺ γὰρ εἶ βοηθός, καὶ κάθαρσις
σωτήριος.

Μετὰ τὴν γ' Στιχολογίαν, ἕτερα Καθίσματα.

Κατανυκτικόν. Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν.

Ψυχῇ μου ἀμελῶς, τὴν ζωὴν δαπανῶσα, ἀνάστηθι ποτέ, πρὸς
μετάνοιαν βλέπον, κλαῦσον πικρῶς ἐκ βάθους, μήπως
θρηνήσης ἐκεῖ ἀνόνητα· φρίξον κατανοοῦσα, τὴν τοῦ
Δεσπότου δευτέραν ἔλευσιν, καὶ πρὸ τῆς δίκης δίκασον
σαυτήν, καὶ φεύξῃ δίκην ἔνδικον.

Μαρτυρικόν.

Φωστῆρες νοεροί, ἀνεδείχθητε ἅγιοι Μάρτυρες· τὴν γὰρ ἀχλὺν τῆς πλάνης, κατηγορήσατε διὰ τῆς πίστεως· τὰς ψυχικὰς ὑμῶν λαμπάδας ἐφαιδρύνετε· τῷ Νυμφίῳ μετὰ δόξης συνεισήλθετε, εἰς τὸν οὐράνιον νυμφῶνα· καὶ νῦν ἱκετεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ ἀσάλευτον στήριγμα τὸ τῆς πίστεως, καὶ σεβάσμιον δώρημα τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν πιστοί· Χαῖρε ἢ τὴν πέτραν τῆς ζωῆς, ἐν γαστρὶ σου χωρήσασα· χαῖρε τῶν περάτων

ἢ ἐλπίς, θλιβομένων ἀντίληψις· χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε.

Κανὼν Κατανυκτικός, οὔ ἢ ἀκροστιχὶς ἀνευ τῶν Θεοτοκίων.

Πλήρ(ωμα, Χ)ριστέ, τῶν ὀδυρμῶν μου δέχου. Ἰωσήφ.

Ἦχος πλ. δ' . Ψδὴ α' . Ὁ Εἰρμός.

» Τῷ συντρίψαντι πολέμους, ἐν βραχίονι αὐτοῦ, καὶ

» διαβιβάσαντι τὸν Ἰσραήλ, ἐν Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ,

» ἔσωμεν αὐτῷ, ὡς λυτρωτῆ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Τροπάρια.

Πλήρωσόν μου τὴν καρδίαν, κατανύξεως Χριστέ, ὅπως εἰσελεύσωμαι ἐν μετανοίᾳ, εἰς σκηνώματά σου, καὶ ἐξομολόγησιν, προσάξω σοι, χρεῶν με λύουσιν.

Λῦσον Λόγε τῶν δεσμῶν με, τῶν ἀμέτρων μου κακῶν, ἵνα βηματίζω σοι ἐν μετανοίᾳ, τὰς δικαίας τρίβους, θεῖαν ὀδηγούσας, εἰς κατάπαυσιν, τερπνῶν τῶν αἰώνιων.

Μαρτυρικά.

Ἦρθη μέγιστον πρὸς ὕψος, τῶν Μαρτύρων σου Χριστέ, ἢ μεγαλοπρέπεια πανευπρεπῶς· καὶ γὰρ διηθληκότες, τοῖς ὑπερφυσί, σοῦ χαρίσμασιν ἐμεγαλύνθησαν.

Ἐραντισμῷ θείων αἱμάτων, τῶν ἀγίων Ἀθλητῶν, αἷμα ἐπιβώμιον τῷ δυσμενεῖ, φερόμενον ἐπαύθη, καὶ καθηγιάσθη, τὰ ἐπίγεια, Πνεύματος χάριτι.

Θεοτοκίον.

Μετανοίας μοι Παρθένε, καθυπόδειξον ὁδούς, καὶ τῆς ἀπαγούσης με πρὸς ἁμαρτίαν, ἀπόστρεψον τρίβου, ἵνα σε ὑμῶ, τὴν πολυύμνητον, καὶ παμμακάριστον.

Κανῶν τοῦ Προδρόμου.

Τῷ ἐκτινάξαντι ἐν θαλάσση.

Πρόδρομε κήρυξ τῆς μετανοίας, μετανοεῖν με ἐκ ψυχῆς, πάντοτε δυσώπει τὸν Δεσπότην καὶ Κύριον, τὸν νοῦν μου φωταγωγῶν, καὶ τὴν καρδίαν τοῦ πίστει σε τιμῶντος.

Ὡς τῆς ἐρήμου κάλλιστον θρέμμα, Πρόδρομε κήρυξ τοῦ Χριστοῦ, νῦν ἐν ἐρημίᾳ με καλῶν ἀύλιζόμενον, ὁδήγησον εἰς ὁδόν, τῆς σωτηρίας θεῖα σου ἐντεύξει.

Τῆς τυραννούσης με ἁμαρτίας, τῇ μεσιτείᾳ σου σοφέ, Πρόδρομε ἐν τάχει δυσωπῶ ἐλευθέρωσον, καὶ θραῦσον τὴν κατ' ἐμοῦ, ἐγειρομένην δαιμόνων καταιγίδα.

Θεοτοκίον.

Σῶσόν με ἀγνή Μητηρ τῆς ἀληθείας, κλυδωνιζόμενον δεινῶς, ὑπὸ τῶν παθῶν καὶ συνεχῶς βυθιζόμενον, καὶ ἴθυσόν με Σεμνή, πρὸς σωτηρίας τὸν εὐδιον λιμένα.

Ῥδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ, ὑψώθη κέρας

» μου ἐν Θεῷ μου, ἐπλατύνθη ἐπ' ἐχθρούς μου τὸ

» στόμα μου, εὐφράνθη ἐν σωτηρίῳ σου.

Τροπάρια.

Ῥύπου κακίας ἀποπλύνας μου τὴν καρδίαν, ὀφθῆναι ἄμεμπτον ἐναντίον σου, ἐν ἡμέρᾳ φοβερᾷ καταξίωσον, Χριστέ μου ὡς ὑπεράγαθος.

Ἴσχυσε δόλῳ θανατῶσαί με ὁ βελίαρ, τῷ κέντρῳ Λόγε τῆς ἁμαρτίας· ἀλλ' αὐτός με ζωηφόροις ἰάτρευσον, φαρμάκοις τῆς μετανοίας Χριστέ.

Μαρτυρικά.

Στῶμεν ἀνδρείως ἐπεφώνουν οἱ ἄθλοφόροι, ἀλλήλοις μή τις ἀποστατήσῃ· ὁ Δεσπότης βοηθὸς ἡμῶν πάρεστιν, ἀθλοῦσι γενναιοτάτῳ νοῦ.

Τοὺς ὑπερτίμους λίθους πάντες τῆς Ἐκκλησίας, τοὺς θείους
πύργους τῆς εὐσεβείας, τοὺς τῆς πλάνης καθαιρέτας ἐν
ῥῆσμασι, τιμῶμεν πιστοὶ τοὺς Μάρτυρας.

Θεοτοκίον.

Κατερράγμενων ἐπανόρθωσις Θεοτόκε, πτωθέντα ἔγειρον ἐκ
βόθρου, τῶν κακῶν μου καὶ ἐδραίωσον Δέσποινα, ἐν πέτρᾳ
τῶν τοῦ Θεοῦ ἐντολῶν.

Κανῶν τοῦ Προδρόμου.

Στερέωσον ἡμῶν τὸν νοῦν.

Ὅμβρησον κάμοι σταγόνα μετανοίας, ὁ ἐν ποταμῷ τὴν ἄβυσσον
βαπτίσας, τῆς εὐσπλαχνίας τὸν Κύριον τῶν ἀπάντων,
Πρόδρομε κήρυξ ἀξιάγαστε.

Περιστατικαῖς συγχύσεσι τοῦ βίου, πάντοτε τὸν νοῦν
κλονούμενος προσφεύγω, ὑπὸ τὴν σκέπην σου Πρόδρομε τοῦ
Σωτῆρος· σπεῦσον βοήθησον τῷ δούλῳ σου.

Ἐν νυκτεριναῖς εὐχαῖς ἐπικαλοῦμαι, τὸν ἡμερινὸν λαμπτήρᾳ
σε τοῦ κόσμου· Θεομακάριστε Πρόδρομε φώτισόν μου, τὰ τῆς
καρδίας αἰσθητήρια.

Θεοτοκίον.

Φώτισον ἀγνή Παρθένε τὴν ψυχὴν μου, φῶς τὸ ἐκ φωτὸς
τεκοῦσα Θεοτόκε, καὶ τῆς μερίδος με δεῖξον τῶν σωζομένων,
ἵνα ὑμῶ σε τὴν Πανύμνητον.

Ῥδὴ δ' . Ὁ Εἰρμός.

» Ἀκήκοα Κύριε, τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην, ὅτι

» ἀρρήτῳ βουλῇ, Θεὸς ἀΐδιος, ἐκ τῆς Παρθένου

» προῆλθες σαρκωθείς. Δόξα τῇ δόξῃ σου Χριστέ,

» δόξα τῇ δυνάμει σου.

Τροπάρια.

Ἐπλάνησε γεύσει με, τῆς ἁμαρτίας ἐχθρὸς ὁ πλάνος, καὶ ἀπὸ
σοῦ Ἀγαθέ, πόρρω ἀπεμάκρυνε, καὶ τοῖς ὁδοῦσι κατάβρωμα
αὐτοῦ, εἰργάσατο μόνε Σωτήρ· σπεῦσον ἐξελέσθαι με.

Τὰ ἄδηλα Κύριε, καὶ κρύφια μου αὐτὸς γινώσκεις·
ἡμαρτηκότα πολλά, τοῖς πολλοῖς σου οἴκτειρον, ὡς συμπαθῆς

οἰκτιρμοῖς μόνε Σωτήρ, καὶ μετανοίας μοι καιρόν, δίδου
καθαρήριον.

Μαρτυρικά.

Ὡς κύμασι Μάρτυρες, περικλυζόμενοι ταῖς βασάνοις, τῇ
κυβερνήσει Χριστοῦ, πρὸς λιμένας ἤχθητε, τῆς οὐρανῶν
Βασιλείας παρ' αὐτοῦ, νίκης στεφάνοις ἀληθῶς
κατακλειζόμενοι.

Νεώσαντες Μάρτυρες, τῇ εὐσεβείᾳ γῆν τῆς καρδίας,
ὁμολογίας αὐτῇ, σπόρον κατεβάλετε, καὶ μαρτυρίου
ἐδρέψασθε σαφῶς, ἑκατοστεύοντα τερπνόν, ἄσταχυν
πανεύφημοι.

Θεοτοκίον.

Πανύμνητε Δέσποινα, μεγαλοφώνως ἀναβοῶ σοι· πλήρωσον
πάσης χαρᾶς, τὴν ἐμὴν διάνοιαν, παρεχομένη μοι πένθος
ἀγαθόν, καὶ μετανοίας ἀφορμὰς, καὶ γνῶσιν σωτήριον.

Κανῶν τοῦ Προδρόμου.

Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἐμαυτὸν ἀποκλαίωμαί, βίον ἀδιόρθωτον ἔχων πάντοτε·
οἰκτεῖρόν με Πρόδρομε, τὸν ἐν ἁμαρτίαις ἀπολλύμενον.

Ἐν εὐχαῖς καὶ δεήσεσιν, εὐροίμι συλλήπτορά σε Μακάριε,
τὴν ψυχὴν μου ἐνισχύοντα, καὶ τὸν λογισμόν μου
καταυγάζοντα.

Βαπτιζόμενον κλύδωνι, τῶν ἁμαρτημάτων καὶ κινδυνεύοντα,
Βαπτιστὰ Θεοῦ κυβέρνησον, πρὸς γαλήνην θείας ἐπιγνώσεως.

Θεοτοκίον.

Ταπεινώσασα σῶσόν με, τὸν ὑψηλοφρόνως πολιτευόμενον, ἢ
τεκοῦσα τὸν ὑψώσαντα, τὴν ταπεινωθεῖσαν φύσιν Πάναγνε.

Ῥδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» Τὸν ζόφον τῆς ψυχῆς μου, διασκέδασον φωτοδότα

» Χριστὲ ὁ Θεός, ὁ τὸ ἀρχέγονον σκότος, διώξας τῆς

» ἀβύσσου, καὶ δώρησαί μοι τὸ φῶς, τῶν προσταγμά-

» των σου Λόγε, ἵνα ὀρθρίζων δοξάζω σε.

Τροπάρια.

Ὁ πόρνην καθάρισας, καὶ λεπρούς τῇ προστάξει Δημιουργε τοῦ παντός, τῆς εἰδεχθοῦς ἁμαρτίας, τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν, καθάρισον καὶ στολαῖς, ἐξαστραπτούσαις ὠραίαν, ἀπέργασαι δέομαι.

Δεσμῶν με ἀπολύσας, τῶν πολλῶν μου ἁμαρτημάτων Χριστέ ὁ Θεός, ἀνεμποδίστως βαδίζεις, εὐθύνον τὰς ὁδοὺς σου, ὅπως λυθεῖς τῆς σαρκός, εἰς καταπαύσεις ἀγίας, σκηνώσας δοξάζω σε.

Μαρτυρικά.

Υφάναντες ἐκ πόνων, ἑαυτοῖς ἱμάτιον δόξης οἱ Μάρτυρες, καὶ στολισθέντες κοσμίως, τὰ ἄνω κατοικοῦσι, βασιλεία ἐν χαρᾷ, νίκης στεφάνοις ὠραίοις, ἐγκαλλωπιζόμενοι.

Ἐρόντων τὰ ἐστῶτα, ἀντηλλάξασθε θεοφρόνως πανεύφημοι· στενοχωρία γὰρ πόνων, ποικίλων συσχεθέντες, πρὸς πλατυσμὸν ἀληθῆ, τῆς οὐρανίου Βασιλείας, Σοφοὶ κατηντήσατε.

Θεοτοκίον.

Ἁγία Θεοτόκε, ἡ τὸν ἅγιον Λόγον ἀποτεκοῦσα σαρκί, ἀναπαυόμενον μόνον, ἐν πᾶσι τοῖς ἀγίοις, ἀγίασόν μου τὸν νοῦν, ταῖς πονηραῖς ἐργασίαις, ἀεὶ ἐπιμένοντα.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Ὁ ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας.

Ἐν τῇ νυκτὶ τοῦ βίου, περιπλανώμενον ἔνδοξε Πρόδρομε, λύχνος ὦν τοῦ Ἡλίου, τῆς δικαιοσύνης καταύγασον.

Περιστατούμενόν με, καὶ ἐπηρείαις δαιμόνων κλονούμενον, στήριξόν με ἐν πέτρᾳ, θείων θελημάτων ἀοίδιμε.

Ἐν τῇ μελλούσῃ κρίσει, ἠνίκα μέλλω Κυρίῳ παρίστασθαι, εὐροίμῃ σε προστάτην, δίκης με φρικτῆς ἐξαιρούμενον.

Θεοτοκίον.

Ὡς ὑπερτέρα ἀπάντων, τῶν ποιημάτων ὑπέρτερον δεῖξόν με, ἐχθροῦ τῶν παγίδων, Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἀειπάρθενε.

Ῥδὴ στ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ὡς τὸν Προφήτην ἐρρύσω, ἐκ βυθοῦ κατωτάτου

» Χριστέ ὁ Θεός, κάμῃ τῶν πταισμάτων μου, ῥῦσαι

» ὡς φιλάνθρωπος, καὶ κυβέρνησον τὴν ζωὴν μου

» δέομαι.

Τροπάρια.

Μετανοοῦντά με δέξαι, ὡς ποτὲ Νινευίτας ἀπειθήσαντας, τῷ
θεῷ κηρύγματι, Χριστὲ τοῦ Προφήτου σου, καὶ κυβέρνησον
τὴν ζωὴν μου δέομαι.

Ὡς ὁ τελώνης στενάζω, ὡς ἡ πόρνη δακρῦω ὡς Πέτρος βοῶ,
πολλοῖς βυθιζόμενος, Χριστὲ πλημμελήμασι· Βοηθείας μοι
χεῖρα δὸς καὶ σῶσόν με.

Μαρτυρικά.

Νεοφανεῖς ὡς ἀστέρες, φρουκτωρίαις τῶν ἄθλων αὐγάζετε,
πάντα τὸν περίγειον, κόσμον καὶ διώκετε, πλάνης Μάρτυρες
σκότος τὸ βαθύτατον.

Μακαριώτατον τέλος, εὐρηκότες μακάριοι Μάρτυρες, Θεὸν τὸν
μακάριον, γεραίρετε πάντοτε, ἐνηδόμενοι τούτου ταῖς
λαμπρότησι.

Θεοτοκίον.

Ἡ μανναδόχος σε στάμνος, Θεοτόκε ποτὲ προεικόνισε·
Χριστὸν γὰρ ἐβλάστησας, τὸ μάννα τῆς γνώσεως,
ἐπομβρίζοντα πᾶσι τοῖς τιμῶσί σε.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Χιτῶνά μοι παράσχου φωτεινόν.

Τῷ κῆτει συσχεθεὶς τῶν πειρασμῶν, ἐκ βάθους καρδίας μου,
κραυγάζω σοι Πρόδρομε· Ὀδυνῶν με χαλεπῶν ἐλευθέρωσον.

Ἀξίνη μετανοίας ἀληθοῦς, τὴν ὕλην καθάρισον, Σοφὲ τῆς
καρδίας μου, καρποφόρον ἀρεταῖς ἐργαζόμενον.

Ψυχὴ μου μετανόησον θερμῶς· ἡ κρίσις ἐφέστηκεν· ἀνάνηψον
κράζουσα· Τησοῦ μου ὁ Θεὸς σύ με οἴκτειρον.

Θεοτοκίον.

Ἡ μόνη διὰ λόγου ἐν σαρκί, τὸν Λόγον κυήσασα, ρῦσαι νῦν
δεόμεθα, τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ῥῥῆ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ὁ δι' Ἀγγέλου παίδας, ἐκ πυρὸς διασώσας, καὶ

» τὴν βροντῶσαν κάμινον, μεταβαλὼν εἰς δρόσον,

» εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Τροπάρια.

Ὅτι ἐν ἀνομίαις, συνελήφθην Οἰκτιῖρμον, καὶ γεννηθεὶς
ἡμάρτηκα, ὑπὲρ ἀνθρώπους πάντας, ἐπιστροφῆς μοι δὸς
καιρόν, δικαιοῦντά με.

Ὑπεραρθεὶς ἀφρόνως, ὡς ὁ πρὶν Φαρισαῖος, πτῶμα δεινὸν
κατέπεσα, καὶ καθορῶν με χαίρει, ὁ δυσμενῆς. Λόγε Θεοῦ,
μὴ παρίδης με.

Μαρτυρικά.

Δῆμος σεπτῶν Μαρτύρων, στρατὸς δυσμαχώτατος, παρεμβολὴ
ἀγία τε, ἐπολιτογραφῆθη, ἐν οὐρανοῖς ἐπὶ γῆς,
ἀριστεύσασα.

Ἐθελουσίως πάθος, ὑπελθόντες γενναῖοι, ἀθανασίας
πρόξενον, ρεῖθρα τῶν ἰαμάτων, ἀναπηγάζετε βροτῶν, πάθη
παύοντες.

Θεοτοκίον.

Ὑπὲρ αἰτίαν τίκτεις, τοῦ παντὸς τὸν αἷτιον, ὑπερβολῆ
χρηστότητος, βροτὸν γεγεννημένον· ὄθεν συμφώνως σε Ἄγνή,
μακαρίζομεν.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Ὁ ἐν ἀρχῇ τὴν γῆν.

Ὁ τὰς ὁδοὺς Κυρίου ἐτοιμάσας, τὰς πρὸς Θεὸν κατεύθυνόν
μου τρίβους, ἵνα κραυγάζω· Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε ὁ Θεὸς τῶν
πατέρων ἡμῶν.

Κήρυξ φωτὸς φώτισον τὴν ψυχὴν μου, καὶ τοῦ δεινοῦ
ἀπάλλαξόν με σκότους, καὶ τῆς γεέννης τῆς φλογιζούσης,
τὸν προσφεύγοντά σοι ἀδιστάκτῳ ψυχῇ.

Στείρας βλαστὸς κατάκαρπος ὑπάρχων, τὴν τῆς ἐμῆς καρδίας
ἀκαρπίαν, εὐκαρπον δεῖξον ταῖς σαῖς πρεσβείαις,
μεταποιοῦμενος Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ.

Θεοτοκίον.

Ἡ ἐκλεκτὴ ἀμνὰς τοῦ Θεοῦ Λόγου, τοῖς ἐκλεκτοῖς προβάτοις
με ἐν ὄρα, φοβερωτάτη καταριθμησαί, ἰκέτευε τὸν ἐκ σοῦ
σαρκωθέντα Θεόν.

Ῥῶδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» Ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι, τὰ ὑπερῶα Χριστέ, ὁ τιθεὶς
» θαλάσση ὄριον ψάμμον, καὶ συνέχων τὸ πᾶν, σὲ
» ὕμνεϊ ἥλιος, σὲ δοξάζει σελήνη, σοὶ προσφέρει
» ὕμνον πᾶσα κτίσις, ὡς δημιουργῶ καὶ Κτίστη εἰς
» τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Χεῖρας πάσας ἐμόλυνας, ἀκαθαρσίᾳ ψυχῇ, καὶ πῶς ταύτας
αἰρεῖς ἐπὶ τὸ ὕψος, ὁμιλοῦσα Θεῶ; πόδας ἠχρεΐωσας, ἐπὶ
ἔργα βαδίζοντας, αἰσχύνης· σπεῦσον πορευθῆναι, διὰ
μετανοίας εἰς τρίβους σωτηρίας.

Οὐκ ἐνέμεινα Κύριε, ταῖς ἐντολαῖς σου ποτέ· οὐκ ἐποίησά
σου ἡμέραν μίαν, θέλημα Ἀγαθέ· ποίοις οὖν ὄμμασιν,
ἀτενίσω σοι, ποιουμένῳ κρίσιν τὴν δικαίαν, καὶ τοὺς
ὑπευθύνους ἐκπέμποντι εἰς κρίσιν;

Μαρτυρικά.

Υφαπτούσας ἐσβέσατε, πολυθεΐας σοφοί, Ἀθληταὶ καμίλους
καθάπερ ὕδωρ, ἐκκενοῦντες πολὺ, τὰ ὑμῶν αἵματα, τὰ ἀδίκως
χυθέντα, δι' ἀγάπην τοῦ πεπονηκότος· ὅθεν τὸν χειμάρρουν
τρυφῆς κληρονομεῖτε.

Υπερέβητε Ἅγιοι, τῆς ταπεινώσεως, τὸ γεῶδες σῶμα καὶ τὰς
βασάνους, ὡσπερ πάσχοντος, ἄλλου ἠνέγκατε, ἐκτεμνόμενοι
χεῖράς τε, καὶ πόδας· ὅθεν ὑπερτέρας, νῦν καταξιοῦσθε
ζωῆς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Κυματούμενον σάλῳ με, τῆς ἀμαρτίας Ἀγνή, τῇ σῆ μεσιτεΐᾳ
πρὸς σωτηρίους, μετανοίας βοῶ, ἴθυσνον Δέσποινα,
παγγαλήνους λιμένας, ὅπως βλέψω φῶς σωτηρίας,
ἐσκοτισμένος ἀεὶ τῇ ῥαθυμίᾳ.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Τὸν ἄναρχον Βασιλέα τῆς δόξης.

Τροπάρια.

Τὸν αἴροντα ἀμαρτίας τοῦ κόσμου, ἄμνὸν Θεοῦ ὃν ὑπέδειξας
πᾶσι, δυσώπει Βαπτιστά, τὰ πάθη μου νεκρῶσαι, καὶ σῶσαι
τὴν ψυχὴν μου.

Ἐμάκρυνας φυγαδεύων Προφῆτα, ηὐλίσθης δὲ ἐν ἐρήμῳ ἀβάτω·
διό σε δυσωπῶ, τὰ πάθη τῆς ψυχῆς μου, ἐρήμωσον ἐν τάχει.

Ἐλάφρυνον τὸν κλοιὸν τῆς ψυχῆς μου, πολέμησον τοὺς ἐμὲ
πολεμοῦντας, Κυρίου Βαπτιστά, καὶ ἄτρωτόν με δεῖξον, τῆς
τούτων κακουργίας.

Θεοτοκίον.

Ἡ ἄμπελος ἡ τὸν βότρυν τεκοῦσα, τὸν πέπειρον κατανύξεως
πόμα, ποτίζουσά με νῦν, ἀνάστειλον τὴν μέθην, Παρθένε τῶν
κακῶν μου.

Ῥδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» Εὐλογητὸς ὁ Κύριος, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ ἐγεί-
» ρας κέρασ σωτηρίας ἡμῖν, ἐν οἴκῳ Δαυΐδ τοῦ
» παιδὸς αὐτοῦ· ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς, ἀνατολῇ
» ἐξ ὕψους, καὶ κατεύθυνεν ἡμᾶς, εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

Τροπάρια.

Ἵνα κἀγὼ σωζόμενος, εὐχαρίστως σε Χριστέ, μεγαλύνω βλέψον
εἰς ἐμὲ τὸν πολλὰς, πληγὰς ἐπὶ νώτου δεξάμενον, καὶ ἴασαι
οἶνον ἐπ' αὐτάς, καὶ ἔλαιον προχέων, τὰ τῆς σῆς
γνωρίσματα, Σῶτερ εὐσπλαγχνίας.

Ὡς τὸν ληστὴν εὐγνώμονα, ἀναπέψαντα φωνήν, ἐλυτρώσω
φόνων καὶ μυρίων κακῶν, ὡς ᾠκτειρας πόρνην δακρύσασαν, ὡς
Πέτρον τὸν μέγαν μαθητὴν, καὶ Δαυΐδ τὸν Προφήτην, καὶ ἐμὲ
ἐλέησον, τὸν ἀπεγνωσμένον.

Μαρτυρικά.

Συμμορφωθέντες πάθεσι, τοῦ παθόντος δι' ἡμᾶς, Ἀθλοφόροι
τούτῳ συνδοξάζεσθε, νῦν θεούμενοι θεΐαις μεθέξεσι, καὶ
λάμποντες ὑπὲρ τὰς αὐγάς, τοῦ αἰσθητοῦ ἡλίου, καὶ
καταφωτίζοντες, πάντων τὰς καρδίας.

Ἡ ἀρετὴ ἐξέλαμψε, τῶν ἀγίων Ἀθλητῶν· πᾶσα πόλις τούτους
θησαυροὺς ἀληθῶς, ἀσύλους πλουτεῖ διὰ πίστεως,

ἀστράπτοντας χάριν δαψιλῆ, θαυμάτων παραδόξων· οὐς
ὑμνολογήσωμεν, ὡς κοινοὺς προστάτας.

Θεοτοκίον.

Φωτιστικαῖς Πανάμωμε, ἀστραπαῖς τοῦ ἐκ τῆς σῆς,
προελθόντος μήτρας Υἱοῦ καὶ Θεοῦ, τοὺς πίστει ὑμνοῦντάς
σε φαίδρυνον, καὶ σκότους ἡμᾶς τοῦ ἀφεγγοῦς, καὶ τῆς
αἰωνιζούσης, ἐξελοῦ κολάσεως, τῆ σῆ μεσιτεία.

Κανῶν τοῦ Προδρόμου.

Τὸν προδηλωθέντα ἐν ὄρει.

Μέλλων τῷ φρικτῷ σου, παρίστασθαι Λόγε θρόνῳ, καὶ τῶν
πράξεων τῶν ἐμῶν, εἰσπράττεσθαι εὐθύνας, ποίαν εὖρω
ἀπολογίαν ὁ τάλας; Κύριε Θεέ μου τότε φεῖσαί μου.

Ὡς φωνὴ τοῦ Λόγου, κατεύθυνον τὰς φωνάς μου, πρὸς Θεὸν
σοφὲ Βαπτιστά, καὶ ῥῦσαί με κακίας τῶν δαιμόνων καὶ
ἐπηρείας ἀνθρώπων, ἵνα κατὰ χρέος μακαρίζω σε.

Θρέψον με Χριστοῦ, ἐντολῶν τροφῆ ἀθανάτῳ, πότισόν με πόμα
ζωῆς, Βαπτιστὰ καὶ Προφήτα, καὶ παράστησον τῷ Θεῷ
σεσωσμένον, τὸν ὑπὸ τὴν σκέπη σου προστρέχοντα.

Θεοτοκίον.

Δέσποινα Παρθένε, ἀγνή καὶ δεδοξασμένη, μετὰ τοῦ
Προδρόμου τὸν σόν, Υἱὸν καὶ βασιλέα, καθικέτευε ἀπὸ πάσης
ἀνάγκης, σῶσαι τοὺς πιστῶς σε μακαρίζοντας.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἴνων.

Ἀπόστιχα Στιχηρά. Κατανυκτικά.

Ὅταν λάβω κατὰ νοῦν, τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων μοι δεινῶν,
καὶ εἰς ἔννοιαν ἔλθω, τῆς φοβερᾶς ἐκείνης ἐτάσεως, τρόμῳ
συνεχόμενος, πρὸς σὲ καταφεύγω τὸν φιλόανθρωπον Θεόν. Διὸ
μή με παρίδης ἱκετεύω σε, μόνε ἀναμάρτητε· δώρησαι
κατάνυξιν, τῆ ταπεινῆ μου ψυχῆ, πρὸ τελευτῆς καὶ σῶσόν
με.

Στίχ. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρῶτ' τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, καὶ
ἠγαλλιασάμεθα καὶ εὐφράνθημεν. Ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις
ἡμῶν εὐφρανθείημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν
ῶν εἶδομεν κακά· καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου, καὶ ἐπὶ τὰ
ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Δάκρυά μοι δὸς ὁ Θεός, ὡς ποτὲ τῆ γυναικὶ τῆ ἀμαρτωλῶ,
καὶ ἀξίωσόν με βρέχειν τοὺς πόδας σου, τοὺς ἐμὲ ἐκ τῆς
ὁδοῦ τῆς πλάνης ἐλευθερώσαντας, καὶ μύρον εὐωδίας σοι
προσφέρειν, βίον καθαρὸν, ἐν μετανοίᾳ μοι κτηθέντα, ἵνα
ἀκούσω κάγῳ τῆς εὐκταίας σου φωνῆς· Ἡ πίστις σου σέσωκέ
σε, πορεύου εἰς εἰρήνην.

Στίχ.\Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς,
καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ
ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Μαρτυρικόν.

Μεγάλως ἠγωνίσασθε ἅγιοι, τὰς βασάνους τῶν ἀνόμων,
ὑπομείναντες γενναίως, καὶ Χριστὸν ὁμολογοῦντες, ἐναντίον
βασιλέων· καὶ πάλιν μεταστάντες ἐκ τοῦ βίου, δυνάμεις
ἐνεργεῖτε ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ ἀσθενεῖς θεραπεύετε, ἐκ τῶν
παθῶν αὐτῶν Ἄγιοι· πρεσβεύσατε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐγὼ Παρθένε ἁγία Θεοτόκε, τῆ σκέπη σου προστρέχω· οἶδα
ὅτι τεύξομαι τῆς σωτηρίας· δύνασαι γὰρ Ἄγνη βοηθῆσαί μοι.

ΕΝ Τῆ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Οἱ Μακαρισμοί.

Μνήσθητι ἡμῶν, Χριστὲ Σωτὴρ τοῦ κόσμου, ὡσπερ τοῦ ληστοῦ,
ἐμνήσθης ἐπὶ ξύλου, καὶ καταξίωσον πάντας μόνη Οἰκτιρμον,
τῆς οὐρανίου Βασιλείας σου.

Πέλαγος Χριστέ, ὑπάρχων εὐσπλαγχνίας, ψῦξον τῶν ἐμῶν,
πταισμάτων τὰ πελάγη· καὶ κατανύξεως δάκρυσί με ἐκπλύνας,
ὄλον καθάρισον ὡς εὐσπλαγχνος.

Πάλαι τὸν Χριστόν, ἐν ὕδασι βαπτίσας, θεῖε Βαπτιστά,
παθῶν με τρικυμίας, κλυδωνιζόμενον ὄρμῳ τῆς μετανοίας,
σαῖς ἰκεσίαις ἐγκαθόρμισον.

Μαρτυρικόν.

Αἵμασιν ὑμῶν, ἅγιοι Ἀθλοφόροι, σβέσαντες πυράν, τῆς
εἰδωλομανίας, ρεῖθρα πηγάζετε πάντοτε ἰαμάτων, πάθη
ποικίλα θεραπεύοντες.

Δόξα.

Ἄναρχε Πατήρ, Υἱὲ καὶ Θεῖον Πνεῦμα, ταῖς τοῦ Βαπτιστοῦ,
πρεσβείαις δυσωπῶ σε· Τὰ πολυχρόνια πάθη τὰ τῆς ψυχῆς
μου, παῦσον καὶ σῶσόν με τὸν δοῦλόν σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Λύτρωσαι ἡμᾶς, παθῶν τῆς ἀτιμίας, καὶ τῆς χαλεπῆς, ἐν ᾧδη
τιμωρίας, ταῖς ἱκεσίαις σου ἄχραντε Θεοτόκε, τοὺς εὐσεβῶς
σε μακαρίζοντας.

Τῆ ΤΡΙΤῆ ΕΣΠΕΡΑΣ

Εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, Προσόμοια. Στιχηρὰ Σταυρώσιμα.

Ἦχος πλ. δ'. Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.

Λόγε Θεοῦ υπεράγαθε, ὁ δι' ἡμᾶς ἐν Σταυρῷ, κρεμασθεὶς ὡς
κατάκριτος, τοῦ πυρὸς τοῦ μέλλοντος, καὶ φρικτῆς
ἀποφάσεως, καὶ ποινῆς πάσης, ἡμᾶς ἐξάρπασον,
ἐκδυσωπούσης, τῆς Θεομήτορος· σὲ γὰρ Φιλάνθρωπε, καθ'
ἐκάστην ἅπαντες, ἐν λογισμοῖς, Χριστὲ παροργίζομεν, τὸν
υπεράγαθον.

Ἥλιος ἰδὼν σε ἔφριξεν, ἐπὶ Σταυροῦ Τησοῦ, ἠπλωμένον
θελήματι, καὶ ἡ γῆ ἐσειέτο, καὶ αἱ πέτραι ἐρῥήγνυστο, καὶ
τὰ μνημεῖα, φόβῳ ἠνοίγοντο, καὶ αἱ δυνάμεις, πᾶσαι
ἐξίσταντο· ἡ δὲ Τεκοῦσά σε, ὡς ἐώρακε Δέσποτα, ἐν τῷ
Σταυρῷ, Οἴμοι! ἀνεκραύγαζε, τί τὸ ὀρώμενον;

Ω τῆς ἀπείρου χρηστότητος, τοῦ σαρκωθέντος ἐκ σοῦ,
Θεοτόκε πανύμνητε! Σταυρὸν γὰρ καὶ θάνατον, ἐκουσίως
υπέμεινεν, ἵνα τὸν κόσμον, σώσῃ ὃν ἔπλασεν. Τοῦτον
δυσώπει, κάμῃ τὸν ἄθλιον, καὶ πολυῶδυνον, ρύσασθαι
κολάσεως, ἔνθα τε φῶς, λάμπει τὸ ἀνέσπερον, κατασκηνώσαί
με.

Ἔτερα Στιχηρά, τῆς Θεοτόκου, ὁμοια.

Χαῖρε Παρθένε Θεόνυμφε· χαῖρε πιστῶν ἡ ἐλπίς· χαῖρε
κόσμου καθάρσιον· χαῖρε πάσης θλίψεως, ἡ τοὺς δούλους σου
σώζουσα· ἡ τοῦ θανάτου, χαῖρε κατάλυσις· ὁ ζωφόρος,
χαῖρε Παράδεισος· χαῖρε ἀντίληψις, τῶν προσκαλουμένων σε·
χαῖρε Θεοῦ, Θεῖον ἐνδιαίτημα, καὶ ὄρος ἁγίον.

Χαῖρε Θεοτόκε Πάναγνε· χαῖρε πηγὴ τῆς ζωῆς· χαῖρε κλίμαξ
οὐράνιε· χαῖρε πάσης Δέσποινα, καὶ Κυρία τῆς κτίσεως·
Εὐλογημένη, χαῖρε Πανάμωμε· δεδοξασμένη, χαῖρε Ἀμόλυντε·
χαῖρε Πανύμνητε· χαῖρε θεῖον σκῆνωμα· χαῖρε Σεμνή· χαῖρε

Μητροπάρθενε, νύμφη άνύμφευτε.

Χαΐρε Μητρόθεε Δέσποινα· χαΐρε ή μόνη έλπίς, τών βροτῶν
καί άντίληψις· χαΐρε καταφύγιον· χαΐρε λυχνία φωτός·
ήγλαϊσμένον, χαΐρε παλάτιον· τὸ φωτοφόρον, χαΐρε
λαμπάδιον· χαΐρε άμόλυντον, παρθενίας καύχημα, χαΐρε
πηγή, βρύουσα ίάματα, τοῖς προσιοῦσί σοι.

Δόξα. Καί νῦν.

Σταυροθεοτοκίον, ὁμοιον.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! ὦ μυστηρίου καινοῦ! ὦ φρικτῆς
έγχειρήσεως! ή Παρθένος έλεγεν, έν Σταυρῷ σε ὡς έβλεψεν,
έν μέσῳ δύο, ληστῶν κρεμάμενον, ὄν άνωδίνως, φρικτῶς
έκύησεν· έκλαιε κράζουσα· Οἶμοι τέκνον φίλτατον! πῶς σε
δεινός, δῆμος καί άχάριστος, Σταυρῷ προσήλωσεν;

Προκείμενον. Ἦχος α'.

Τὸ έλεός σου, Κύριε, καταδιώξει με πάσας τὰς ήμέρας τῆς
ζωῆς μου.

Στίχ.\Κύριος ποιμαίνει με, καί οὔδέν με ὑστερήσει είς
τόπον χλόης, έκεῖ με κατεσκήνωσεν.

Είς τὸν Στίχον.

Απόστιχα Στιχηρά. Σταυρώσιμα.

Υψώθης έν Σταυρῷ Χριστέ ὁ Θεός, καί έσωσας τῶν ανθρώπων
τὸ γένος· δοξάζομέν σου τὰ παθήματα.

Στίχ.\Πρὸς σε ἤρα τοῦς ὀφθαλμούς μου, τὸν κατοικοῦντα έν
τῷ οὐρανῷ. Ἴδού, ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων είς χεῖρας τῶν κυρίων
αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκες είς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς,
οὔτως οἱ ὀφθαλμοὶ ήμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ήμῶν, έως οὔ
οίκτηιρῆσαι ήμᾶς.

Ἐπάγης έν Σταυρῷ Χριστέ ὁ Θεός, καί ἤνοιξας Παραδείσου
τὰς πύλας· δοξάζομέν σε Λυτρωτὰ ήμῶν.

Στίχ.\Ἐλέησον ήμᾶς, Κύριε, έλέησον ήμᾶς, ὅτι επί πολὺ
έπλήσθημεν έξουδενώσεως, επί πλεῖον έπλήσθη ή ψυχῆ ήμῶν.
Τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνούσι, καί ή έξουδένωσις τοῖς
ὑπερηφάνοις.

Μαρτυρικόν.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, ἐπιλαθόμενοι τῶν ἐν τῷ βίῳ, καταφρονήσαντες καὶ τῶν βασάνων, διὰ τὴν μέλλουσαν ζωὴν, ταύτης κληρονόμοι ἀνεδείχθησαν· ὅθεν καὶ Ἀγγέλοις συναγάλλονται. Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις, δώρησαι τῷ λαῷ σου τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρῷ σε καθηλούμενον, ὡς ἐθεάσατο ἡ σὲ Τεκοῦσα, μόνη Μακρόθυμε, ὀδυρομένη δάκρυα ἔρρει κρουνηδόν, καὶ τὸ ὑπερβάλλον τῆς χρηστότητος, καὶ τὸ συμπαθὲς τὸ ὑπὲρ ἄνθρωπον, λίαν ἐκπλητιτομένη, ὕμνει τὸ κράτος σου.

Τῆ ΤΕΤΑΡΤῆ ΠΡΩΪ

ΕΝ Τῷ ΟΡΘΡῷ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Καθίσματα.

Σταυρώσιμα.

Βλέπων ὁ ληστής τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον ἔλεγεν· Εἰ μὴ Θεὸς ὑπῆρχε σαρκωθείς, ὁ σὺν ἡμῖν σταυρωθείς, οὐκ ἂν ὁ ἥλιος τὰς ἀκτῖνας ἐναπέκρυσεν, οὐδὲ ἡ γῆ σειομένη ἐκυμαίνετο. Ἄλλ' ὁ πάντων ἀνεχόμενος, μνήσθητί μου Κύριε, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ἐν μέσῳ δύο ληστῶν, ζυγὸς δικαιοσύνης εὐρέθη ὁ Σταυρὸς σου· τοῦ μὲν καταγομένου εἰς ἄδην, τῷ βάρει τῆς βλασφημίας, τοῦ δὲ κουφιζομένου πταισμάτων, πρὸς γνῶσιν θεολογίας. Χριστὲ ὁ Θεὸς δόξα σοι.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Σταυροθεοτοκίον. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὸν ἄμνὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτὴν, ἡ ἄμνας θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυζε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἀνεκραύγαζεν· Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Θεὲ ὑπεράγαθε, ἀνεξίκακε Κύριε· ἧ πιστῶς ἐκβοήσωμεν· Σπλαγχνίσθητι Παρθένε ἐφ' ἡμᾶς, καὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, αὐτοῦ τὰ παθήματα.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, ἕτερα Καθίσματα.

Σταυρώσιμα.

Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν.

Ἐν μέσῳ τῆς Ἑδέμ, ξύλον θάνατον ἤνθησεν, ἐν μέσῳ δὲ τῆς γῆς, ξύλον ζωὴν ἐβλάστησε· γευσάμενοι γὰρ τοῦ πρώτου, ἄφθαρτοι ὄντες, φθαρτοὶ γεγόναμεν· τυχόντες δὲ τοῦ δευτέρου, τῆς ἀφθαρσίας κατετρυφήσαμεν· ἐν τῷ Σταυρῷ γὰρ ἔσωσε Χριστός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Ἐν Παραδείσῳ μὲν τὸ πρὶν ξύλον ἐγύμνωσεν, οὐπὲρ τῆ γεύσει ὁ ἐχθρὸς εἰσφέρει νέκρωσιν· τοῦ Σταυροῦ δὲ τὸ ξύλον τῆς ζωῆς τὸ ἔνδυμα, ἀνθρώποις φέρον ἐπάγη ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ κόσμος ὅλος ἐπλήσθη πάσης χαρᾶς· ὃν ὀρῶντες ὑψούμενον, Θεῷ ἐν πίστει λαοί, συμφώνως ἐκβοήσωμεν· Πλήρης δόξης ὁ οἶκός σου.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Σταυροθεοτοκίον, ὁμοιον.

Παρισταμένη τῷ Σταυρῷ δακρυρροοῦσα, ἐλεεινῶς ἡ Θεοτόκος ἀνεβόα· Ἀκατάληπτον ὄντως Υἱὲ τὸ πάθος σου· οὐ φέρω τῶν σπλάγχχνων μου χωρισμόν· οὐ στέγω ὀρῶσά σε ἐν Σταυρῷ· μὴ παρίδῃς τὴν δούλην σου· ἀνάστα ἐκ τῶν νεκρῶν, δοξάζων με κραυγάζουσαν· Πολυέλεε δόξα σοι.

Μετὰ τὴν γ' Στιχολογίαν, ἕτερα Καθίσματα.

Σταυρώσιμον.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Εὔλον πικρίαν ἐν Ἑδέμ τὸ πρὶν ἐξήνεγκε, ξύλον Σταυροῦ δὲ γλυκερὰν ζωὴν ἐξήνησεν· ὁ Ἀδὰμ γὰρ φαγὼν εἰς φθορὰν κατώλισθεν· ἡμεῖς δὲ κατατρυφῶντες σαρκὸς Χριστοῦ, ζοῦμεθα καὶ θεοῦμεθα μυστικῶς, Βασιλείαν λαμβάνοντες, ἀίδιον τοῦ Θεοῦ· διὸ καὶ πίστει κράζομεν· Δόξα Λόγε τῷ πάθει σου.

Μαρτυρικόν, ὁμοιον.

Δι' ἐγκρατείας τῶν παθῶν τὰς πυριφλέκτους, ἀπονεκρώσαντες ὀρμὰς καὶ τὰς κινήσεις, τοῦ Χριστοῦ οἱ Μάρτυρες ἔλαβον τὴν χάριν, τὰς νόσους ἀποδιώκειν τῶν ἀσθενῶν, καὶ ζῶντες καὶ μετὰ τέλος θαυματουργεῖν· ὄντως θαῦμα παράδοξον! ὅτι ὅστέα γυμνά, ἐκβλύζουσιν ἰάματα. Δόξα τῷ μόνῳ Θεῷ ἡμῶν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ανέστης ἐκ νεκρῶν.

Ἡ ἄσπιλος ἀμνάς, τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα, κρεμάμενον
Σταυρῷ, κατιδοῦσα ἐβόα· Τέκνον μου τί τὸ ξένον, καὶ παρ'
ἐλπίδα νῦν τοῦτο θέαμα; πῶς ἡ ζωὴ τῶν πάντων, βροτοῖς
ὁμοίως καταδεδίκασαι; ἀλλὰ ἀνάστα Λόγε ἐκ νεκρῶν,
τριήμερος ὡς εἴρηκας.

Κανὼν Σταυρώσιμος, οὔ ἢ ἀκροστιχίς ἀνευ τῶν Θεοτοκίων· Τῷ
προσπαγέντι τῷ ξύλῳ Θεῷ, χάρις. Ἰωσήφ.

Ἦχος πλ. δ' . Ῥδὴ α' . Ὁ Εἰρμός.

» Ἀρματηλάτην Φαραῶ ἐβύθισε, τερατουργοῦσα

» ποτέ, Μωσαϊκὴ ῥάβδος, σταυροτύπως πλήξασα,

» καὶ διελοῦσα θάλασσαν· Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα, πεζὸν

» ὁδίτην διέσωσεν, ῥῆσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλποντα.

Τροπάρια.

Τῆ ἐκ τοῦ ξύλου ἐνηδόνῳ βρώσει με, νεκρὸν γενόμενον, ἐπὶ
Σταυροῦ Λόγε, νεκρωθεὶς ἐζώσας, καὶ δόξῃ κατεκάλλυνας·
προσκυνῶ σου τὸ κράτος, ὑμνολογῶ τὰ παθήματα, καὶ τὴν
εὐσπλαγχνίαν τὴν ἄμετρον.

Ὡς ἐφηπλώθη ἐπὶ ξύλου ἄμπελος, ἡ ἀγεώργητος, οἶνον ἡμῖν
θείας, χάριτος ἀπέσταξε, καρδίας τὸν εὐφραίνοντα, καὶ τῆς
πλάνης τὴν μέθην, ὀλοσχερῶς ἀναστέλλοντα, καὶ τὴν
ἁμαρτίαν καθαίροντα.

Μαρτυρικά.

Πεποικιλμένοι ἱεροῖς ἐν στίγμασι, Χριστοῦ οἱ

Μάρτυρες, καὶ ἀθλητῶν πόνοις, ἐγκαλλωπιζόμε-

νοι, καλλοποιῶ παρίστασθε, μετὰ δόξης Δεσπότη, πανευκλεῶς
εὐφραινόμενοι, καὶ θεοειδεῖς γνωριζόμενοι.

Ἐώμη τῆ θείᾳ προφανῶς ῥωννύμενοι, ἅγιοι Μάρτυρες, τοῦ
δυνατοῦ πᾶσαν, ἰσχὺν τὴν ὀλέθριον, ἀνδρείως κατεβάλετε,
καὶ στεφθέντες ὠραίως, νικητικοῖς διαδήμασι, χαίροντες
Κυρίῳ παρίστασθε.

Σταυροθεοτοκίον.

Παρισταμένη τῷ Σταυρῷ σου Κύριε, ἡ Ἀπειρό-
γαμος, καὶ τὰς ἐν σοὶ τρώσεις, καθορῶσα Δέσποτα,
τιτρωσκομένη ἔλεγεν· Οἴμοι! Τέκνον· ὠδῖνας, ἀ-
ποφυγοῦσα τῷ τόκῳ σου, νῦν ὀδυνηρῶς κατατρύχομαι.
Κανὼν τῆς Θεοτόκου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·
Δέησίς ἐστιν ὀγδόη τῆ Παρθένῳ. Ἰωσήφ.
Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ λελάληνται, δεδοξασμένη Ἁγνή, ἡ τῶν
πιστῶν δόξα, μόνη χρηματίσασα· διὸ μελλούσης δόξης με,
κοινωνὸν σαῖς πρεσβείαις, δοξάζοντά σε ἀνάδειξον, ἄχραντε
πανάμωμε Δέσποινα.

Εὐλογημένος ὁ καρπὸς Πανάμωμε, ὁ τῆς κοιλίας σου, δι' οὗ
βροτοὶ πάντες, τῆς ἀρχῆς ἐλύθημεν· εὐλογημένη Πάναγνε,
ἀνερμήνευτον θαῦμα, ἀκατανόητον ὄραμα, πάντων τῶν βροτῶν
τὸ διάσωμα.

Ἡ τῶν Ἀγγέλων δυσωπεῖ σε Κύριε, πληθὺς ἐκάστοτε, τῶν
Μαθητῶν δῆμος, Προφητῶν ὁ σύλλογος, Μαρτύρων καὶ Ὁσίων
σου· Διὰ τῆς Θεοτόκου, ἀμαρτημάτων συγχώρησιν, δώρησαι
ἡμῖν ὡς φιλάνθρωπος.

Σὲ τὴν ἐν σπλάγχνοις δεξαμένην Ἄχραντε, τὸ πῦρ τὸ
ἄστεκτον, ἐκδυσωπῶ πίστει, τῆς γεέννης ῥῦσαί με, καὶ τῆς
ἀποκειμένης μοι, διὰ πλῆθος παισμάτων, κολάσεως
ἐλευθέρωσον, σοῦ ταῖς εὐπροσδέκτοις δεήσεσιν.

Ῥδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς, τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέ-
» σει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων ἐδράσας, ἐν τῇ πέτρᾳ
» με Χριστέ, τῆς Ἐκκλησίας στήριξον, ὅτι οὐκ ἔστι
» πλὴν σου, ἅγιος μόνε Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Ὁ στερεώσας οὐρανόν, καὶ γῆν ὁ θεμελιώσας, καὶ τὴν
θάλασσαν τῷ λόγῳ πεδήσας, σὺ ἐδέθης δι' ἐμέ, Σταυρῷ
προσαναρτώμενος, ὅπως δεσμῶν με λύσης, τῆς ἀμαρτίας
Φιλάνθρωπε.

Σταυροῦ τῷ ξύλῳ ὁ ἐχθρός, προσκόψας ἐθανατώθη, σὺν τοῖς
δαίμοσιν αὐτοῦ τοῖς κακούργοις· καὶ ὁ γεύσει πονηρᾶ,
κατακριθεὶς ἠλέηται, καὶ ἐδρασμῷ ἢ κτίσις, τῆς εὐσεβείας
ἐνίδρυται.

Μαρτυρικά.

Πολυειδέσιν αἰκισμοῖς, καὶ ξίφεσι καὶ θηρίοις, καὶ
γυμνότητι σωμάτων οἱ θεῖοι, καὶ γενναῖοι Ἀθηταί,
διδόμενοι ἀχείρωτοι, τῷ πονηρῷ διώκτη, ἔμειναν νεύσει τῆ
κρείττονι.

Ἀποσκοποῦντες λογισμῷ, νηφούση τε διανοία, πρὸς τὰ
μένοντα ῥεόντων τελείως, κατεφρόνησαν Χριστοῦ, οἱ
Μάρτυρες οἱ ἔνδοξοι· ὄθεν τοὺς ἀνυποίστους, πόνους
ὑπέφερον χαίροντες.

Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ πολυῦμνητος Ἀμνάς, τὸν Ἄρνα θεασαμένη, πρὸς ἐκούσιον
ἐλκόμενον πάθος, καὶ σταυρούμενον σαρκί, ὠλόλυξε
δακρύουσα, καὶ τὴν μακροθυμίαν, ὕμνει τὴν τούτου
δοξάζουσα.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Οὐρανίας ἀψίδος.

Τερᾶς πολιτείας, ἀποπεσὼν Ἄχραντε, παρασυνεβλήθην τοῖς
κτῆνεσι, καὶ κατάκριτος, ὅλος γεγένημαι· ἢ τὸν Κριτὴν
τετοκυῖα, πάσης κατακρίσεως, ῥῦσαι καὶ σῶσόν με.

Στεναγμοὺς ἀσιγήτους, καὶ ἐκτενὲς δάκρυον, καὶ διηνεκῆ
μοι παράσχου, Κόρη κατάνυξιν, ὅπως πενθήσω μου, τὰ
συμφέεντα μοι πάθη, σαρκικῷ φρονήματι, Θεοχαρίτῳ.

Ἐπουράνιαι τάξεις, λειτουργικὰ πνεύματα, δῆμος Προφητῶν
Ἀποστόλων σου, καὶ Μαρτύρων σου, σὺν τῇ Τεκούσῃ σε,
ἐκδυσωποῦσιν Οἰκτιρμον· τῷ λαῷ σου δώρησαι, παισμάτων
ἄφεσιν.

Συμπαθείας με θείας, ὡς συμπαθῆς Ἄχραντε, νῦν καταξιῶσαι
δυσώπει, τὸν εὐσύμπάθητον· τρόπους ἀσπλάγχνους γάρ,
ἀσυμπαθεῖς κεκτημένον, μετανοίας τρόποις με, νῦν
ἀνακάλεσαι.

Ῥδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε· σύ μου καὶ δύναμις· σὺ Θεός

» μου· σύ μου ἀγαλλίαμα, ὁ πατρικοὺς κόλπους μὴ

» λιπών, καὶ τὴν ἡμετέραν, πτωχείαν ἐπισκεψάμενος·

» διὸ σὺν τῷ προφήτῃ, Ἀββακοῦμ σοὶ κραυγάζω· Τῆ

» δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Γένος βροτῶν, τοῦ πτώματος ἀνακέκληται, οὗ ὑπέστη, πάλαι ὁ πρωτόπλαστος· ὁ γὰρ τῶν ὄλων Δημιουργός, ἤρθη ἐπὶ ξύλου, δακτύλους ἐξαιματούμενος, καὶ ἦλοις ἐκουσίως, προσηλούμενος χεῖρας, καὶ πλευρὰν ὑπὸ λόγχης νυτιτόμενος.

Ἔστη Σταυρός, καὶ πλάνη πᾶσα κατέπεσεν· ἐγυμνώθη, Σῶτερ ὁ ἀλλότριος, σοῦ γυμνωθέντος καὶ ὁ Ἀδάμ, θείας ἀφθαρσίας, καταστολὴν ἐπενεδύσατο· ἡ κτίσις ἐφωτίσθη, σκοτισθέντος ἡλίου, ἐπὶ ξύλου Χριστὲ σταυρουμένου σου.

Μαρτυρικά.

Νεοσφαγῆ, καθάπερ θύματα Μάρτυρες, τῷ τυθέντι, Λόγω προσηνέχθητε, ταῖς τῶν αἱμάτων ἐπιρόοαῖς, πλάνης τὰς θαλάσσας, ξηράναντες θεία χάριτι, καὶ χύσιν παθημάτων, ἐπομβρίαῖς θαυμάτων, ἀναστέλλοντες πάντοτε ἔνδοξοι.

Τῆξιν μελῶν, καὶ τῶν ὀδόντων ἐκρίζωσιν, καὶ ὀνύχων, Μάρτυρες ὑπέστητε, χεῖρας κοπτόμενοι ἀφειδῶς, γλῶσσάν τε καὶ πόδας, καὶ ἀρμονίας τοῦ σώματος· διὸ ὑπερβαλλούσης, ἠξιώθητε δόξης, τῷ τῶν ὄλων Θεῷ παριστάμενοι.

Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἑαυτῆς μόσχον, ἢ ἄμεμπτος δάμαλις, κατιδοῦσα, ξύλῳ ἀναρτώμενον, Τέκνον ἐβόα ὀλολυγμῶ, πῶς σὲ παρανόμων, δῆμος οὐδόλως ᾠκτείρησεν, αὐτὸν ᾠκτειρηκότα, ἀλλὰ σκήψει δολίκα, θανατῶσαι ἀδίκως προείλετο;

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Τὸ πονηρόν, ἁμαρτιῶν μου χειρόγραφον, θεία λόγχη, Πάναγνε διάρρηξον, τῆ κεντησάσῃ θείαν πλευρὰν, τοῦ ἐνανθρωπήσαι, ἐκ σοῦ Παρθένε θελήσαντος, καὶ βίβλω με γραφῆναι, σωζομένων δυσώπει, τὸν ἀφρόνως Θεοῦ μακρυνόμενον.

Ἴνα φωναῖς, χαριστηρίοις δοξάζω σε, ἵνα θείῳ, πόθῳ μεγαλύνω σε, τὴν τῷ μεγίστῳ σου τοκετῶ, πάντα

σμικρυνθέντας, Πανάμωμε μεγαλύνασαν, μεγάλως ἀμαρτῶντα,
καὶ δεινῶς συμπτωθέντα, συγχωρήσεως Κόρη ἀξίωσον.

Νόμοι ἐν σοί, κεκαινοτόμηνται φύσεως· ὑπὲρ φύσιν, Λόγον
γὰρ ἐκύησας· διό σε πίστει ἐκδυσωπῶ· Τὸν ὑπὲρ τὴν φύσιν,
τὴν ἀνθρωπίνην Πανάμωμε, πολλὰ ἡμαρτηκότα, καὶ Θεοῦ
μακρυνθέντα, ἐπιστρέψαντα σῶσον πρεσβείαις σου.

Ὁ δυσμενής, τῆς ἀμαρτίας τοῖς βέλεσι, τὴν ψυχὴν μου, ὅλην
ἐτραυμάτισε, καὶ κατεμόλυνεν ἡδοναῖς, τὴν ἐμὴν καρδίαν,
καὶ τῆς ὁδοῦ ἀπεπλάνησε, Παρθένε τῆς εὐθείας· διὰ τοῦτο
βοῶ σοι· Ἐπιστρέφοντα δέξαι καὶ σῶσόν με.

Ῥδὴ ε' . Ὁ Εἰρμός.

» Ἴνα τί με ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου τὸ φῶς
» τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψέ με, τὸ ἀλλότριον σκότος
» τὸ δείλαιον; Ἄλλ' ἐπίστρεψόν με, καὶ πρὸς τὸ
» φῶς τῶν ἐντολῶν σου, τὰς ὁδοὺς μου κατεύθυνον
» δέομαι.

Τροπάρια.

Ἴνα τῆς ἐνηδόνου, γεύσεως λυτρώσης με χολῆς Μακρόθυμε,
ἀπεγεύσω θέλων, καὶ νεκρώσεως, ὅπως ἐκδύσης με, Τησοῦ τοῦ
πάθους, γυμνὸς παγῆναι κατεδέξω, ἐπὶ ξύλου· ὕμνῶ σου τὸ
εὐσπλαγχνον.

Τὴν φθαρεῖσαν ψυχὴν μου, Λόγε τοῖς παθήμασι
καινοποιούμενος, τὴν ψυχὴν παρέθου, τῷ Πατρὶ ἐπὶ ξύλου
κρεμάμενος· καὶ οὐ φέρει ταῦτα, ἄψυχος γῆ κατανοοῦσα,
ἀλλὰ φόβῳ κλονεῖται ὕμνοῦσά σε.

Μαρτυρικά.

Ἔραιώθητε θείοις, Μάρτυρες παθήμασι καλλωπιζόμενοι, καὶ
ίχνηλατοῦντες, τὸν τοῖς πάθεσι πᾶσιν ἀπάθειαν, δεδωκότα
Λόγον, μονογενῆ Πατρὸς ἀνάρχου· διὰ τοῦτο αὐτῷ
συνδοξάζεσθε.

Ξενωθέντες τῶν κάτω, τὰ μὴ θεωρούμενα κατεκληρώσασθε, ἐν
ἐπουρανίοις, ἀύλιζόμενοι θείοις σκηνώμασι, καὶ μεθέξει
θεία, θεοποιούμενοι ἀϋλως, τοῦ Σωτῆρος ἀήττητοι Μάρτυρες.

Σταυροθεοτοκίον.

Ἐένον θέαμα βλέπω, ἔκραζες Πανύμνητε· Πῶς ὁ τῷ βλέμματι,
πᾶσαν γῆν σαλεύων, ἐπὶ ξύλου ὑψούμενος ὑπνώσας, τοὺς
ὑπνοῦντας μέλλων, ἐκ τοῦ αἰῶνος ἀφυπνίζει; Προσκυνῶ σου
Υἱὲ τὸ μακρόθυμον.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Γενεαὶ γενεῶν σε, τὴν ἀειμακάριστον νῦν μακαρίζουσιν·
οὐρανῶν δυνάμεις, ὡς τὰ κάτω τοῖς ἄνω συνάψασαν,
εὐφημοῦσι μόνην, ἐν γυναιξίν· Εὐλογημένη, τοῦ πεσόντος
Ἀδὰμ ἢ ἀνάκλησις.

Διαμένειν με σῶον, μὴ περιτρεπόμενον στάσεως κρείττονος,
ἀλλ' εὐθυποροῦντα, καὶ Θεῷ τὰ εὐάρεστα πράττοντα,
ἐνδυνάμωσόν με, τὸν ἀγαθὸν τεκοῦσα Λόγον, τὸν ἡμᾶς
ἀλογίας ῥυσάμενον.

Ὁ τὸ αἷμά σου Λόγε, διὰ ὑπερβάλλουσαν ἐλέους ἄβυσσον, ἐν
Σταυρῷ κενώσας, τῶν παθῶν μου τὴν ἄβυσσον ξήρανον, καὶ ἐν
κατανύξει, σοὶ τῷ Θεῷ εὐαρεστηῆσαι, διὰ τῆς Θεοτόκου
ἀξίωσον.

Ῥῥδὴ στ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἄβυσσος ἀμαρτιῶν, καὶ παισμάτων καταιγίς με
» ταραττει, καὶ πρὸς βυθὸν βιαίως, συνωθεῖ ἀπο-
» γνώσεως· ἀλλὰ σοῦ τὴν κραταιάν, χεῖρά μοι ἔκτει-
» νον ἐλεῆμον, καὶ ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Τροπάρια.

Ἵμνησαν τῶν οὐρανῶν, αἱ δυνάμεις καὶ ἐξέστησαν πᾶσαι, ἐπὶ
σταυροῦ σε Λόγε, καθορῶσαι κρεμάμενον· καὶ Ἀδὰμ ὁ
πληγωθεὶς, Ἰῶτερ ἰάτρευται τῇ πληγῇ σου, καὶ ἡ κατάρα
ἐξωστράκισται.

Λέλυται ἐκ τῶν δεσμῶν, τὸ ἀνθρώπινον Μακρόθυμε γένος, σοῦ
ἐν σαρκὶ δεθέντος, καὶ δεσμεῖται ὁ τύραννος, ὑπὸ πάντων
τῶν πιστῶν, καταπαιζόμενος ὡς στρουθίον. Δόξα Χριστὲ τῇ
δυναστείᾳ σου.

Μαρτυρικά.

Ῥφθητε φωτοειδεῖς, Ἀθλοφόροι ὡσπερ ἄνθρακες πᾶσαν, τῆς
δυσσεβείας ὑλὴν, κατακαίοντες χάριτι, ἐπ' ἀνθράκων τε

πυρός, όλοκαυτούμενοι καὶ τὴν θείαν, ἀναψυχὴν
ὕποδεχόμενοι.

Θρέμματα ἀληθινοῦ, δεδειγμένοι Ἀθλοφόροι Ποιμένος, μέσον
ἀγρίων λύκων, ἀβλαβεῖς διεμείνατε· καὶ τελέσαντες καλῶς,
δρόμον τὸν ἔνθεον ἐν τῇ μάνδρα, τῇ οὐρανίῳ ἐσκηνώσατε.

Σταυροθεοτοκίον.

Κύριόν σε τῆς ζωῆς, καὶ ὥραϊον ἀπεκύησα κάλλει, ὑπὲρ
υἱοῦς ἀνθρώπων, ἡ Παρθένος ἐκραύγαζε· καὶ πῶς θνήσκεις
νῦν Υἱέ, κάλλος οὐκ ἔχων ἐν τῷ σταυροῦσθαι, ὁ καλλωπίζων
πάντα νεύματι;

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Τλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ἠλέηται διὰ σοῦ, ἡ φύσις τῆς ἀνθρωπότητος· τὸν ἐλεήμονα
γάρ, ἐκύησας Κύριον, ἐλεῆμον Πάναγνε· ὅθεν δυσωπῶ σε, τὴν
ἐμὴν ψυχὴν ἐλέησον.

Τῶν Ἀσωμάτων Χριστέ, τὰ τάγματα δυσωποῦσί σε, Μαρτύρων τε
Προφητῶν, καὶ τῶν Ἀποστόλων σου, διὰ τῆς Τεκούσης σε, τὸν
λαόν σου σῶζε, ἀπὸ πάσης περιστάσεως.

Ἡ ἀγεώργητος γῆ, τὸν γεωργὸν ἡ κυήσασα, καὶ πάντων
Δημιουργόν, τὴν ὑλομανήσασαν, ψυχὴν μου τοῖς πάθεσι,
δεῖξον καρποφόρον, διὰ θείας ἐπιγνώσεως.

Παρέβην τὰς ἐντολάς, τὰς πρὸς Θεὸν ὀδηγούσας με, καὶ
θέλων τοῖς πονηροῖς, δεδούλωμαι πάθεσι· διὸ ἱκετεύω σε·
Τῆς αὐτῶν με ῥῦσαι, δεσποτείας Ἀειπάρθενε.

Ῥδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» Θεοῦ συγκατάβασιν, τὸ πῦρ ἠδέσθη ἐν Βαβυλῶνι

» ποτέ· διὰ τοῦτο οἱ παῖδες, ἐν τῇ καμίνῳ ἀγαλλομέ-

» νω ποδί, ὡς ἐν λειμῶνι χορεύοντες ἔψαλλον· Εὐ-

» λογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Τροπάρια.

Ἐπλήγης τὰς χεῖράς σου, ἐν αἷς εἰργάσω Χριστὲ τὰ θαύματα,
καὶ τραυμάτων ἠνέσχου, τὰ τραύματά μου πάντα ἰώμενος·
ὕμνῳ σε Λόγε κραυγάζων μακρόθυμε. Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν
πατέρων ἡμῶν.

Ἐρχθης τὰς χεῖράς σου, καὶ πόδας ἤλοις Χριστὲ
σταυρούμενος, καὶ πλευρὰν ἐλογχεύθης, κρουνοὺς πηγάζων
πᾶσιν ἀφέσεως, τοῖς μελωδοῦσιν ἀπαύστως καὶ λέγουσιν·
Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Μαρτυρικά.

Χορείαν στησώμεθα, ὕμνολογοῦντες Θεοῦ τοὺς Μάρτυρας, τοῖς
χοροῖς τῶν Ἀγγέλων, ἀριθμουμένους καὶ τὰ ἐπίγεια,
φωταγωγοῦντας καὶ πάντοτε μέλποντας. Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ
τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ἁγίων λαμπρότησιν, ἀγιασθέντες κατεσκηνώσατε,
ἐπιπέμποντες πᾶσιν, ἀγιασμόν τε καὶ ἀπολύτρωσιν, τοῖς
εὐφημοῦσιν ὑμᾶς καὶ κραυγάζουσιν· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν
πατέρων ἡμῶν.

Σταυροθεοτοκίον.

Ὁ ἄδυτος ἥλιος, πῶς ἔδυσ ξύλῳ Λόγε τεινόμενος, ἡ Παρθένος
ἐβόα, καὶ βλέπων ἔστη τοῦ δρόμου ἥλιος, φαίνειν μὴ σθένων
σοῦ πάσχοντος Δέσποτα; Ὑμνολογῶ προσκυνῶ, τὸ θεῖον κράτος
σου.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Ἀρρήτῳ κυήσει σου, φρικτῶν ἀρρήτων ἡμᾶς ἠξίωσας, Θεοτόκε
πραγμάτων· διὸ φρικτῆς με ρῦσαι κολάσεως, καὶ τῆς ἀρρήτου
χαρᾶς καταξίωσον, ἵνα ὑμῶ σε ἀεί, τὴν πολυύμνητον.

Ἐρθύμως τὸν βίον μου, ἐκδαπανήσας ἄκαρπος ἔμεινα, καὶ
πτοοῦμαι τὴν δίκην, καὶ τῆς γεέννης τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον· ἡ
πῦρ τεκοῦσα Παρθένε τὸ ἄστεκτον, ρῦσαί με τοῦ πυρός, τῆ
μεσιτεία σου.

Θαυμάτων ἐπέκεινα, τὸ μέγα θαῦμα τῆς σῆς κυήσεως· διὰ
τοῦτο βοῶ σοι· Ἄγνη Παρθένε θεογεννήτρια, τὰ σὰ ἐλέη ἐπ’
ἐμοὶ θαυμάσιωσον, καὶ τῆς μελλούσης ὀργῆς, ρῦσαι καὶ
σῶσόν με.

Ἐμὲ τὸν βιώσαντα, ἐν ἀμελείᾳ καὶ παραβλέψαντα, τοὺς
ἀγίους σου νόμους, καὶ τὰ σεπτὰ σου Σῶτερ ἐντάλματα,
οἴκτειρον σῶσον διὰ τῆς Τεκούσης σε, ὡς εὐεργέτης Θεός,
καὶ πολυέλεος.

Ῥδὴ η΄. Ὁ Εἰρμός.

» Ἑπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ τύραν-
» νος, τοῖς θεοσεβέσιν, ἐμμανῶς ἐξέκαυσε· δυνάμει
» δὲ κρείττονι, περισωθέντας τούτους ἰδῶν, τὸν Δη-
» μιουργόν, καὶ Λυτρωτὴν ἀνεβόα, οἱ παῖδες εὐλο-
» γεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς
» πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Ῥίζης Χριστὲ ἐβλάστησας, Ἴεσσαὶ σωματούμενος, καὶ
ῤιζοτομεῖς, τὴν ἐκφυεῖσαν ἄκανθαν, Ἀδὰμ παραβάσεως,
στέφος φορῶν ἀκάνθινον· ξύλω δὲ παγεῖς, τὴν ἐκ τοῦ ξύλου
ἰάσω, βλαστήσασαν κατάραν, καὶ τοὺς μέλποντας σώξεις·
Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἴνα Θεὸν τὸν ἄνθρωπον, ἀπεργάσῃ Φιλάνθρωπε, γέγονας
βροτός, καὶ τῷ Σταυρῷ ὠμίλησας, πλευρὰν ἐκκεντούμενος,
καὶ ὄξος ποτιζόμενος· ὄθεν οἱ σωθέντες, σοῦ τοῖς πάθεσι
Λόγε, βοῶμεν εὐχαρίστως. Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς
ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μαρτυρικά.

Συμποδισθέντες Μάρτυρες, καὶ ὡς ἄρνες θυόμενοι, καὶ ἐπὶ
πυρός, ἀνηλεῶς ὀπτάμενοι, θηροῖν ἐκδιδόμενοι, τὰς κεφαλὰς
τεμνόμενοι, χαίρετε χαρᾶ, ἀνεκκλαλήτῳ βοῶντες· Οἱ παῖδες
εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς
τοὺς αἰῶνας.

Στεφανηφόροι Μάρτυρες, τῶν Ἀγγέλων συνόμιλοι, οἱ τοὺς
ὠμοτάτους, δυσμενεῖς πατήσαντες, πρεσβεΐαν ποιήσατε, ὑπὲρ
ἡμῶν πρὸς Κύριον, ὅπως ἐν ἀγάπῃ, καὶ πολλῇ ὁμονοίᾳ,
ζησώμεθα βοῶντες· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε,
Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σταυροθεοτοκίον.

Ὁδυνηρῶς στενάζουσα, μητρικῶς ὀλολύζουσα, καὶ τὴν ἐκ τῶν
σπλάγχχνων, συνοχὴν μὴ φέρουσα, Σταυρῷ ἐνητένιζες, τῷ ἐκ
σῆς τεχθέντι γαστρός· Τέκνον ἐκβοῶσα, τί τὸ ὄραμα τοῦτο;
πῶς πάσχεις ὁ τῆς θείας, ἀπαθῆς φύσει! θέλων, τὸ γένος τῶν
ἀνθρώπων, φθορᾶς ἐλευθερῶσαι.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Νενεκρωμένην ζώσον, συμπτωθεῖσαν ἀνάστησον,
τετραυματισμένην, τὴν ψυχὴν μου ἴασαι, τὸν νοῦν μου
εἰρήνευσον, τῶν πειρασμῶν τὰ κύματα, πράϋνον Παρθένε, καὶ
βοῶντά με σῶσον. Οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε,
λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡς ὁ ληστῆς κραυγάζω σοι· Μνήσθητί μου Φιλάνθρωπε· κλαίω
ὡς ἡ πόρνη, καὶ βοῶ σοι· Ἥμαρτον, ὡς πάλαι ὁ ἄσωτος·
μετανοοῦντα δέξαι με, τὸν ἀπεγνωσμένον, διὰ τῆς Θεοτόκου,
προθύμως ἵνα μέλπω· Τερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε,
Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τκετικῶς βοῶμέν σοι, Θεοτόκε Πανύμνητε, μετὰ τῶν ἀπειρῶν,
νοερῶν δυνάμεων, Μαρτύρων Ὁσίων τε, καὶ Ἀποστόλων καὶ
Προφητῶν· Ποίησον πρεσβείαν, ὑπὲρ πάντων τῶν πίστει,
ἐνθέως μελωδούντων· Τερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε,
Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ θ'· Ὁ Εἰρμός.

» Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς κατεπλά-
» γη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὤφθη τοῖς ἀνθρώποις σω-
» ματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν, εὐρυχωροτέ-
» ρα τῶν οὐρανῶν· διό σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ
» ἀνθρώπων, ταξιαρχίαι μεγαλύνουσιν.

Τροπάρια.

Τάτρευσάς μου Δέσποτα τὰς πληγὰς, πληγωθεῖς καὶ αἱμάξας
τὰς χεῖράς σου, καὶ πρὸς ὁδοὺς, βαίνειν σωτηρίους ὡς
ἀγαθός, κατεύθυνάς με Κύριε, πόδας ὀρυχθεῖς ἐπὶ τοῦ
Σταυροῦ, οὗς πάλαι οἱ γενάρχαι, ἀκούσαντες βαδίζειν, ἐν
Παραδείσῳ κατεκρύπτοντο.

Ὡρθώθη ὀρθωθέντος σου ἐν Σταυρῷ, ὁ πεσὼν πτῶμα μέγα
πρωτόπλαστος, ἡ δὲ ἰσχύς, ἅπασα ἐπτώθη τοῦ δυσμενοῦς,
πᾶσα δὲ γῆ ἠγίασται, αἵματι καὶ ὕδατι ἐκ τῆς σῆς, πλευρᾶς
προχεομένῳ· διό σε Πανοικτιῖρμον, ἀκαταπαύστως
μεγαλύνομεν.

Μαρτυρικά.

Στρεβλούμενοι τὰς στρέβλας τοῦ πονηροῦ, διελύσατε ἅγιοι
Μάρτυρες, καὶ τοῖς δεσμοῖς, οἷς περ ὑπεμείνατε καρτερῶς,
τοῦτον συνεποδίσατε, καὶ καθυπετάξατε τοῖς ποσίν,

αίσχυνης πεπλησμένον, καὶ γέλωσ τοῖς ὀρῶσι, χάριτι θεία
χρηματίσαντα.

Ἡ γῆ καθηγιάσθη τοῖς ἱεροῖς, τῶν Μαρτύρων λειψάνοις καὶ
αἵμασι· καὶ γὰρ πηγὴν, βρύουσαν ἰάσεις παντοδαπὰς, ταῦτα
ἐνθέως κέκτιται, πάθη τῶν σωμάτων καὶ τῶν ψυχῶν, ἀπαύστως
ἰωμένην, καὶ λώβην τῶν δαιμόνων, ἐκκρουομένην θεία
χάριτι.

Σταυροθεοτοκίον.

Φυγοῦσαν τὰς ὠδῖνας τὰς μητρικάς, τῷ καιρῷ τῆς λοχείας
Μακρόθυμε, σὲ ἐν τῷ νῦν, πάθει ἐκουσίως προσομιλεῖν, καὶ
ἄλγος καθυφίστασθαι, ἤλγησα τὰ σπλάγχνα καὶ τὴν ψυχὴν,
ὀδύνης ἐπληρώθην, ἡ Πάναγνος ἐβόα· ἦν ἐπαξίως
μεγαλύνομεν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ὡ θεία κλίνη Σολομών, ἦν κυκλοῦσι δυνατοὶ νῦν ἐξήκοντα,
ρήσει τῆς θείας Γραφῆς, ἐν ἧ ὁ Λόγος ἐπανεπαύσατο, ταῖς
μυριάσι με ἀεὶ, δαιμόνων κλονούμενον, ἄτρωτον φύλαξον, τῇ
δυνάμει σου ἀγνὴ Ἀειπάρθενε.

Στάζουσα θεῖον γλυκασμόν, τῶν ἀπάντων γλυκασμόν ἡ
κυήσασα, ἰῶ τοῦ ὄφρα, τὴν φαρμαχθεῖσαν ψυχὴν μου
γλύκανον, ἀλλοτριούσά με πικρᾶς, ἀμαρτίας πάντοτε, τῇ
μεσιτεία σου, προστασία τῶν πιστῶν ἀκαταίσχυντε.

Ἦλιε δόξης Ἰησοῦ, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν φωταγώγησον, ταῖς
παρακλήσεσι, τῆς σὲ τεκούσης Ἀγνῆς θεόπαιδος, τῶν
Ἀσωμάτων λειτουργῶν, σεπτῶν Ἀποστόλων σου, Ἱεραρχῶν
Προφητῶν, καὶ Μαρτύρων εὐκλεῶν καὶ Ὁσίων σου.

Φρίττω σου μόνε Βασιλεῦ, τὴν δευτέραν παρουσίαν καὶ
δέδοικα, ὅλος κατάκριτος, ἠπορημένος ὑπάρχων Κύριε· διὸ
πρὸ τέλους σοι βοῶ, διὰ τῆς Τεκούσης σε· Φεῖσαι καὶ σῶσόν
με, ἐλεῆμον Ἄγαθὲ καὶ Φιλάνθρωπε.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν.

Ἀπόστιχα Στιχηρά. Σταυρώσιμα.

Τοῦ Μωσέως ἡ ῥάβδος, τὸν τίμιον Σταυρόν σου, προετύπου
Σωτῆρ ἡμῶν· ἐν αὐτῷ γὰρ σώζεις, ὡς ἐκ βυθοῦ θαλάσσης, τὸν
λαόν σου Φιλάνθρωπε.

Στίχ. \Ένεπλήσθημεν τὸ πρωῖ τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, καὶ ἠγαλλιασάμεθα καὶ εὐφράνθημεν. Ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν εὐφρανθείημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν ὧν εἶδομεν κακά· καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου, καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Ὁ ἐν Ἐδὲμ Παράδεισός ποτε, τὸ ξύλον τῆς γνώσεως, ἀνεβλάστησεν ἐν μέσῳ τῶν φυτῶν· ἡ Ἐκκλησία σου Χριστέ, τὸν Σταυρόν σου ἐξήνθησε, τὸν πηγάσαντα τῷ κόσμῳ τὴν ζωὴν· ἀλλὰ τὸ μὲν ἐθανάτωσε, βρώσει φαγόντα τὸν Ἀδάμ, τὸ δὲ ἐζωοποίησε, πίστει σωθέντα τὸν ληστήν· οὗ τῆς ἀφέσεως κοινωνοὺς, ἡμᾶς ἀνάδειξον Χριστέ ὁ Θεός, ὁ τῷ πάθει σου λύσας, τὴν καθ' ἡμῶν μανίαν τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ἀξίωσον ἡμᾶς, τῆς οὐρανίου Βασιλείας σου.

Στίχ. \Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Μαρτυρικόν.

Μάρτυρες Χριστοῦ οἱ ἀήττητοι, οἱ νικήσαντες τὴν πλάνην, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, ἀπολαύετε τὴν χάριν, αἰωνίως τῆς ζωῆς· τυράννων ἀπειλὰς οὐκ ἐπτοήθητε· βασάνοις αἰκιζόμενοι εὐφραίνεσθε· καὶ νῦν τὰ αἵματα ὑμῶν, γέγονεν ἰάματα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. Πρεσβεύσατε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Σταυροθεοτοκίον, ὁμοιον.

Εὐλῳ προσπηγνύμενον Κύριε, ὡς ἑώρακεν ἀσπόρως, ἡ τεκοῦσά σε Ἀμνάς, κατεξαίνετο τὰς ὀψεις, καὶ ἐβόα ἐν κλαυθμῷ· Υἱέ μου πῶς σφαγὴν φέρεις τὴν ἀδικον; πῶς θνήσκεις ὁ ἀθάνατος ὡς ἄνθρωπος; λόγον μοι δὸς φῶς γλυκύτατον, βλέψον τὴν Μητέρα τὴν νῦν θρηνοῦσάν σε, καὶ δόξασον, ταύτην Λόγε τῇ ἐγέρσει σου.

ΕΝ Τῇ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Οἱ Μακαρισμοί.

Μνήσθητι ἡμῶν, Χριστέ Σωτὴρ τοῦ κόσμου, ὡσπερ τοῦ ληστοῦ, ἐμνήσθης ἐπὶ ξύλου, καὶ καταξίωσον πάντας μόνη Οἰκτιῖρμον, τῆς οὐρανίου Βασιλείας σου.

Ἐφ' ἧς Μωϋσῆς, Σταυρὸν εἰκονίζουσα, τέμνει τὸν βυθόν, λαὸν
Τσραηλίτην, διαβιβάζων· ἡμεῖς δὲ τοῦτον τυποῦντες, τοὺς
νοητοὺς ἐχθροὺς τροπούμεθα.

Πάλαι Ἰακώβ, ἐπευλογῶν τοὺς παῖδας, χεῖρας ἐναλλάξ,
ἐφήπλου σημαίνουσας, τὸν σὸν Σταυρὸν δι' οὗ πάντες ἐκ τῆς
κατάρρας, Χριστὲ Σωτὴρ ἠλευθερώθημεν.

Μαρτυρικόν.

Πάθη τοῦ Χριστοῦ, ζηλοῦντες Ἀθλοφόροι, βάσανα πικρά,
ἠνέγκατε γενναίως· καὶ ἀφθαρσίας στεφάνοις
καταστεφθέντες, τοὺς οὐρανοὺς περιπολεύετε.

Δόξα.

Δόξα τῷ Πατρὶ, τῷ μόνῳ ἀθανάτῳ, δόξα τῷ Υἱῷ, τῷ ζῶντι εἰς
αἰῶνας, δόξα τῷ Πνεύματι ἅμα τῷ παναγίῳ, τῷ πᾶσαν κτίσιν
ἀγιάζοντι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκ παρθενικῆς, ἀνέτειλε γαστρός σου, ὁ Δημιουργός, ἡλίου
καὶ σελήνης· ὃν καθορῶσα σταυρούμενον Θεοτόκε, πᾶσα ἡ
κτίσις ἐκυμαίνετο.

Τῆ ΤΕΤΑΡΤῆ ΕΣΠΕΡΑΣ

Εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, Προσόμοια. Στιχηρὰ Ἀποστολικά.

Ἦχος πλ. δ'.

Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίῳ παρέστης.

Κύριε, σὺ τοῦ Παρακλήτου τῆ αἴγλη, τοὺς Ἀποστόλους
ἐφώτισας, καὶ φωστῆρας τέθεικας τούτους, τὴν οἰκουμένην
καταυγάζοντας, τῷ νοητῷ φωτισμῷ, τῆς γνώσεώς σου Δέσποτα·
διὰ τοῦτο προσκυνοῦμεν, τὴν πολλὴν σου ἀγαθότητα.

Κύριε, σὺ τῶν Ἀποστόλων πρεσβείαις, περιτειχίζων τὴν
ποίμνην σου, ταύτην ἐξ ἐχθρῶν ἐπηρείας, διασώζεις
ἀστασίαστον· ἦν περ τιμίῳ Σωτῆρ, ὠνησάμενός σου αἷματι,
τῆς δουλείας τοῦ ἀλλοτρίου, ἠλευθέρωσας ὡς εὐσπλαγχνος.

Ἐφθητε, ἐν τῷ διαδήματι Χριστοῦ, τῆς Ἐκκλησίας ὡς τίμιοι,
λίθοι διαυγεῖς λαμπηδόνας, τῆ οἰκουμένην ἀστράπτοντες,
θεογνωσίας τὸ φῶς, Ἀπόστολοι μακάριοι, τῆς Τριάδος
παραστάται, καὶ πρεσβευταὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἔτερα Στιχηρά,

τοῦ ἁγίου Νικολάου, ὁμοια.

Κύριε, σὺ τοῦ Τεράρχου ταῖς θείαις, πανευπροσδέκτοις
δεήσεσιν, ἐκ παντὸς κινδύνου καὶ πάσης, ἐλευθέρωσον
κακώσεως, καὶ ἐπηρείας κακῶν, τοὺς δούλους σου
Φιλάνθρωπε, τοὺς ἐν πίστει προσκυνοῦντας, σοῦ τὸ κράτος
τὸ ἀνείκαστον.

Κύριε, σὺ τὸν Τεράρχην ἐν κόσμῳ, ὡς εὐωδίαν ἀνέδειξας·
πάντων γὰρ πιστῶν τὰς καρδίας, εὐωδιάζει νῦν τοῖς
θαύμασι, νόσους καὶ πάθη ψυχῶν, διώκων τῇ σῆ χάριτι· οὗ
ταῖς πρεσβείαις ὡς Οἰκτίρμων, τοὺς ὑμνοῦντάς σε περίσωζε.

Κύριε, σὺ τὸν σὸν σεπτὸν Τεράρχην, ἐν τοῖς πέρασιν
ἐδόξασας, δούς αὐτῷ θαυμάτων τὴν χάριν, καὶ ὑπέρμαχον
ἀνέδειξας, τῶν ἐν κινδύνοις δεινοῖς, καὶ θλίψεων
κακώσεσι, περιπιπτόντων καὶ αἰτούντων, τούτου ἀεὶ τὴν
ἀντίληψιν.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Ἴδε μου, τῆς συντετριμμένης καρδίας, τοὺς στεναγμοὺς
Θεονύμφευτε· πρόσδεξαι Παρθένε Μαρία, καὶ μὴ ἀπόση
Πανάμωμε, τὰς τῶν χειρῶν μου Ἀγνή, ἐπάρσεις ὡς φιλάγαθος,
ἵνα ὑμῶ καὶ μεγαλύνω, τὸν μεγαλύνοντα τὸ γένος ἡμῶν.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. α'.

Ὁ Θεός, ἐν τῷ ὀνόματί σου σῶσόν με, καὶ ἐν τῇ δυνάμει σου
κρινεῖς με.

Στίχ.\Ὁ Θεός, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὰ
ρήματα τοῦ στόματός μου.

Εἰς τὸν Στίχον.

Ἀπόστιχα Στιχηρά. Ἀποστολικά, ὁμοια.

Κύριε, σὲ εἰλικρινῶς, ἐπὶ τῆς γῆς, οἱ Ἀπόστολοι
ποθήσαντες, σκύβαλα ἠγήσαντο πάντα, ἵνα σὲ μόνον
κερδήσωσι, καὶ ὑπὲρ σοῦ αἰκισμοῖς, τὰ σώματα παρέδωκαν·
διὰ τοῦτο δοξασθέντες, πρεσβεύουσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ.\Πρὸς σὲ ἤρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν
τῷ οὐρανῷ. Ἴδού, ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων
αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκες εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς,

οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτειρήσαι ἡμᾶς.

Κύριε, σὺ τῶν Ἀποστόλων τὴν μνήμην, ἐπὶ τῆς γῆς ἐμεγάλυνας· πάντες γὰρ ὁμοῦ συνελθόντες, ἐν αὐτῇ δοξολογοῦμέν σε· ὅτι παρέχεις ἡμῖν, δι' αὐτῶν τὰ ἰάματα, καὶ τῷ κόσμῳ τὴν εἰρήνην, εὐχαῖς αὐτῶν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως, ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν. Τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνούσι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

Μαρτυρικόν.

Εἴ τις ἀρετὴ, καὶ εἴ τις ἔπαινος, πρέπει τοῖς Ἁγίοις! ξίφεσι γὰρ ἔκλιναν τοὺς ἀυχένας, διὰ σὲ τὸν κλίναντα οὐρανοῦς, καὶ καταβάντα· ἐξέχεαν τὸ αἷμα αὐτῶν, διὰ σὲ τὸν κενώσαντα ἑαυτόν, καὶ μορφήν δούλου λαβόντα· ἐταπεινώθησαν ἕως θανάτου, τὴν πτωχείαν μου μιμούμενοι. Ὡν ταῖς εὐχαῖς, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τί ὑμᾶς καλέσωμεν Ἁγιοί;

Νύμφην σε Παρθένον ἐκήρυξαν, τῆς ἀξίας, τοῦ Πατρὸς καὶ τῆς θεότητος αὐτοῦ, οἱ Θεόν, ἀξιωθέντες κατιδεῖν σωματικῶς, καὶ Λόγου, καὶ Θεοῦ Κόρη γεννήτριαν, καὶ Πνεύματος, ἀγίου οἰκητήριον· ἐν σοὶ γὰρ πᾶν τῆς θεότητος, σωματικῶς κατεσκήνωσε, τὸ πλήρωμα, πληρεστάτης οὔσης χάριτος.

Τῆ ΠΕΜΠΤῆ ΠΡΩΪ

ΕΝ Τῷ ΟΡΘΡῷ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Καθίσματα. Ἀποστο-
λικά.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ὡς φωσιῆρας τοῦ κόσμου καὶ ὀδηγούς, τῆς ἡμῶν σωτηρίας τὰς ἀπαρχάς, τοὺς θείους ὑμνήσωμεν, Μαθητὰς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ὅτι φῶς τοῖς ἐν σκότει, ἡμῖν ἐξανέτειλαν, καὶ τὸν Ἥλιον πᾶσι, τῆς δόξης ἐγνώρισαν· ὅθεν καὶ τὴν πλάνην, τῶν εἰδώλων καθεῖλον, Τριάδα κηρύξαντες, ἐν μιᾷ τῇ θεότητι.

Πρὸς αὐτοὺς οὖν βοήσωμεν· Ἀπόστολοι Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν αἰτήσασθε, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Ὅμοιον.

Εἰς τὰ πέρατα πάντα διαδραμών, ὁ σοφὸς ὑμῶν φθόγγος ὡς ἀληθῶς, τοῦ κόσμου πανεύφημοι, τοῦ Κυρίου Ἀπόστολοι, θεογνωσίαν πᾶσι, τρανῶς ἀνεκήρυξε, καὶ τῶν ἐθνῶν τὴν ἄγνοιαν, εἰς γνῶσιν μετήγαγεν· ὅθεν καὶ εἰδώλων, τὴν ἀχλὺν ἐκδιώξας, τὸ φῶς τὸ τῆς γνώσεως, τοῖς ἐν σκότει κατέλαμψε. Διὰ τοῦτο δεόμεθα· Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Τὴν ψυχὴν μου Παρθένε τὴν ταπεινὴν, τὴν ἐν ζάλῃ τοῦ βίου τῶν πειρασμῶν, νῦν ὡς ἀκυβέρνητον, ποντουμένην Πανάμωμε, ἁμαρτιῶν τε φόρτῳ ὀφθεῖσαν ὑπέραντιλον, καὶ εἰς πυθμένα ῥόδου, πεσεῖν κινδυνεύουσαν, φθᾶσον Θεοτόκε, τῇ θερμῇ σου πρεσβείᾳ, καὶ σῶσον παρέχουσα, τὸν λιμένα τὸν εὐδιον, ἵνα πίστει κραυγάζω σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων δοῦναί μοι τὴν ἄφεσιν· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ δοῦλός σου.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, ἕτερα Καθίσματα.

Ἀποστολικά.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Φωστῆρες ὠφθητε λαμπροὶ Χριστοῦ αὐτόπται, διὰ παντὸς πᾶσαν τὴν γῆν φωταγωγοῦντες, καὶ σοβοῦντες τὸ σκότος τῆς πολυθεΐας, τῷ φέγγει τῆς εὐσεβείας τῶν διδαχῶν· διό με τὸν ἐν τῷ σκότει τῶν ἡδονῶν, ἀδεῶς πορευόμενον, φωτίσατε τῷ φωτί, τῶν θείων προσευχῶν ὑμῶν, θεοφόροι Ἀπόστολοι.

Ὅμοιον.

Τὰς τοῦ Κυρίου ἐν ψυχῇ παραγγελίας, ὡς θησαυρὸν πλουτοποιδὸν πιστῶς λαβόντες, οἱ Ἀπόστολοι ὠφθησαν πᾶσιν εὐεργέται, πτωχείαν ἀποσοβοῦντες, δαιμονικὴν, καὶ πάντας καταπλουτοῦντες πλούτῳ Θεοῦ· πρὸς οὓς πάντες βοήσωμεν· Πλουτίσατε καὶ ἡμᾶς, ἀρίσταις ἐργασίαις νῦν, πενομένους δεόμεθα.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον. Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν.

Ἐκ πάσης ἀπειλῆς, καὶ κακίας ἀνθρώπων, διάσωσον ἡμᾶς,
Παναγία Παρθένε· σκέπην καὶ γὰρ σε πάντες, καὶ προστασίαν
θερμὴν κεκτήμεθα, καὶ τῷ ἐκ σοῦ τεχθέντι, ἐν σοὶ
θαρρόυντες ἀεὶ προσπίπτομεν· ὃν ἐκδυσώπει ρύσασθαι ἡμᾶς,
ἐκ πάσης περιστάσεως.

Μετὰ τὴν γ' Στιχολογίαν, ἕτερα Καθίσματα.

Ἀποστολικόν. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῇ σαγήνῃ τῶν λόγων τῶν θεϊκῶν, ὡς ἰχθύας ζωγοῦντες τοὺς
λογικούς, τούτους προσηγάγετε, ἀπαρχὴν τῷ θεῷ ἡμῶν· καὶ
τοῦ Χριστοῦ τὰ στίγματα, ποθοῦντες ἐνδύσασθαι, μιμηταὶ
τοῦ πάθους, αὐτοῦ ἀνεδείχθητε. Ὅθεν συνελθόντες, κατὰ
χρέος τιμῶμεν, Ἀπόστολοι ἐνδοξοί, τὴν ὑμῶν νῦν πανήγυριν,
καὶ συμφώνως κραυγάζομεν· Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ θεῷ, τῶν
πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν
ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Μαρτυρικόν, ὁμοιον.

Οἰκουμένης φωστῆρες ἀειλαμπεῖς, ἀνεδείχθητε πίστει
μαρτυρικῇ, ὄλην ἀποθέμενοι, τὴν ἐλπίδα πρὸς Κύριον, καὶ
νοητῷ ἐλαίῳ, τοῦ Πνεύματος Ἁγιοί, τὰς ψυχικὰς λαμπάδας,
ὑμῶν ἐφαιδρύνετε· ὅθεν καὶ κρατῆρες, νοητοὶ τοῖς
ἀνθρώποις, ἰάσεις προχέοντες, ὡσπερ νάματα ὤφθητε·
Ἀθλοφόροι πανεύφημοι, πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ θεῷ, τῶν
πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν
ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ νοητὴ πύλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, Ἀχραντε Θεοτόκε, τοὺς
προστρέχοντάς σοι πιστῶς, λύτρωσαι τῶν κινδύνων, ἵνα
δοξάζωμεν τὸν πανάγιον τόκον σου, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν
ἡμῶν.

Κανὼν τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, οὗ ἡ ἀκροστιχὶς μετὰ τῶν
Θεοτοκίων·

Χορός με σῶζοις τῶν σοφῶν Ἀποστόλων. Ποίημα Ἰωσήφ.

Ἦχος πλ. δ'. Ῥδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

» Ὑγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν, καὶ τὴν αἴγυπτιάν,

» μοχθηρίαν διαφυγών, ὁ Ἰσραηλῆτης ἀνεβόα· Τῷ

» Λυτρωτῆ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Τροπάρια.

Χορὸς Ἀποστόλων φωτοειδής, φωτὶ τῷ μεγάλῳ, παριστάμενος
τὴν ἐμὴν, ζοφώδη καταύγασον καρδίαν, καὶ σωτηρίας πρὸς
τρίβους ὁδήγησον.

Οἱ γνήσιοι φίλοι τοῦ Λυτρωτοῦ, παθῶν με φιλίας,
ἐκλυτρώσασθε τὸν πολλαῖς, ἀπάταις τοῦ βίου πλανηθέντα,
καὶ ἀγνωσίας νυκτὶ καλυπτόμενον.

Ῥομφαίᾳ πληγέντας τοῦ πονηροῦ, ἰάσασθε βέλη, πεφυκότες
τοῦ δυνατοῦ, Ἀπόστολοι θεῖοι τοὺς ἐν πίστει, ὑπὸ τὴν
σκέπην ὑμῶν καταφεύγοντας.

Θεοτοκίον.

Ὁ πλήρης κενοῦται θεοπρεπῶς, καὶ σοῦ ἐκ κοιλίας
σαρκοφόρος Μήτηρ Ἄγνη, προέρχεται σῶζων εὐσπλαγχνία, τοὺς
ὑπαχθέντας κακίᾳ τοῦ ὄφους.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου, οἷ ἡ ἀκροστιχὶς μετὰ τῶν
Θεοτοκίων· Σοί, Νικόλαε, ὄγδοον πρέπει μέλος. Ἰωσήφ.

Ἡ κεκομμένη τὴν ἄτομον.

Σὺν ταῖς χορείαις τῶν ἄνω δυνάμεων, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ,
Μάκαρ παριστάμενος, ἡμᾶς τοὺς ἐπὶ γῆς, πιστῶς
ἐξαιτούμενους σε, παντὸς πειρατηρίου χαλεποῦ, Νικόλαε
περίσωζε, λύσιν ἐξαιτούμενος ἡμῖν τῶν παραπτώσεων.

Οἱ σὲ προστάτην πλουτοῦντες Νικόλαε, ἡμέρας τε καὶ
νυκτός, πίστει σοι κραυγάζομεν· Νῦν πρόφθασον ἡμᾶς,
μεγάλως κινδυνεύοντας, δαιμόνων πονηραῖς ἐπιβουλαῖς,
φθοροποιῶν ἀνθρώπων τε, ὅπως ἀναψύξεως, τυχόντες
εὐφημῶμέν σε.

Τοχυροτάταις νευραῖς τῆς πρεσβείας σου, τοὺς ἀποπνίγειν
ἡμᾶς, σπεύδοντας Νικόλαε, τελείᾳ ἀγχονίᾳ, παράδος
λυτρούμενος, τῆς τούτων πονηρᾶς ἐπαγωγῆς, τοὺς ἐν αἰνέσει
κράζοντας· Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Νομίμως δίχρα τῆς φύσεως τέτοκας, τὸν νομοδότην καὶ Θεόν,
ἄνθρωπον γενόμενον· αὐτὸν ὡς ἀγαθόν, ἰκέτευε Πανάμωμε,
ἡμῶν τὰς ἀνομίας παριδεῖν, τῶν βοῶντων πάντοτε· Τῷ Κυρίῳ
ἄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ῥδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» \Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοι Κύριε·

» σὺ εἶ τὸ φῶς τῶν ἐσκοτισμένων, καὶ ὑμνεῖ σε τὸ

» πνεῦμά μου.

Τροπάρια.

Σθένος περιζώσατε, ἐξασθενήσασαν πάθεσι, καὶ ἡδοναῖς τὴν ἐμὴν καρδίαν, τοῦ Σωτῆρος Ἀπόστολοι.

Μίαν καταγγέλλοντες, τρισοφαῆ Θεοῦ ἔλλαμψιν, οἱ Μαθηταὶ τῆς πολυθεΐας, τὴν ἀχλὺν ἐξηφάνισαν.

Ἐλκη πονηρότατα, τὰ τῆς καρδίας μου παύσατε, ὡς ἰατροὶ θεία χειρουργία, τοῦ Σωτῆρος Ἀπόστολοι.

Θεοτοκίον.

Σῶσόν με κυήσασα, ὑπερφυῶς ἀγνή Δέσποινα, τὸν λυτρωτὴν πάντων καὶ Δεσπότην, καὶ Σωτῆρα καὶ Κύριον.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Ἴνα σε γεραίρωμεν, ἵνα τιμῶμεν σε πάντοτε, δίδου ἡμῖν χεῖρα βοηθείας, ἱεράρχα Νικόλαε.

Κοίμησον Νικόλαε, σαῖς ἀκοιμήτοις ἐντεύξεσι, τοὺς καθ' ἡμῶν ἐπεγειρομένους, πειρασμοὺς δυσωποῦμέν σε.

Ὅλον με τοῖς πάθεσι, περιστατούμενον Ἄγιε, καὶ πειρασμοῖς πονηρῶν ἀνθρώπων, μεσιτεία σου λύτρωσαι.

Θεοτοκίον.

Λύσιν δωρηθῆναί μοι, ἁμαρτιῶν Ἄγνή αἵτησαι, τὸν Ἀγαθὸν καὶ τῶν ἐν τῷ βίῳ, χαλεπῶν περιστάσεων.

Ῥδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστή-

» ριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξασά σου τὴν

» θεότητα.

Τροπάρια.

Ωραιώθητε ἔνδοξοι, θεΐαις ἀγλαΐαις καλλωπιζόμενοι, καὶ ἄκτιϊσι πυρσευόμενοι, τοῦ ὑμᾶς φωστῆρας ἀναδείξαντος.

Ζάλης πάσης λυτρώσασθε, πάντων κυβερνῆται θεῖοι Ἀπόστολοι, τὸν πελάγει κινδυνεύοντα, συμφορῶν τοῦ βίου καὶ δονούμενον.

Οἱ θαλάσσας ταράξαντες, τῆς πολυθεΐας ἵπποι, θεόλεκτοι, τῶν παισμάτων μου τὴν ἄβυσσον, ζήλου θείου Ἅγιοι κατακλύσατε.

Θεοτοκίον.

Ἰσουργὸν τῷ Γεννήτορι, Λόγον ἐκ λαγόνων σου ἐσωμάτωσας· ὄθεν ὠφθης ὑπερέχουσα, ποιημάτων πάντων κόρη Δέσποινα.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Ἀπὸ πλήθους παισμάτων μου, πλήθει περιπέπτωκα δεινῶν θλίψεων· σπεῦσον Ἅγιε βοήθει μοι, τὸν ἀγαθοδότην ἐκμιμούμενος.

Ἐμαυτὸν ἀποκλαίωμαί, ζῶν ἐν ἀμελείᾳ καὶ ἀπολλύμενος· τῇ πρεσβείᾳ σου Νικόλαε, πρὸς μετάνοιάν με χειραγώγησον.

Ὁ τοῦς τρεῖς λυτρωσάμενος, πάτερ νεανίας τεθνᾶναι μέλλοντας, πάσης ρῦσαί με κολάσεως, καὶ τῆς αἰωνίου κατακρίσεως.

Θεοτοκίον.

Γεωργεῖν με νοήματα, Ἀχραντε οὐράνια ἐνδυνάμωσον, τῆς ψυχῆς μου καὶ κατεύθυνον, πρὸς ζωῆς εἰσόδους τὰ κινήματα.

Ῥδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

» Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι Κύριε· Σῶσον ἡμᾶς· σὺ

» γὰρ εἶ θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν.

Τροπάρια.

Στενούμενον πολλοῖς πλημμελήμασι, σωτηρίας, πρὸς πλάτος ἰθύνατε, ὡς κυβερνῆται Ἀπόστολοι.

Τιμῶντά με τὸν πάντιμον δῆμον ὑμῶν, θεόπται, πάσης ἐκλυτρώσασθε, ἀτίμου πράξεως δέομαι.

Ὡς πάθη τοῦ Σωτῆρος μιμούμενοι, Ἀπόστολοι, πᾶσαν
ἠδυσπάθειαν, ἐκ τῆς ψυχῆς μου διώξατε.

Θεοτοκίον.

Νοσοῦσαν τὴν ψυχὴν μου θεράπευσον, ἡ τεκοῦσα, πάντων τὸν
ἰώμενον, τὰς νόσους πάναγνε Δέσποινα.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Δυνάμωσον ἡμᾶς ταῖς πρεσβείαις σου, Τεράρχα, τηρεῖν τὰ
προστάγματα, Χριστοῦ τοῦ μόνου Θεοῦ ἡμῶν.

Ὁ Μύροις παροικήσας Νικόλαε, εὐωδίας, θείας ἡμᾶς
πλήρωσον, τοὺς εὐσεβῶς εὐφημοῦντάς σε.

Οἰκτείρησον ἡμᾶς ταῖς πρεσβείαις σου, Θεομάκαρ, Θεὸν τὸν
οἰκτίρμονα, καθικετεύων Νικόλαε.

Θεοτοκίον.

Ναμάτων ζωηρόντων ἀνάπλεως, οὔσα Κόρη, πάντας ἡμᾶς
πότισον, εὐσεβοφρόνως ὑμνοῦντάς σε.

Ῥᾶδὴ στ'. Ὁ Εἰρμός.

» Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγ-

» γελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν ἡ ψυχὴ μου ἐπλή-

» σθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ ῥᾶδῃ προσήγγισε, καὶ δέομαι

» ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Τροπάρια.

Συσσείσαντες προσευχῶν ἐπικλήσει, κατεστρέψατε ναοὺς τῶν
εἰδώλων, μύσται Χριστοῦ· ἀλλὰ δέομαι πίστει, τὰ τῆς ψυχῆς
μου συντρίψατε εἰδῶλα, καὶ δείξατε Θεοῦ ναόν, τὸν πολλαῖς
ἁμαρτίαις ὑπεύθυνον.

Οἱ πέτρα τῆ ἀρράγεϊ δομηθέντες, ἐκλεκτοὶ καθάπερ λίθοι
θεόπται, τὸν τὴν ἐμὴν ἐπὶ ψάμμον καρδίαν, φρενοβλαβῶς
δομησάμενον σώσατε· συρρέουσι γὰρ πειρασμῶν, ποταμοὶ καὶ
δεινῶς με χειμάζουσι.

Φιλίας τῆς πρὸς τὴν σάρκα δολίας, ἐκλυτρώσασθέ με φίλοι
τοῦ Λόγου, καὶ μισητὸν διὰ πλῆθος κακίας, ἀποδειχθέντα

φιλῖα συνδήσατε, τοῦ στέργοντος ἁμαρτωλῶν, διὰ πλῆθος
ἐλέους τὴν ἄφεσιν.

Θεοτοκίον.

Ὡς ῥόδον ὡς καθαρώτατον κρίνον, ὡς εὐῶδές σε ὀσφράδιον
Κόρη, ὁ Ποιητὴς ἐξ ὠραίων κοιλάδων, τῶν κοσμικῶν
ἐκλεξάμενος ᾤκησε, τὴν μήτραν σου καὶ σαρκωθείς, εὐωδίας
τὸν κόσμον ἐπλήρωσεν.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Παράδεισος ἡ καρδία σου ᾤφθη, ζωῆς ξύλον κεκτημένη ἐν
μέσῳ, τὸν Λυτρωτὴν· ὃν δυσώπει ἀπαύστως, τοῦ Παραδείσου
ποιῆσαι οἰκῆτορας, Νικόλαε πάντας ἡμᾶς, τοῦς θερμόν σε
προσιτάτην πλουτήσαντας.

Ἐραθύμως μου τὴν ζωὴν διανύων, ἀδεῶς ἐξαμαρτάνω ὁ τάλας,
καὶ τὴν ἐκεῖ ἀπαραίτητον κρίσιν, κατανοῶν ἀγωνίᾳ
συνέχομαι. Οἰκτείρησόν με ὁ Θεός, Νικολάου πρεσβείαις ὡς
εὐσπλαγχνός.

Ἐξαίφνης ἐπερχομένης μοι Μάκαρ, καταιγίδος πειρασμῶν
πολυτρόπων, διὰ πληθὺν τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων, μὴ με ἐάσης
ἀπροσιτάτευτον· ἀλλ' ἐκτεινον ὡς συμπαθῆς, βοηθείας μοι
χεῖρα καὶ σῶσόν με.

Θεοτοκίον.

Παλάτιον ὑψηλοῦ Βασιλέως, καὶ πυρίμορφος γεγένησαι
θρόνος, τῶν Χερουβεὶμ ἀνωτέρα Παρθέने, καὶ Σεραφεὶμ ὑπὲρ
νοῦν χρηματίσασα· ἐντεῦθεν σε πᾶσα πνοή, ὡς Μητέρα
δοξάζει τοῦ Κτίσαντος.

Ῥδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ, κατεπάτησαν τὴν

» φλόγα θαρσαλέως, καὶ εἰς δρόσον τὸ πῦρ, μετέβα-

» λον βοῶντες· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοῦς

» αἰῶνας.

Τροπάρια.

Νύξ με συνέχει ἀμελείας, καὶ καλύπτει με ὀμίχλη ἀμαρτίας·
φῶς τοῦ κόσμου σοφοί, Ἀπόστολοι δειχθέντες, νῦν
καταυγᾶσαι σπεύσατε, τὴν ζοφώδη μου καρδίαν.

Ἄλλο στερέωμα δειχθέντες, διηγούμενοι Θεοῦ ἡμῶν τὴν
δόξαν, ἀδοξίας παθῶν, λυτρῶσασθε τοὺς πίστει, τῆ κραταιᾷ
προστρέχοντας, θεηγόροι ὑμῶν σκέπη.

Πύρινοι ἄνθρακες ὀφθέντες, ἀναπτόμενοι πυρὶ τοῦ
Παρακλήτου, πᾶσαν ὑλὴν ἡμῶν, συμφλέξατε κακίας, καὶ τοῦ
πυρὸς λυτρῶσασθε, τοῦ ἀσβέστου εἰς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὅρος προβλέπει Δανιήλ σε, ἀχειρότμητος ἐξ οὗ ἐτμήθη
λίθος· τὴν λιθώδη διό, κατάνυξον ψυχὴν μου, πεπωρωμένην
Δέσποινα, ταῖς πικραῖς φιληδονίαις.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Ἐβλυσας ῥεῖθρα διδασμάτων, τῶν αἰρέσεων ξηραίνων τοὺς
χειμάρρους, καὶ πιστῶν τὰς ψυχὰς, πλουσίως καταρδεύων,
ἱερουργὲ Νικόλαε· διὰ τοῦτό σε τιμῶμεν.

Ἰσχυσας σθένει τῆς Τριάδος, δυναμούμενος τὰ ξόανα τῆς
πλάνης, ἀφανίσαι· διό, πιστῶς σε λιτανεύω· Τὰ τοῦ νοός
μου εἰδῶλα, ἐμπαθῆ μείωσον Πάτερ.

Μύρων ὀσίως προεδρεύων, μετὰ θάνατον πηγάζεις θεῖα μύρα,
τὰ δυσώδη ἡμῶν, Νικόλαε παμμάκαρ, ἀποσοβῶν νοσήματα, τῶν
πιστῶς σοι προσιόντων.

Θεοτοκίον.

Ἔστησας ῥύμην τοῦ θανάτου, τὸν ἀθάνατον Θεὸν ἀποτεκοῦσα·
ὄν δυσώπει Ἄγνη, τὰ πάθη θανατῶσαι, τοῦ ταπεινοῦ μου
σώματος καὶ ζωῆς με ἀξιῶσαι.

Ῥδὴ η΄. Ὁ Εἰρμός.

» Ἐπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ τύραν-

» νος, τοῖς θεοσεβέσιν, ἐμμανῶς ἐξέκαυσε· δυνάμει

» δὲ κρείττονι, περισωθέντας τούτους ἰδῶν, τὸν Δη-

» μιουργόν, καὶ λυτρωτὴν ἀνεβόα, οἱ παῖδες εὐ-

» λογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς

» πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Σαλευομένην πάθεσι, τὴν ψυχὴν μου στηρίξατε, οἱ τῆς
Ἐκκλησίας, ἀρράγαεῖς θεμέλιοι, οἱ στῦλοι οἱ ἄσειστοι, τὰ
τῶν πιστῶν προπύργια, οἱ σαγηνευταί, τῶν ἐν βυθῶ
ἀπωλείας, οἱ εὐδίοι λιμένες, οἱ ἀεὶ μελωδοῦντες· Λαὸς
ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν ἐν μνημείῳ κείμενον, σκοτεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ ἐν
κατωτάτῳ, ἡδονῶν συμπτώσεως, ὑμῶν παρακλήσεσιν, ἀναγαγεῖν
σπλαγχνίσθητε, τὴν τοῦ διδασκάλου, εὐσπλαγχνίαν
πλουτήσαι, σαφῶς ἀξιωθέντες, μαθηταὶ τοῦ Σωτῆρος,
Ἀπόστολοι θεόπται, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὅτι φαιδρὰ ἐν κάλλεσιν, ἀρετῶν ὠφθης Πάναγνε, τὴν
καλλοποιόν, τοῦ Πλαστουργοῦ εὐπρέπειαν, ἐν μήτρᾳ
ἐχώρησας· ὃν ἐκτενῶς ἰκέτευε, τὴν ἐν ἀμαρτίαις, τῶν παθῶν
συσχεθεῖσαν, ψυχὴν μου καὶ τὸ κάλλος, τὸ ἀρχαῖον
ζητοῦσαν, Ἄγνη εὐπρεπεστάτως, λαμπρῦναι εἰς αἰῶνας.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Οἱ θεορρήμονες παῖδες.

Λελαμπρυσμένος θεόφρον ὦ Τεράρχα, ταῖς φωτοβόλοις ἀκτίσι,
τῆς τρισηλίου θεότητος, τῶν παθῶν μου τὸ σκότος, εὐχαῖς
σου διάλυσον.

Ὁ στρατηλάτας ῥυσάμενος τοῦ θανάτου, ἐπιστάσις φρικώδει,
ἱερομύστα Νικόλαε, πάσης θανατηφόρου, βλάβης ἡμᾶς
λύτρωσαι.

Σαλευομένους δαιμόνων ταῖς ἐπηρείαις, καὶ ἀδικούντων
ἀνθρώπων, ταῖς προσευχαῖς σου ἡμᾶς στήριξον, ἀβλαβεῖς
διασώζων, παμμάκαρ Νικόλαε.

Θεοτοκίον.

Ἰκετηρίαν προσάγαγε τῷ Κυρίῳ, κατοικτειρῆσαι καὶ σῶσαι,
τοῦς ἐπὶ σοὶ καταφεύγοντας, Παναγία Παρθένε, ἀνθρώπων
βοήθεια.

ῤῥδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς κατεπλά-
» γη τὰ πέρατα, ὅτι θεός, ὤφθη τοῖς ἀνθρώποις σω-
» ματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν, εὐρυχωροτέ-
» ρα τῶν οὐρανῶν· διό σε θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ
» ἀνθρώπων, ταξιαρχίαι μεγαλύνουσι.

Τροπάρια.

Λεόντων ψυχοφθόρων σθένει θεοῦ, οἱ συνθλάσαντες μύλας
Ἀπόστολοι, ὑπὸ Χριστοῦ, ἄρχοντες κατέστητε ψαλμικῶς, ἐπὶ
τῆς γῆς τῷ πνεύματι, ταύτην ὑποτάττοντες εὐσεβῶς· διό μου
τὰς ἀτάκτους, κινήσεις τῆς καρδίας, νόμῳ τῷ θείῳ
ὑποτάξατε.

Ὡραῖον παρὰ πάντας υἱοὺς βροτῶν, τὸν ὀφθέντα ἐν κόσμῳ
κηρύξαντες, Λόγον θεοῦ, πόδας ὠραιώθητε ἀγαθοῦς, ὡς
εὐαγγελιζόμενοι, πάνσοφοι εἰρήνην τε καὶ ζωὴν· διὸ
ταραττομένην, πάθεσι τὴν ψυχὴν μου, ὑμῶν πρεσβείαις
εἰρηνεύσατε.

Νεκρώσαντες τὰ μέλη τὰ ἐπὶ γῆς, τὴν ζωὴν ὀλικῶς
ἀνεδύσασθε, διὰ παθῶν, πάθος εἰκονίσαντες τὸ σεπτόν· διὸ
θανατωθέντα με, βέλει τῆς κακίας τοῦ πονηροῦ, ζώσατε
φαρμάκοις, γνησίας μετανοίας, θεομακάριστοι Ἀπόστολοι.

Θεοτοκίον.

Νοσοῦσαν τὴν ψυχὴν μου πάθει δεινῷ, ἡ τεκοῦσα θεὸν
ὑπεράγαθον, ὡς συμπαθῆς, ἴασαι καὶ λύτρωσαι τῶν ἀεί,
κολαφιζόντων ἄχραντε, καὶ ἐπεμβαινόντων μοι δυσμενῶν,
σωζόμενός σε ὅπως, προθύμως μεγαλύνω, τὴν μεγαλύνασαν τὸ
γένος ἡμῶν.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Κυρίως θεοτόκον.

Ὡς ρύστης τῶν ἐν θλίψει, σὲ λιτανευόντων, ῥῦσαί με πάσης
κακίας Νικόλαε, τῶν ὀρωμένων παμμάκαρ, καὶ ἀοράτων
ἐχθρῶν.

Συνὼν ταῖς οὐρανίαις, νῦν χοροστασίαις, παναγιώτατε πάτερ
Νικόλαε, τὸν ἄγαθόν ἐκδυσώπει, τοῦ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ἡ κρίσις ἐπὶ θύραις· πρόσεχε ψυχὴ μου, καὶ τῷ Κριτῆ καὶ
θεῷ ἀναβόησον· Ταῖς Νικολάου πρεσβείαις, Κύριε σῶσόν με.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς οὔσα δοχεῖον, φώτισον Παρθένε, τὴν σκοτισθεῖσαν
ψυχὴν μου τοῖς πάθεσιν, ὅπως ἐν πίστει καὶ πόθῳ, ἀεὶ
δοξάζω σε.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν. Ἀπόστιχα Στιχηρά.

Ἀποστολικά. Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίῳ.

Κύριε, σὲ εἰλικρινῶς ἐπὶ τῆς γῆς, οἱ Ἀπόστολοι
ποθήσαντες, σκύβαλα ἠγήσαντο πάντα, ἵνα σε μόνον
κερδήσωσι, καὶ ὑπὲρ σοῦ αἰκισμοῖς, τὰ σώματα παρέδωκαν·
διὰ τοῦτο δοξασθέντες, πρεσβεύουσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. \Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρῶτ' τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, καὶ
ἠγαλλιασάμεθα καὶ εὐφράνθημεν. Ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις
ἡμῶν εὐφρανθείημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν
ῶν εἶδομεν κακά· καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου, καὶ ἐπὶ τὰ
ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Κύριε, σὺ τῶν Ἀποστόλων τὴν μνήμην, ἐπὶ τῆς γῆς
ἐμεγάλυνας· πάντες γὰρ ὁμοῦ συνελθόντες, ἐν αὐτῇ
δοξολογοῦμέν σε· ὅτι παρέχεις ἡμῖν, δι' αὐτῶν τὰ ἰάματα,
καὶ τῷ κόσμῳ τὴν εἰρήνην, εὐχαῖς αὐτῶν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. \Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς,
καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ
ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Μαρτυρικόν.

Τὸν θώρακα τῆς πίστεως, ἐνδυσάμενοι καλῶς, καὶ τῷ τύπῳ
τοῦ Σταυροῦ, καθοπλίσαντες ἑαυτοὺς, στρατιῶται εὐσθενεῖς
ἀνεδείχθητε, τοῖς τυράννοις ἀνδρείως ἀντέστητε, καὶ
Διαβόλου τὴν πλάνην κατηδαφίσατε, νικηταὶ γενόμενοι, τῶν
στεφάνων ἠξιώθητε· Πρεσβεύσατε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα, πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων
σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

ΕΝ Τῇ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Οἱ Μακαρισμοί.

Μνήσθητι ἡμῶν, Χριστὲ Σωτὴρ τοῦ κόσμου, ὡσπερ τοῦ ληστοῦ, ἐμνήσθης ἐπὶ ξύλου, καὶ καταξίωσον πάντας μόνη Οἰκτιρμον, τῆς οὐρανόου Βασιλείας σου.

Σάλπιγγες Χριστοῦ, Ἀπόστολοι δειχθέντες, τοὺς ἐν τοῖς μνημείοις, τῆς κακοπιστίας, ἀνακειμένους ἠγείρατε καὶ ἐνθέου, ζωῆς μετόχους ἀπειργάσασθε.

Σπείραντες Χριστοῦ, τὸν λόγον Θεηγόροι, πάντων τῶν ἐθνῶν, καρδίας τὰς ἀκάρπους, καρποφορούσας εἰργάσασθε θεῖαν γνῶσιν· ὅθεν ἀξίως μακαρίζεσθε.

Μαρτυρικόν.

Πάσης ἑαυτοῦς, γυμνώσαντες κακίας, μέσον τῶν δεινῶν, ἐχώρησαν γενναίως, καὶ οὐρανόθεν ἱμάτιον σωτηρίου, οἱ Ἀθληταὶ περιεβάλλοντο.

Δόξα.

Νέκρωσον σεπτὴ, Τριὰς ἡ παναγία, πάθη τὰ δεινὰ, ψυχῆς μου τῆς ἀθλίας, ταῖς ἰκεσίαις τῶν θείων σου Ἀποστόλων, ἵνα δοξάζω σε σωζόμενος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἡ λαβίς, τοῦ ἄνθρακος τοῦ θείου· χαῖρε Προφητῶν, σφραγίς καὶ Ἀποστόλων, τὸ περιήχημα ἄχραντε Θεοτόκε, δι' ἧς φθορᾶς ἠλευθερώθημεν.

Τῆ ΠΕΜΠΤῆ ΕΣΠΕΡΑΣ

Εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, Προσόμοια. Στιχηρὰ Σταυρώσιμα.

Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Ἄγγελός σου Κύριε.

Λαὸς ὁ ἀνομώτατος, μέσον κατέκρινεν ἀνόμων, Τησοῦ μου σταυρωθῆναί σε, τὸν Κύριον καὶ Κτίστην τοῦ παντὸς κόσμου· καὶ ὀρῶσα τὸ τόλμημα, ἡ γῆ ἐσείετο ἅπασα, πάντων ποιητὴν σε, δεικνύουσα Δέσποτα.

Νόμου κατάρας ἅπαντες, λυτρούμεθα καὶ ἐγκλημάτων· ὁ γὰρ νόμου πέλων Κύριος, ἀνυψώθη ἐν τῷ Σταυρῷ τῷ τιμίῳ, εὐλογίαν πηγάζων ἀνελλιπῆ, καὶ χάριν καὶ ἔλεος, ἡμῖν τοῖς ὑμνοῦσιν, αὐτοῦ τὰ θεῖα παθήματα.

Τάτρευσας Φιλάνθρωπε, πληγὰς ἡμῶν πληγεῖς τὰς χεῖρας· πρὸς ὁδοὺς δὲ βαίνειν Κύριε, σωτηρίους κατεύθυνας πάντας,

πόδας σου όρυχθεΐς έπι Σταυροϋ, οϋς πάλαι ό πρωτόπλαστος,
έν Παραδείσω ίδων κατεκρύπτετο.

Έτερα Στιχηρά, τής Θεοτόκου.

Ω τοϋ παραδόξου θαύματος.

Χαΐρε Θεοτόκε Δέσποινα· χαΐρε τὸ σκῆπτρον Δαυΐδ· χαΐρε
πύλη οϋράνιε· χαΐρε βάτε ἄφλεκτε· χαΐρε ὄρος κατάσκιον·
χαΐρε λυχνία· χαΐρε Πανάχραντε· χαΐρε ἡ στάμνος· χαΐρε
παλάτιον· χαΐρε Πανάμωμε, Μήτηρ τοϋ Θεοϋ ἡμῶν· χαΐρε
λαβίς· χαΐρε θεία τράπεζα· χαΐρε τοϋ κόσμου έλπίς.

Ἄμαρτιῶν μου τὰ κύματα, ὡς έν πελάγει δεινῶ, ὑπεράνω
ὑψούμενα, κεφαλῆς ποντίζειν με, κατεπεΐγουσι Δέσποινα·
ἄλλ' ἔκτεινόν μοι, χεῖρα ὡς Πέτρῳ πρίν, βυθιζομένῳ, καὶ
εἰς λιμένα με, σῶσον ὀδήγησον, μετανοίας δέομαι, Μήτηρ
Θεοϋ, ἄχραντε πανύμνητε, έλπίς τοϋ κόσμου παντός.

Ἐσκοτισμένος τοῖς πάθεσι, τής ἁμαρτίας δεινῶς, εἰς
κρημνὸν ἀπογνώσεως, σπεύδω ό ταλαίπωρος, έμπεσεῖν· σύ με
οἴκτειρον, εϋλογημένη, Θεοχαρίτῳτε· λάμψον μοι φέγγος,
τής εϋσπλαγχνίας σου, καὶ έφοδήγησον, εἰς ὁδοϋς εϋθείας
με, παρακαλῶ, Πάναγνε καὶ δέομαι· Μῆ ὑπερίδης με.

Δόξα. Καὶ νϋν.

Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ Πάναγνος ὡς εἶδέ σε, Σταυρῶ κρεμάμενον έθελουσίως,
κατανοοῦσά σου τήν δυναστείαν, λύπη συνείχετο Χριστέ, καὶ
ὀδυρομένη άνεβόα σοι· Τέκνον μή με λίπης τήν τεκοῦσάν σε·
δός μοι λόγον Υἱέ μου· μή με σιγῶν παρέλθης, Λόγε Θεοϋ
τήν δούλην σου.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β'.

Ἡ βοήθειά μου παρὰ Κυρίου, τοϋ ποιήσαντος τὸν οϋρανόν,
καὶ τήν γῆν.

Στίχ. Ἦρα τοϋς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη, ὅθεν ἤξει ἡ
βοήθειά μου.

Εἰς τὸν Στίχον.

Ἀπόστιχα Στιχηρά. Σταυρώσιμα.

Υψώθης έν Σταυρῶ Χριστέ ό Θεός, καὶ έσωσας τῶν ανθρώπων
τὸ γένος, δοξάζομέν σου τὰ παθήματα.

Στίχ.\Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἴδού, ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτειρήσαι ἡμᾶς.

Ἐπάγης ἐν Σταυρῷ Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ ἡνοιξας Παραδείσου τὰς πύλας· δοξάζομέν σε Λυτρωτὰ ἡμῶν.

Στίχ.\Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως, ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν. Τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνούσι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

Μαρτυρικόν.

Μάρτυρες Κυρίου, πάντα τόπον ἀγιάζετε, καὶ πᾶσαν νόσον θεραπεύετε· καὶ νῦν πρεσβεύσατε, ῥυσθῆναι τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν δεόμεθα.

Δόξα. Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Ὅρῳσά σε σταυρούμενον, καὶ θανατούμενον ἢ Θεοτόκος, Οἴμοι! ἐκραύγαζε· πῶς τὰς ὀδύνας φέρεις, γλυκύτατε Υἱέ; βάλλει τὴν καρδίαν μου ἢ λόγχη σου, φλέγει δὲ τὰ σπλάγχνα μου τὸ πάθος σου· ὁμως ὑμνολογῶ σε· θέλων γὰρ ταῦτα πάσχεις, σῶσαι τὸν ἄνθρωπον.

Τῆ ΠΑΡΑΣΚΕΥῆ ΠΡΩΪ

ΕΝ Τῷ ΟΡΘΡῳ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Καθίσματα. Σταυρώσιμα.

Βλέπων ὁ ληστής τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον ἔλεγεν· Εἰ μὴ Θεὸς ὑπῆρχε σαρκωθείς, ὁ σὺν ἡμῖν σταυρωθείς, οὐκ ἂν ὁ ἥλιος τὰς ἀκτῖνας ἐναπέκρυψεν, οὐδὲ ἡ γῆ σειομένη ἐκυμαίνετο. Ἄλλ' ὁ πάντων ἀνεχόμενος, μνήσθητί μου Κύριε, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ἐν μέσῳ δύο ληστῶν, ζυγὸς δικαιοσύνης εὐρέθη ὁ Σταυρός σου· τοῦ μὲν καταγομένου εἰς ῥῆδην, τῷ βάρει τῆς βλασφημίας, τοῦ δὲ κουφιζομένου πταισμάτων, πρὸς γνῶσιν θεολογίας. Χριστὲ ὁ Θεὸς δόξα σοι.

Δόξα. Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Τὸν ἐξ αἱμάτων σου ἀγνῶν σωματωθέντα, καὶ ὑπὲρ ἔννοιαν ἐκ σοῦ Σεμνῆ τεχθέντα, ἐπὶ ξύλου κρεμάμενον μέσον τῶν κακούργων, ὁρῶσα τὰ σπλάγχνα ἤλγεις καὶ μητρικῶς, θρηνοῦσα ἐβόας· Οἴμοι! Τέκνον ἐμόν, τίς ἢ θεία καὶ ἄφατος, οἰκονομία σου δι' ἧς, ἐζώσας τὸ πλάσμα σου! Ἀνυμνῶ σου τὸ εὐσπλαγχνον.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, ἕτερα Καθίσματα.

Σταυρώσιμα.

Ἐν μέσῳ τῆς Ἑδέμ, ξύλον θάνατον ἤνθησεν, ἐν μέσῳ δὲ τῆς γῆς, ξύλον ζωὴν ἐβλάστησε· γευσάμενοι γὰρ τοῦ πρώτου, ἄφθαρτοι ὄντες, φθαρτοὶ γεγόναμεν· τυχόντες δὲ τοῦ δευτέρου, τῆς ἀφθαρσίας κατετρυφήσαμεν· ἐν τῷ Σταυρῷ γὰρ ἔσωσε Χριστός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Ἐν Παραδείσῳ μὲν τὸ πρὶν ξύλον ἐγύμνωσεν, οὐπὲρ τῆ γεύσει ὁ ἐχθρὸς εἰσφέρει νέκρωσιν· τοῦ Σταυροῦ δὲ τὸ ξύλον τῆς ζωῆς τὸ ἔνδυμα, ἀνθρώποις φέρον ἐπάγη ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ κόσμος ὅλος ἐπλήσθη πάσης χαρᾶς· ὃν ὁρῶντες ὑψούμενον Θεῷ, ἐν πίστει λαοί, συμφώνως ἐκβοήσωμεν. Πλήρης δόξης ὁ οἶκός σου.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Σταυροθεοτοκίον, ὁμοιον.

Ἐκ τῶν αἱμάτων τῶν ἐμῶν βροτὸς γεγέννησαι, ἐκ τῶν αἱμάτων δὲ τῶν σῶν βροτοῦς ἐθέωσας, τοὺς βρώσει δὲ φθαρέντας ζητῶν κατήλθες, ὡς ὑπεράγαθος· ἐβόα πάλαι ἡ Ἄμεμπτος, ἐν κλαυθμῷ Χριστὸν θρηνοῦσα κρεμάμενον ἐν Σταυρῷ· ὃν ὁρῶσα νεκρούμενον, δακρύων ἔρρει κρουνοῦς, τὰς ὄψεις καταξαίνουσα, καὶ αὐτὸν μεγαλύνουσα.

Μετὰ τὴν γ' Στιχολογίαν, ἕτερα Καθίσματα.

Σταυρώσιμον. Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν.

Θεώσεως ψευθεῖς, ὁ γενάρχης ἐλπίδος, φθορᾶς τοῖς ἐξ αὐτοῦ, πᾶσιν αἷτιος ὤφθη· σὺ δὲ διὰ Σταυροῦ σου, ζωὴν πηγάζεις ὡς ὑπεράγαθος· θέλων καὶ γὰρ ἐπάγης, ἵνα τὸ πρῶτον λύσης κατάκριμα· διὸ ὑμνοῦμέν σου Χριστέ, τὸ πάθος τὸ ἐκούσιον.

Μαρτυρικόν.

Φωτὶ οὐρανίῳ καταλάμπεται, σήμερον αὕτη ἡ σκηνή· ἐν ταύτῃ γὰρ στρατιαί, Ἀγγέλων ἀγάλλονται, σὺν αὐτοῖς καὶ δικαίων, χοροὶ εὐφραίνονται, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῶν Ἀθλοφόρων. Αὐτῶν ταῖς παρακλήσεσι, κατάπεμψον τῷ κόσμῳ σου, τὴν εἰρήνην Χριστέ, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν.

Ὡ θαύματος καινοῦ! ὦ φρικτοῦ μυστηρίου! ἐβόα ἡ Ἀμνάς, τὸν Υἱὸν καθορῶσα, ξύλῳ Σταυροῦ παγέντα· Τί τοῦτο Λόγε Θεοῦ Ἀθάνατε; πῶς νεκρὸς ὀρᾶσαι, καὶ γῆν σαλεύεις ὡς Παντοδύναμος; ἀλλὰ ὕμνῳ σου τὴν φρικτὴν, καὶ θεῖαν συγκατάβασιν.

Κανὼν Σταυρώσιμος, οὔ ἡ ἀκροστιχίς·

Πλήρωμα πάντων τῶν καλῶν Σταυρὸς πέλει, Ἀμήν. Ἰωσήφ.

Ἦχος πλ. δ'. ᾠδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

» Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς, ἐπ' εὐθείας ράβδῳ, τὴν
» Ἐρυθρὰν διέτεμε, τῷ Ἰσραὴλ πεζεύσαντι· τὴν δὲ
» ἐπιστρεπτικῶς, Φαραῶ τοῖς ἄρμασι, κροτήσας ἦνω-
» σεν, ἐπ' εὐρους διαγράψας, τὸ ἀήττητον ὄπλον· διὸ
» Χριστῷ ᾔσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν ὅτι δεδόξασται.

Τροπάρια.

Παλάμας θείας Σταυρῷ, Τησοῦ ἀπλώσας, πρὸς σεαυτὸν συνήγαγες, χειρῶν σου τὸ πλαστούργημα, καὶ ἐκ χειρὸς πονηροῦ, πάντας ἠλευθέρωσας, καὶ καθυπέταξας, χειρὶ κραταιοτάτῃ, Βασιλεῦ τῶν ἀπάντων· διὸ πιστοὶ ᾔσωμεν, τῷ μεγέθει σου ὅτι δεδόξασται.

Λυμαντικὴ ἐν Ἐδέμ, γέγονε τοῦ ξύλου, ἡ ἀπευκτὴ ἀπόγευσις, τὸν θάνατον εἰσάξασα· Χριστὸς δὲ θανατωθεὶς, ἐπὶ ξύλου ἅπασι, ζωὴν ἐπήγαγε, καὶ ἔκτεινε τὸν ὄφιν, θεϊκῇ δυναστείᾳ· διὸ αὐτῷ ᾔσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν ὅτι δεδόξασται.

Μαρτυρικά.

Ἦνδρίσαντο Ἰησοῦ, τῶν Μαρτύρων πλήθη, Σταυρῷ τε καὶ τῷ πάθει σου, παθῶν κατεξανίστασθαι. Καὶ ἐναντι τῶν ἐχθρῶν, Βασιλέα ἤνεσάν σε, πάσης κτίσεως· ὑπέμειναν βασάνους, καὶ κινδύνους ἀπείρους· διὸ τῆς σῆς ἔτυχον, ἀϊδίου ζωῆς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ἐαντίσματι Θεουργῷ, τοὺς χοροὺς Μαρτύρων, αἱμάτων ἀκηράτων σου, κηρύττοντάς σε ἑρόρνας· ἐφ' ᾧ καὶ τὰ ἑαυτῶν, διὰ σὲ ἐκένωσαν, προθύμως αἱματα, μὴ σπένδειν εἰρηκότες, τοῖς ἀψύχοις ξοάνοις, ἀλλ' ὑπὲρ σοῦ ἐνήσκοντες, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἄμωμα θύματα.

Σταυροθεοτοκίον.

Ὡς ἐβλεψέ σε Σταυρῷ, τὸν τὰ πάντα βλέποντα, ἠλούμενον ἡ Ἄμεμπτος, ὀδυρομένη ἔλεγε· Τί τοῦτο Τέκνον ἐμόν; τί σοι ἀνταπέδωκαν, οἱ ἀπολαύσαντες, πολλῶν σου δωρημάτων; πῶς ὑποίσω τὸν πόνον; δόξα τῇ σῇ Εὐσπλαγχνε, καὶ Μακρόθυμε οἰκονομίᾳ φρικτῇ.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Τὸ Θεοτόκον σε κηρύττειν ἄχραντον, πάσης αἰρέσεως, ἀποτροπὴν φέρει· σάρκα γὰρ γενόμενον, ἀναλλοιώτως ἔτεκες, τὸν ἐπέκεινα πάσης, Θεογεννητορ τῆς κτίσεως, Λόγον τοῦ Θεοῦ τὸν ἀίδιον.

Ὡς Θεοῦ Μήτηρ παρῶρησίαν ἔχουσα, πρὸς τὸν τεχθέντα ἐκ σοῦ, μονογενῆ Λόγον, καὶ Πατρὶ συνάναρχον, καὶ συμφυῆ τῷ Πνεύματι, δυσωποῦσα μὴ παύση, κινδύνων σῶσαι Πανάμωμε, τοὺς σὲ Θεοτόκον δοξάζοντας.

Σὲ Θεομητορ προστασίαν ἔχοντες, οὐ δειλιάσομεν, τὸ τῶν ἐχθρῶν στίφος, τὸ ἀντιμαχόμενον, τοῖς εὐσεβῶς δοξάζουσι, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, Θεὸν τῶν ὄλων καὶ Κύριον· ὃν ὑπὲρ ἡμῶν ἐκδυσώπησον.

Νοῦς καὶ οὐράνιος τὸ σὸν μυστήριον, τὸ ἀκατάληπτον, κατανοεῖν ὄντως, ἀτονεῖ Πανύμνητε· τοῦ γὰρ Πατρὸς ὁ σύνθρονος, ἐν γαστρὶ σου σκηνώσας, ἐκ σοῦ τεχθῆναι εὐδόκησε, φύσεσι διτταῖς γνωριζόμενος.

Ῥδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἐβάβδος εἰς τύπον, τοῦ μυστηρίου παραλαμβάνε-

» ται· τῷ βλαστῷ γὰρ προκρίνει τὸν ἱερέα· τῇ στειρευ-

» ούσῃ δὲ πρώην, Ἐκκλησίᾳ νῦν ἐξήνθησε, ξύλον

» Σταυροῦ, εἰς κράτος καὶ στερέωμα.

Τροπάρια.

Μέλανα κόσμον, μετημφιάσθη ὀρῶν ὁ ἥλιος, ἐπὶ ξύλου σε
ἀδίκως ἀρθέντα, καὶ διερράγησαν πέτραι, καὶ γῆ φόβῳ πᾶσα
ἔφριξε, μόνε Σωτήρ, εἰς πάντων ἀπολύτρωσιν.

Ἀπλώσας χεῖρας, Μωσῆς ἐτύπου Σταυρὸν τὸν τίμιον. Τοῦτον
ἡμεῖς νῦν ἐκτυποῦντες ἐμφρόνως, ἔθνη ἀλλόφυλα πάντα, τῶν
δαιμόνων ἐκτρεπόμεθα, βλάβης ἐκτός, ἀπάσης διαμένοντες.

Μαρτυρικά.

Παθῶν κρατοῦντες, οἱ Ἀθλοφόροι πάθη εἰκόνιζον,
πολυτρόποις πάθεσι προσομιλοῦντες, τοῦ ἐκουσίως παθόντος,
καὶ τὰ πάθη θανατώσαντος, καὶ τὴν ζωὴν, τῷ κόσμῳ
ἀνατείλαντος.

Ἀνεπιστρόφως, τοῦ μαρτυρίου ὁδὸν βαδίζοντες, τὰ
προσκόμματα τῆς πλάνης ἐκ μέσου, οἱ εὐκλεεῖς Ἀθλοφόροι,
ἐποίησαν καὶ κατήντησαν, πρὸς καταπαύσεις, τὰς θείας
εὐφραϊνόμενοι.

Σταυροθεοτοκίον.

Νομίμων δίχρα, τῶν ἀνθρωπίνων σὲ Τέκνον ἔτεκον· καὶ πῶς
ἄνομοι ὑψοῦσί σε ξύλῳ, μέσον ἀνόμων τὸν μόνον, νόμους
ζωῆς ἐκτιθέμενον; ἡ Θεοτόκος, θρηνοῦσα ἀπεφθέγγετο.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Νενεκρωμένον μου τὸν νοῦν, τῇ τῆς ζωῆς ἐνεργείᾳ, τῆς ἐκ
σοῦ φανερωθείσης τῷ κόσμῳ, διανάστησον οὐλάς, καὶ τύπους
ἐξαλείφουσα, τῆς ἀμαρτίας μόνη, Θεογεννητορ πανάμωμε.

Ἐήσεις τῶν θείων Προφητῶν, καὶ τὰς αὐτῶν προφητείας,
ἐπεσφράγισας τεκοῦσα τὸν Λόγον, τὸν λαλοῦντα δι' αὐτῶν,
καὶ τὰς αὐτῶν πληρώσαντα, θεηγορίας μόνη, εὐλογημένη
Πανάμωμε.

Ἀπειρογάμως ἐκ Πατρός, τὸν πρὸ αἰώνων ἀφράστως, ἐν γαστρὶ
σου συλλαβοῦσα Παρθένε, ἀπεγέννησας ἡμῖν, Θεὸν ὁμοῦ καὶ
ἄνθρωπον, ἐν ἑκατέρῳ φύσει, τέλειον οὐ διαιρούμενον.

Σοῦ τὴν ἀγίαν ὁ Θεός, γαστέρα κατασκηνώσας, ἐσαρκώθη
θεομητορ ὡς οἶδε, καὶ διέσωσεν ἡμᾶς, τοῖς ζωηφόροις
πάθεσιν· ὅθεν σε σωτηρίας, πύλην Παρθένε γινώσκομεν.

Ῥδὴ δ' . Ὁ Εἰρμός.

» Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστή-
» ριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξασά σου τὴν
» θεότητα.

Τροπάρια.

Τῷ Σταυρῷ σου Παράδεισος, Σῶτερ ἀνεψῆθη καὶ ὁ κατάκριτος,
εἰσῳκίσθη πάλιν ἄνθρωπος, τὴν σὴν μεγαλύνων ἀγαθότητα.

Ὡσεὶ κέδρον εὐσέβειαν, πίστιν ὡς κυπάρισσον τὴν ἀγάπην
τε, ὡσεὶ πεύκην περιφέροντες, τὸν Σταυρὸν τὸν θεῖον
προσκυνήσωμεν.

Νεκρωθέντας ἐζώσας, Σῶτερ τοὺς ἀνθρώπους νεκρὸς
γενόμενος, καὶ τὸν ὄφιν ἀπενέκρωσας, τὸν τὴν ἁμαρτίαν
ἐπεισάξαντα.

Μαρτυρικά.

Τῶν παθῶν χρηματίσαντες, σύμμορφοι οἱ θεῖοι τοῦ Χριστοῦ
Μάρτυρες, κοινωνοὶ καὶ τῆς λαμπρότητος, τῆς ἐπουρανίου
ἐχρημάτισαν.

Ῥραιώθητε Μάρτυρες, Λόγῳ τῷ ὠραίῳ εὐαρεστήσαντες·
ἐλαμπρύνθητε τὸν Ἥλιον, τῆς δικαιοσύνης ἀγαπήσαντες.

Σταυροθεοτοκίον.

Νέον βρέφος ἐκύησας, τὸν πρὸ τῶν αἰώνων ὄντα παντέλειον,
καὶ Σταυρῷ Κόρη πανάμωμε, τελειοῦντα πάντα ἀγαθότητι.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Σύ μου ἰσχύς, Κύριε.

Μετὰ Θεόν, σὲ προστασίαν κεκτήμεθα· σὺ γὰρ Μήτηρ, Θεοῦ
ἐχρημάτισας, τοῦ ποιητοῦ καὶ δημιουργοῦ, καὶ τὴν
ἡμετέραν, μορφήν λαβόντος Πανάμωμε, καὶ ταύτην σεσωκότος,
ἐκ φθορᾶς καὶ θανάτου, καὶ τῆ ἑαυτοῦ δόξῃ δοξάσαντος.

Ὡς ἐκ φυλῆς, τοῦ βασιλέως ὑπάρχουσα, τὸν τῶν ὄλων,
κατεξουσιάζοντα, Λόγον Θεὸν τέτοκας ἡμῖν, σάρκα γεγονότα,
καὶ μείναντα ἀναλλοίωτον· διό σε Θεοτόκον, ἀληθῶς καὶ
κυρίως, Παναγία Παρθένε δοξάζομεν.

Θεὸν ἐκ σοῦ, τὸν σαρκωθέντα δυσώπησον, τὸν ἀτρέπτως, ὃ ἦν διαμείναντα, καὶ φυσικῶς ἴσον τῷ Πατρὶ, καὶ σοὶ τῇ Τεκούσῃ, γενόμενον ὁμοούσιον, συγχώρησιν πταισμάτων, καὶ ψυχῶν σωτηρίαν, τοῖς ὑμνοῦσί σε πίστει δωρήσασθαι.

Νῦν τὴν ὄφρυν, τῶν ἀθετούντων κατάβαλε, τῆς εἰκόνοσ, Κόρη τὴν προσκύνησιν, σοῦ τῆς σεπτῆς, καὶ τοῦ ὑπὲρ νοῦν, ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, καὶ κόσμον ὅλον φωτίσαντος, καὶ πάντων τῶν ἀγίων· τοὺς δὲ πίστει τιμῶντας, καταφαίδρυνον μόνη Πανύμνητε.

Ῥδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἦ τρισμακάριστον ξύλον! ἐν ᾧ ἐτάθη Χριστός, ὁ
» βασιλεὺς καὶ Κύριος· δι' οὗ πέπτωκεν ὁ ξύλω ἀ-
» πατήσας, τῷ ἐν σοὶ δελεασθεῖς, Θεῷ τῷ προσπα-
» γέντι σαρκί, τῷ παρέχοντι, τὴν εἰρήνην ταῖς ψυ-
» χαῖς ἡμῶν.

Τροπάρια.

Καταστολὴν ἀφθαρσίας, τοὺς γυμνωθέντας ἡμᾶς, ἐνδῦσαι ἐφιέμενος, ἀπεδύθησ καὶ σταυρῷ ὑπετάθησ, καὶ ἐγύμνωσας ἐχθροῦ, Χριστὲ τὰ πανουργεύματα· διὰ τοῦτό σου, τὰ παθήματα δοξάζομεν.

Αἷμα πλευρᾶσ ἀποστάξαν, σωτηριώδους σαφῶσ, τὸν κόσμον ἀπεκάθηρεν, ἐπιβώμιά τε αἷματα καταπαῦσαν, τοὺς φθαρέντας τῷ καρπῷ, τῆσ βρώσεωσ ἀνέπλασε, καὶ ἐπήγασεν, ἀφθαρσίαν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Μαρτυρικά.

Λελαμπρυσμένοι τῷ κάλλει, πολυειδῶν αἰκισμῶν,
οἱ Μάρτυρες οἱ ἔνδοξοι, θεῖω αἱματί τε σημειω-
θέντες, τὴν κωλύουσαν τὸ πρίν, διήλθοσαν ῥομ-
φαίαν σαφῶσ, καὶ ἐσκήνωσαν, γεγηθότες εἰς Παράδεισον.

Ὡσ θαυμαστοῦσ σὺ ὑπάρχεισ, ἐν τοῖς ἀγίοις Χριστέ, τοῖς πίστει σε ποθήσασι! διὰ σοῦ γὰρ πλουτισθέντες τὰ θεῖα, ἰαμάτων ποταμούς, ἐν τῷ κόσμῳ ἀναβλύζουσι, καὶ ξηραίνουσι, διεκχύσεισ τῶν παθῶν ἡμῶν.

Σταυροθεοτοκίον.

Νενοσηκότας Παρθένε, τῆ ἁμαρτία ἡμᾶς, ἰάτρευσας κυήσασα,
τὸν Σωτῆρα ἰατρόν τε τῶν ὄλων, καὶ ἐν ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ,
τραυματισθέντα Ἄχραντε, τὸν παρέχοντα, ἀφθαρσίαν ταῖς
ψυχαῖς ἡμῶν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ἴνα τί με ἀπώσω.

Ἀπειράνδρως Παρθένε, τὸν ἀπεριόριστον φύσει θεότητος,
ἀνδρωθέντα Λόγον, δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους συνέλαβες, ἐξ
αἱμάτων Κόρη, παρθενικῶν διαπλασθέντα, ὑπὲρ λόγον καὶ
νόμον τῆς φύσεως.

Ἐραιώθης Παρθένε, τοῖς τῆς παρθενίας σου ἀχράντοις
κάλλεσι, καὶ τῆς πρώτης Εὐας, περιέστειλας αἴσχος τὸ
δύσμορφον, τὸν Χριστὸν τεκοῦσα, περιβολὴν ἀθανασίας,
χαριζόμενον τοῖς σὲ γεραίρουσι.

Ἀληθῆ Θεοτόκον, πάντες ἐπιγνόντες σε πάναγνε Δέσποινα,
τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα, Θεὸν Λόγον εἰδότες κηρύττομεν, ἐν
δυσὶν οὐσίαις, θελητικαῖς αὐτεξουσίαις, ὑπὲρ λόγον καὶ
νόμον τῆς φύσεως.

Οἱ σὲ τεῖχος πλουτοῦντες, καὶ τῆ προστασία σου
περιφρουρούμενοι, τῆ σῆ θεία δόξη, ἐγκαυχώμενοι σὲ
μακαρίζομεν· σὺ γὰρ Παναγία, τὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν πηγάζεις,
εὐφροσύνην καὶ τὴν ἀγαλλίασιν.

Ῥῶδῆ στ'. Ὁ Εἰρμός.

» Νοτίου θηρὸς ἐν σπλάγχνοις, παλάμας Ἰωνᾶς,
» σταυροειδῶς διεκπετάσας, τὸ σωτήριον πάθος,
» προδιετύπου σαφῶς· ὄθεν τριήμερος ἐκδύς, τὴν
» ὑπερκόσμιον ἀνάστασιν ὑπεζωγράφησε, τοῦ σαρ-
» κὶ προσπαγέντος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ τριημέ-
» ρῳ ἐγέρσει, τὸν κόσμον φωτίσαντος.

Τροπάρια.

Σταυρὸς ἐπάγη ἐν τόπῳ, Κρανίου μέσον γῆς, καὶ τὴν ἐν μέσῳ
Παραδείσου, ἐκβλαστήσασαν ξύλῳ, πληγὴν ἰάσατο· ὁ γὰρ
Μεσσίας Ἰησοῦς, μέσον ἀνόμων, μόνος δίκαιος ληστῶν

κρεμάμενος, ἑαυτῷ συνανύψωσεν ἅπαντας, καὶ τὸν ἐξ ὕψους πεσόντα, εἰς χάος ἀπέρριψε.

Τὸ τόξον Χριστὲ ἐντείννας, τοῦ θεοῦ καὶ πανσέπτου, Σταυροῦ ἔρριψας βέλη, κατὰ τοῦ παλαμναίου, τοὺς ἦλους σου τῶν χειρῶν, καὶ ἐγκατέπηξας αὐτοῦ, εἰς τὴν ὀργίλον καὶ παμβέβηλον καρδίαν Δέσποτα, καὶ τελείως αὐτὸν ἐθανάτωσας, καὶ ὑπ' αὐτοῦ τοὺς θανόντας, Οἰκτιῖρμον ἐζώωσας.

Μαρτυρικά.

Αἱμάτων ρεύσαντα ρεῖθρα, σωμάτων ἐξ ἀγίων, Ἀθλητῶν ἔσβεσαν πᾶσαν, τῆς εἰδωλομανίας, πυρὰν ἐν Πνεύματι, καὶ Ἐκκλησίας τὰς σεπτὰς, αὐλακας ἠρδευσαν, καὶ ἄσταχυν βλαστάνειν ἔπεισαν, σωτηρίου ἐλπίδος καὶ πίστεως, δι' ὧν ἐκτρέφεται πᾶσα, ψυχὴ θεία χάριτι.

Υφῆπτον τὸ πῦρ πλειόνως, τῆς γνώμης τῆς ἐνθέου, εὐσεβῶς οἱ Ἀθλοφόροι, ὀπηνίκα ἐνύλω, πυρὶ φλογίζεσθαι, πονηροτάτων δικαστῶν, ψήφω ἐδίδοντο, καὶ ἀφλεκτοὶ διεφυλάττοντο, ἐνεργεία καὶ χάριτι Πνεύματος, τοῦ στεφανώσαντος τούτους, νομίμως ἀθλήσαντας.

Σταυροθεοτοκίον.

Ρομφαία τὴν σὴν διῆλθε, καρδίαν καθορώσης, σὸν Υἱὸν ἄχραντε Κόρη, ἠπλωμένον ἐν ξύλω, καὶ πάθη φέροντα, καὶ λόγχῃ θείαν πλευράν, ἐξορυτιτόμενον, θελήματι καὶ κατασφάπτοντα, ἐν αὐτῇ τὸν πολέμιον δράκοντα· ὄθεν θρηνοῦσα μητρικῶς, τοῦτον ἐμεγάλυνας.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ἐπῆλθε τὸ παντουργόν, ἐπὶ σὲ Πνεῦμα Πανάμωμε, καὶ Λόγος ὁ τοῦ Θεοῦ, ἐν σοὶ κατεσκήνωσε, καὶ σὰρξ ἐχρημάτισεν, ἀνεκδιηγῆτως, διαμείνας ἀναλλοίωτος.

Ὡς ἔμψυχος κιβωτός, τὸν Νομοθέτην ἐχώρησας, ὡς ἅγιος δὲ ναός, ἐδέξω τὸν Ἅγιον, γενόμενον ἄνθρωπον, ἐπ' εὐεργεσίᾳ, τῶν ἀνθρώπων Παναμώμητε.

Κυρίαν σε τοῦ παντός, καὶ Δέσποιναν ὀνομάζομεν· τὸν ὄντως ὄντα Θεόν, ἀρρήτως γὰρ τέτοκας, τὸν πάντα ποιήσαντα, καὶ διακρατοῦντα, καὶ συνέχοντα Πανάμωμε.

Θεὸν τεχθέντα ἐκ σοῦ, ἐπέγνωμεν Θεονύμφευτε· ὃν ἐξιλέωσαι
νῦν, ἡμῖν ὡς ἰσχύουσα, τοῖς πίστει κραυγάζουσι, δωρηθῆναι
λύσιν, τῶν πταισμάτων Παναμώμητε.

Ῥδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἐκνοον πρόσταγμα τυράννου δυσσεβοῦς, λαοῦς
» ἐκλόνισε, πνέον ἀπειλῆς, καὶ δυσφημίας θεοστυ-
» γοῦς· ὁμως τρεῖς παῖδας οὐκ ἐδειμάτωσε, θυμὸς
» θηριώδης, οὐ πῦρ βρόμιον· ἀλλ' ἀντηχοῦντι, ὄρο-
» σοβόλῳ πνεύματι, πυρὶ συνόντες ἔψαλλον· Ὁ
» ὑπερύμνητος, τῶν πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐ-
» λογητὸς εἶ.

Τροπάρια.

Ὅτε ἐφήπλωσαι ἐν ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, καθάπερ ἄμπελος, Λόγε
τοῦ Πατρός, γλεῦκος ἀπέσταξας μυστικόν, παύων τὴν μέθην
τῆς παραβάσεως, καὶ πάντας εὐφραίνων, τοὺς εἰδότας σε,
Θεὸν καὶ Κτίστην, ἐκουσίως πάσχοντα, καὶ σώζοντα τοὺς
ψάλλοντας· Ὁ ὑπερύμνητος, τῶν πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς
εὐλογητὸς εἶ.

Σταύρωσιν ἠνεγκας Χριστέ μου Ἰησοῦ, τὴν ἐπονείδιστον,
παύων τὰ βροτῶν, πάντα ὄνειδη καὶ στεναγμούς· χολῆς
ἐγεύσω πικρίαν ἄπασαν, ἐξαίρων κακίας· ἐπλήγης ἡμῶν,
πληγὰς Οἰκτίρμον, ψυχικὰς ἰώμενος, καὶ ψάλλειν
προτρεπόμενος· Ὁ ὑπερύμνητος, τῶν πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς
εὐλογητὸς εἶ.

Μαρτυρικά.

Πόνους τὴν ἄπονον γενναῖοι Ἀθληταί, ζωὴν ἐκτήσασθε· ὁθεν
τοὺς ἡμῶν, πόνους κουφίζετε παντελῶς, χάριν λαβόντες ἐξ
ὑψους ἔνδοξοι, ἰᾶσθαι τὰ πάθη, καὶ πνεύματα, ἀποδιώκειν,
καὶ πιστῶν προΐστασθαι, καὶ σώζειν τοὺς κραυγάζοντας· Ὁ
ὑπερύμνητος, τῶν πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἔστητε Μάρτυρες πρὸ βήματος Χριστόν, ἀνακηρύττοντες,
σάρκα δι' ἡμᾶς, ἀναλαβόντα δίχρα φθορᾶς· καὶ μιμηταὶ τῶν
παθῶν αὐτοῦ δεικνύμενοι ὄντως, πυρὸς κάκωσιν, ὑπέστητε,
καὶ πᾶσαν ἄλλην, βάσανον ἠνέγκατε, ἐν εὐφροσύνῃ

ψάλλοντες· Ὁ ὑπερύμνητος, τῶν πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς
εὐλογητὸς εἶ.

Σταυροθεοτοκίον.

Λύπης πεπλήρωμαι ὀρῶσά σε Υἱέ, ἀδίκως πάσχοντα· τέτρωμαι
ψυχὴν, λόγχῃ τρωθέντος σου τὴν πλευράν· ἡ Θεοτόκος ἐβόα
κλαίουσα, καὶ ὀδυρομένη, ἡ μόνη Δέσποινα· ἦν ἐπαξίως,
πάντες μακαρίζομεν, καὶ εὐσεβῶς κραυγάζομεν· Ὁ
ὑπερύμνητος, τῶν πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Θεοῦ συγκατάβασιν.

Ἰδοὺ νῦν πεπλήρωται, Δαυΐδ τοῦ Θεοῦ ἡ θεία πρόρρησις·
λιτανεύουσιν ὄντως, τῷ σῷ προσώπῳ

θεογεννητορ Ἀγνή, οἱ κεκτημένοι τὸν πλοῦτον τῆς

χάριτος, καὶ εὐλογοῦντες Θεόν, τὸν τῶν πατέρων ἡμῶν.

Νῦν πάντα πεπλήρωται, φωτὸς τοῦ Θεοῦ διὰ σοῦ Πάναγνε· σὺ
γὰρ πύλη ἐφάνης, δι' ἧς τῷ κόσμῳ Θεὸς ὠμίλησε,
καταφωτίζων τοὺς πίστει κραυγάζοντα· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ
τῶν πατέρων ἡμῶν.

Λυτρούμενοι Πάναγνε, τῷ θείῳ τόκῳ τῆς παρθενίας σου, τῶν
δεσμῶν τοῦ θανάτου, καὶ τῆς κατάρας τοῦ πρωτοπλάστου
Ἀδάμ, σὲ Θεοτόκον φρονοῦντες κραυγάζομεν· Εὐλογητὸς ὁ
Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Κυρίαν σὲ Δέσποιναν, καὶ Θεοτόκον πάντες δοξάζομεν· διὰ
σοῦ γὰρ ὁ Πλάστης, τὴν σωτηρίαν τῇ φύσει πάσῃ σαφῶς
ἐβράβευσε· καὶ διὰ τοῦτο συμφώνως κραυγάζομεν· Εὐλογητὸς
ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ῥδὴ η'· Ὁ Εἰρμός.

» Εὐλογεῖτε παῖδες, τῆς Τριάδος ἰσάριθμοι, δημι-

» ουργὸν Πατέρα Θεόν· ὑμνεῖτε τὸν συγκαταβάντα

» Λόγον, καὶ τὸ πῦρ εἰς δρόσον μεταποιήσαντα, καὶ

» ὑπερυψοῦτε, τὸ πᾶσι ζωὴν παρέχον, Πνεῦμα πανά-

» γιον εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Εὐλογεῖτε ξύλον, δι' οὗ πᾶσα ἠφάνισται, ἢ ἐν Ἐδὲμ δολία ἄρά, φυεῖσα βρώσει πονηρῶ τοῦ ξύλου· καὶ Χριστὸς ὑψοῦται ὁ ὑπεράγαθος, ὁ ἀνυψωθῆναι, ἐν τούτῳ ἐθελουσίως, αἰρετισάμενος δι' εὐσπλαγχνίαν.

Τερῶς ἐδήλου, ἐναλλάξ ὁ ἀοίδιμος, ἐπευλογῶν ἐγγόνους ποτέ, τὸν τύπον τοῦ ἡγιασμένου ξύλου· δι' οὗ εὐλογία πᾶσι δεδῶρηται, τοῖς κατηραμένοις, κακίστη τοῦ ξύλου βρώσει, καὶ ὀλισθήσασι κακῶν εἰς βάθη.

Ἀνορθοῦται ἅπαν, τὸ ἀνθρώπινον Δέσποτα, σοῦ ὀρθωθέντος ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ, καὶ στῖφος, πίπτει πονηρῶν δαιμόνων, καὶ τὰ διεστῶτα ἔνωσιν δέχεται, καὶ ὑπερυψοῦται, τὸ κράτος τῆς ἐξουσίας, καὶ τῆς δυναστείας σου εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μαρτυρικά.

Μακαρίαν δόξαν, καὶ τρυφήν ἀδαπάνητον, καὶ φωταυγῆ σκηνώματα, νῦν κληροῦσθε θεῖοι Ἀθληταὶ Κυρίου, καὶ σὺν οὐρανίαις ἐνοῦσθε τάξεσι, καὶ τῶν ἀοιδίμων, ἐλπιδῶν ὑμῶν τὸ πέρας, νῦν κατειλήφατε ἐν εὐφροσύνῃ.

Ἡ ὑμῶν ἀνδρεία, ὑπὲρ ἡλίον ἔλαμψε, φωτοειδεῖς Χριστοῦ Ἀθληταί, καὶ πᾶσαν τὴν τοῦ διαβόλου πλάνην, θεϊκῆ δυνάμει ἐναπημαύρωσε, καὶ πιστῶν καρδίας, Μάρτυρες εὐσεβοφρόνων, ἐφωταγώγησεν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Νοητὴν νεφέλην, καὶ σκηνὴν ἀγιάσματος, θρόνον Θεοῦ καὶ πύλην, φωτὸς λυχνίαν καὶ ἀνατολὴν τοῦ Λόγου, οἱ πιστοὶ σε πάντες κατονομάζομεν, Πάναγνε Παρθένε, τοῦ πάντα τεκτιναμένου, Μήτηρ ὑπάρχουσα εὐλογημένη.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ἑπταπλασίως κάμινον.

Φωτὸς ἀδύτου γέγονας, ἐνδιαίτημα Πάναγνε, ταῖς τῆς παρθενίας, καλλοναῖς ἀστράπτουσα, καὶ πάντας κατηύγασας, τοὺς Θεοτόκον σε ἀληθῆ, καθομολογοῦντας, ἐκ ψυχῆς καὶ βῶντας· οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Λόγον Θεοῦ τὸν ἀναρχον, καὶ Πατρὶ συννοούμενον, τὸν ἐκ τοῦ μὴ ὄντος, πατρικῶ βουλήματι, τὸ πᾶν συστησάμενον, θεοπρεπῶς γεγέννηκας, σάρκα γεγονότα, δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους· διό σε Θεοτόκον, ὀρθοδόξως φρονοῦμεν, Χριστὸν

ὑπερυψοῦντες, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τερωτέρα πέφηνας, Θεοτόκε πανάμωμε, τῆς ὑπερκοσμίου, τῶν Ἀγγέλων τάξεως· τὸν τοῦτων γὰρ τέτοκας, δημιουργὸν καὶ Κύριον, ἐκ παρθενικῆς, ἀπειρογάμου νηδύος, ἐν δύο ταῖς οὐσίαις, ἀσυγχύτως ἀτρέπτως, μιᾷ δὲ ὑποστάσει, Θεὸν σεσαρκωμένον.

Νενεκρωμένην Πάναγνε, τὴν ψυχὴν μου τοῖς πταίσμασι, καὶ κατεφθαρμένην, ἰοβόλοις δήγμασι, Θεὸν τὸν δυνάμενον, ζωοποιεῖν τὰ σύμπαντα, ἢ ἀπειρογάμως, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα, ἀνάστησον βοῶσαν· Τερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

ῤῥδῆ θ'. Ὁ Εἰρμός.

- » Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου, τῷ γένει προσγενόμε-
- » νος θάνατος, διὰ Σταυροῦ κατήργηται σήμερον· τῆς
- » γὰρ προμήτορος ἡ παγγενῆς, κατάρα διαλέλυται,
- » τῷ βλαστῷ τῆς ἀγνῆς Θεομήτορος· ἦν πᾶσαι αἱ
- » δυνάμεις, τῶν οὐρανῶν μεγαλύνουσιν.

Τροπάρια.

Τερωτάτως σε ὑψοῦντες, Οἰκτιῖρμον προσκυνοῦμέν σου λόγχην τε, καὶ τὸν Σταυρὸν τὸν σπόγγον τὸν κάλαμον, καὶ τοὺς χερσὶ παγέντας καὶ ποσίν, ἀγίους ἤλους Δέσποτα· δι' ὧν εὐρομεν τελείαν ἄφεςιν, καὶ τῆς ἐν Παραδείσῳ, διαγωγῆς ἠξιώθημεν.

ῤῥ πῶς ἀδίκως κατεκρίθης, παγῆναι δικαιοτάτε μόνε, πάντων Βασιλεῦ ἐν ξύλῳ σταυρούμενος, τοῦ δικαιοῦσαι πάντας ἐκζητῶν, τοὺς πίστει τὰ παθήματα, τὰ ἐκούσια καὶ τὴν οἰκονομίαν σου, δοξάζοντας ἀπαύστως, καὶ σὲ ἀεὶ μεγαλύνοντας.

Μαρτυρικά.

Σῶμα προδόντες ταῖς βασάνοις, οἱ Μάρτυρες οἱ ἐνδοξοὶ ἤνεγκαν, τοὺς αἰκισμοὺς τὸν βίαιον θάνατον, τὰς ἐκτομὰς μελῶν τοὺς σπαραγμούς, πυρὸς τε τὴν κατάφλεξιν, τῷ πρὸς Κύριον φίλτρῳ πυρούμενοι· διὸ στεφανηφόροι, ἐν οὐρανοῖς πολιτεύονται.

Ἡ Ἀποστόλων καὶ Μαρτύρων, γλυκύτης ταῖς εὐχαῖς αὐτῶν πάντων ἡμῶν, τὰς εὐχὰς ὡς Εὐσπλαγχνος πλήρωσον, ἁμαρτημάτων λύσιν καὶ δεινῶν, παρέχων ἀπολύτρωσιν, καὶ τῆς Βασιλείας ἀξίωσον, Χριστὲ Θεὲ τῶν ὅλων, ὁ δι' ἡμᾶς ὀφθεῖς ἄνθρωπος.

Σταυροθεοτοκίον.

Φωτοειδῆς παστὰς ὠράθης, Παρθένε τοῦ οἰκήσαντός σου τὴν ἄφθορον, νηδὺν καὶ πάθος μακάριον, καθυπομείναντος ἐθελοντί, καὶ πᾶσι τὴν ἀπάθειαν, παρασχόντος δι' ἄφατον ἔλεος· ὃν πίστει προσκυνοῦντες, σε εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Νικῶσαν τὰς αἰρέσεις νεανικῶς, τὴν σεπτὴν Ἐκκλησίαν ἀνάδειξον, ἣν ὁ Χριστός, αἷματι τιμίῳ τῷ ἑαυτοῦ, ὡς ἀγαθὸς ἐκτήσατο, Κεχαριτωμένη ὁ σὸς Υἱός· καὶ σῶσον ἐκ κινδύνων, καὶ τῆς ἐπικρατείας, τῆς κατεχούσης ἡμᾶς Δέσποινα.

Ἐπιφθέντας οὐρανίου διαγωγῆς, καὶ πεσόντας ἀθλίως εἰς θάνατον, πάλιν ἡμᾶς, Μήτηρ γενομένη τοῦ Λυτρωτοῦ, ἀνεκαλέσω Πάναγνε, καὶ πρὸς τὴν ἀρχαίαν πάλιν δραμεῖν, ἠξίωσας πατρίδα· διό σε Θεοτόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν.

Ἐξιδίως Θεοτόκε διαπερᾶν, τὸν τοῦ βίου παράσχου μοι κλύδωνα, τῶν πειρασμῶν, τὰς ἐπαναστάσεις καὶ τῶν παθῶν, ὡς ἀγαθὴ πρᾶννουσα, καὶ καθοδηγοῦσα πρὸς ἀρετῆς, οὐράνιον πορείαν, ὅπως ὡς εὐεργέτιν, ἀκαταπαύστως μεγαλύνω σε.

Σωτήρα ὡς τεκοῦσα καὶ λυτρωτὴν, σωτηρίας με Κόρη ἀξίωσον, ἐπιτυχεῖν, Πάναγνε παισμάτων μου τὰς σειράς, ταῖς σαῖς πρεσβείαις λύουσα· πάντα γὰρ ὡς θέλεις σὺ κατορθοῖς, ὡς φέρουσα ἐν κόλποις, τὸν πάντων Βασιλέα, τὸν ἀγαθότητι ἀσύγκριτον.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν.

Ἀπόστιχα Στιχηρά. Σταυρώσιμα.

Τοῦ Μωσέως ἡ ῥάβδος, τὸν τίμιον Σταυρόν σου, προετύπου Σωτὴρ ἡμῶν· ἐν αὐτῷ γὰρ σώζεις, ὡς ἐκ βυθοῦ θαλάσσης, τὸν λαόν σου Φιλάνθρωπε.

Στίχ. \Ένεπλήσθημεν τὸ πρωῖ τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, καὶ ἠγαλλιασάμεθα καὶ εὐφράνθημεν. Ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν εὐφρανθείημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν ὧν εἶδομεν κακά· καὶ ἴδε ἐπὶ τοῦς δούλους σου, καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον τοῦς υἱοὺς αὐτῶν.

Ὁ ἐν Ἐδὲμ Παράδεισός ποτε, τὸ ξύλον τῆς γνώσεως, ἀνεβλάστησεν ἐν μέσῳ τῶν φυτῶν· ἡ Ἐκκλησία σου Χριστέ, τὸν Σταυρόν σου ἐξήνθησε, τὸν πηγάσαντα τῷ κόσμῳ τὴν ζωὴν· ἀλλὰ τὸ μὲν ἐθανάτωσε, βρώσει φαγόντα τὸν Ἀδάμ, τὸ δὲ ἐζωοποίησε, πίστει σωθέντα τὸν ληστήν· οὗ τῆς ἀφέσεως κοινωνοὺς, ἡμᾶς ἀνάδειξον Χριστέ ὁ Θεός, ὁ τῷ πάθει σου λύσας, τὴν καθ' ἡμῶν μανίαν τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ἀξίωσον ἡμᾶς, τῆς οὐρανίου Βασιλείας σου.

Στίχ. \Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Μαρτυρικόν.

Τί ὑμᾶς καλέσωμεν Ἅγιοι; Χερουβεὶμ· ὅτι ὑμῖν ἐπανεπαύσατο Χριστός· Σεραφεὶμ· ὅτι ἀπαύστως ἐδοξάσατε αὐτόν. Ἄγγέλους· τὸ γὰρ σῶμα ἀπεστράφητε. Δυνάμεις· ἐνεργεῖτε ἐν τοῖς θαύμασι. Πολλὰ ὑμῶν τὰ ὀνόματα, καὶ μείζονα τὰ χαρίσματα. Πρεσβεύσατε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! ὦ μυστηρίου φρικτοῦ! ὁ τῆ φύσει ἀθάνατος, πῶς ἐν ξύλῳ κρέμαται; πῶς θανάτου νῦν γεύεται; πῶς κατακρίνεται, ὁ ἀνεύθυνος; Κρυψὸν τὸ φῶς σου, καὶ φρίξον ἤλιε, βλέπων τὸ τόλμημα· ἡ Παρθένος ἔλεγεν, ἐν στεναγμοῖς, βλέπουσα σταυρούμενον, Χριστὸν ὃν ἔτεκε.

ΕΝ Τῆ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Οἱ Μακαρισμοί.

Μνήσθητι ἡμῶν, Χριστέ Σωτὴρ τοῦ κόσμου, ὡσπερ τοῦ ληστοῦ, ἐμνήσθης ἐπὶ ξύλου, καὶ καταξίωσον πάντας μόνη Οἰκτιρμον, τῆς οὐρανίου Βασιλείας σου.

Ἐτεινας Χριστέ, παλάμας ἐπὶ ξύλου, καὶ τὰς πονηράς, ἀρχὰς καὶ ἐξουσίας, παρεδειγμάτισας σώσας τῆς τούτων βλάβης, τοῦς εὐσεβῶς σε μεγαλύνοντας.

Λόγγη κεντηθείς, κρεμάμενος ἐν ξύλῳ, ἔβλυσας ἡμῖν,
κρουνοὺς ἀθανασίας, θανατωθεῖσιν ἀφρόνως τῇ παραβάσει·
ὄθεν ἐν φόβῳ ἀνυμνοῦμέν σε.

Μαρτυρικόν.

Ἐένοι τῶν τῆς γῆς, δεικνύμενοι ἠδέων, ξέναις ἑαυτοῦς,
ἐξέδωκαν βασάνοις, οἱ Ἀθληταὶ τραυματίσαντες τὸν Βελίαρ,
τοῖς ἑαυτῶν ἀγίοις τραύμασι.

Δόξα.

Μίαν τοῦ Πατρός, καὶ Πνεύματος καὶ Λόγου, ἀναρχον ἀρχήν,
πιστοὶ δοξολογοῦντες, δεῦτε προσπέσωμεν λύσιν τῶν
ἐγκλημάτων, αὐτῷ αἰτοῦντες ὡς Θεῷ ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἐμμανουήλ, ἀμνὸν Θεοῦ καὶ Λόγον, βλέπουσα σαρκί,
κρεμάμενον ἐν ξύλῳ, ἀμνάς ἢ μόνη ἀμίαντος καὶ Παρθένος,
λύπη συνείχετο δακρύουσα.

Τῆ ΠΑΡΑΣΚΕΥῆ ΕΣΠΕΡΑΣ

Εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ὅταν ἐνι Ἀλληλούϊα.

Στιχηρὰ Μαρτυρικά. Ἦχος πλ. δ'.

Μάρτυρες Κυρίου, ἰκετεύσατε τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ αἰτήσασθε
ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, πληθος οἰκτιρμῶν, καὶ τὸν ἰλασμόν, τῶν
πολλῶν παραπτωμάτων δεόμεθα.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, ἐπιλαθόμενοι τῶν ἐν τῷ βίῳ,
καταφρονήσαντες καὶ τῶν βασάνων, διὰ τὴν μέλλουσαν ζωὴν,
ταύτης κληρονόμοι ἀνεδείχθησαν· ὄθεν καὶ Ἀγγέλοις
συναγάλλονται. Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις, δώρησαι τῷ λαῷ σου τὸ
μέγα ἔλεος.

Εἰ τις ἀρετὴ, καὶ εἰ τις ἔπαινος, πρέπει τοῖς Ἀγίοις!
ξίφεσι γὰρ ἔκλιναν τοὺς ἀυχένους, διὰ σὲ τὸν κλίναντα
οὐρανοῦς, καὶ καταβάντα· ἐξέχεαν τὸ αἷμα αὐτῶν, διὰ σὲ
τὸν κενώσαντα ἑαυτόν, καὶ μορφήν δούλου λαβόντα·
ἐταπεινώθησαν ἕως θανάτου, τὴν πτωχείαν σου μιμούμενοι.
Ἦν ταῖς εὐχαῖς, κατὰ τὸ πληθος τῶν οἰκτιρμῶν σου, ὁ Θεὸς
ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἔτερα Στιχηρὰ Προσόμοια. Κατανυκτικά.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.

Δένδρῳ ἀκάρπῳ ὁμοίωμαι, σχῆμα ὡς φύλλα κενά, περικείμενος ἅγιον, καὶ πτοοῦμαι Δέσποτα, μὴ ἐκκόψας ἐκπέμψης με, εἰς πῦρ τὸ ἄσβεστον, καὶ αἰώνιον· ἀλλὰ παράσχου, ἐπιστροφῆς μοι καιρόν, ὅπως ἐνέγκω σοι, ἐναρέτων πράξεων, καρπὸν καλόν, καὶ ἀξιωθῆσωμαι, τῆς Βασιλείας σου.

Κύριε εὐσπλαγχνε Κύριε, τὸν σὸν οἰκέτην ἐμέ, τὸν πολλὰ παροργίζοντα, τὴν σὴν ἀγαθότητα, καθ' ἐκάστην Φιλάνθρωπε, μὴ ἀπορρίψης, τοῦ σοῦ προσώπου με, μηδὲ παιδεύσης, τῆ σὴ δικαίᾳ ὀργῇ· ἤμαρτον ἤμαρτον, ὡς οὐδεὶς σοι ἕτερος, ὁμολογῶ, οἰκτεῖρον καὶ σῶσόν με, τῆς σῆς Μητρὸς προσευχαῖς.

Νεκρώσιμον.

Ὅταν καθίσῃς ἐν δόξῃ σου, ὡς βασιλεὺς τοῦ παντός, ἐπὶ θρόνου τῆς κρίσεως, παρεστῶτων φόβῳ σοι, τῶν ἁγίων Ἀγγέλων σου, καὶ παραστῆ σοι, ἡ φύσις ἅπασα, κριθησομένη, ἢ τῶν ἀνθρώπων Χριστέ, τότε δεήσεσι, τῆς Μητρὸς σου Κύριε, ἀπὸ πασῶν, ῥῦσαι τῶν κολάσεων, τοὺς κοιμηθέντας πιστῶς.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ Βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν, διὰ φιλιανθρωπίαν, ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθη, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη· ἐκ Παρθένου γὰρ ἀγνῆς, σάρκα προσλαβόμενος, καὶ ἐκ ταύτης προελθὼν, μετὰ τῆς προσλήψεως, εἷς ἐστὶν Υἱός, διπλοῦς τὴν φύσιν, ἀλλ' οὐ τὴν ὑπόστασιν· διὸ τέλειον αὐτὸν Θεόν, καὶ τέλειον ἄνθρωπον, ἀληθῶς κηρύττοντες, ὁμολογοῦμεν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν· ὃν ἰκέτευσε Μῆτερ ἀνύμφευτε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Προκείμενον. Ἦχος βαρύς.

Ὁ Θεὸς ἀντιλήπτωρ μου εἶ, τὸ ἔλεός σου προφθάσει με.

Στίχ.\ Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, ὁ Θεός, καὶ ἐκ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμὲ λύτρωσαί με.

Εἰς τὸν Στίχον.

Ἀπόστιχα Στιχηρά. Μαρτυρικόν.

Μάρτυρες Κυρίου, πάντα τόπον ἀγιάζετε, καὶ πᾶσαν νόσον θεραπεύετε· καὶ νῦν πρεσβεύσατε, ῥυσθῆναι τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν δεόμεθα.

Νεκρώσιμα.

Στίχ.\Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου Κύριε.

Θρηνηῶ καὶ ὀδύρομαι, ὅταν ἐννοήσω τὸν θάνατον, καὶ ἴδω ἐν τοῖς τάφοις κειμένην, τὴν κατ' εἰκόνα Θεοῦ, πλασθεῖσαν ἡμῖν ὠραιότητα, ἄμορφον, ἄδοξον, μὴ ἔχουσαν εἶδος· ὦ τοῦ θαύματος! τί τὸ περὶ ἡμᾶς, τοῦτο γέγονε μυστήριον; πῶς παρεδόθημεν τῇ φθορᾷ; πῶς συνεζεύχθημεν τῷ θανάτῳ; ὄντως Θεοῦ προστάξει ὡς γέγραπται, τοῦ παρέχοντος τοῖς μεταστᾶσι τὴν ἀνάπαυσιν.

Στίχ.\Αἱ ψυχὰὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀύλισθήσονται.

Ὁ θάνατός σου Κύριε, ἀθανασίας γέγονε πρόξενος· εἰ μὴ γὰρ ἐν μνήματι κατετέθης, οὐκ ἂν ὁ Παράδεισος ἠνέφκτο· διὸ τοὺς μεταστάντας ἀνάπαυσον, ὡς Φιλάνθρωπος.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἄγνη Παρθένε, τοῦ Λόγου πύλη, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Μήτηρ, ἰκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῶ ΠΡῶτῃ

ΕΝ Τῷ ΟΡΘῶ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Καθίσματα. Μαρτυρικά.

Ἦχος πλ. δ'.

Φωστῆρες νοεροί, ἀνεδείχθητε ἅγιοι Μάρτυρες· τὴν γὰρ ἀχλὺν τῆς πλάνης, κατηργήσατε διὰ τῆς πίστεως· τὰς ψυχικὰς ὑμῶν λαμπάδας ἐφαιδρύνετε· τῷ Νυμφίῳ μετὰ δόξης συνεισήλθετε, εἰς τὸν οὐράνιον νυμφῶνα· καὶ νῦν ἰκετεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Δι' ἐγκρατείας τῶν παθῶν τὰς πυριφλέκτους, ἀπονεκρώσαντες ὀρμὰς καὶ τὰς κινήσεις, τοῦ Χριστοῦ οἱ Μάρτυρες ἔλαβον τὴν χάριν, τὰς νόσους ἀποδιώκειν τῶν ἀσθενῶν, καὶ ζῶντες καὶ μετὰ τέλος θαυματουργεῖν· ὄντως θαῦμα παράδοξον! ὅτι ὅστέα γυμνά, ἐκβλύζουσιν ἰάματα. Δόξα τῷ μόνῳ Θεῷ ἡμῶν.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Οἰκουμένης φωστῆρες ἀειλαμπεῖς, ἀνεδείχθητε πίστει μαρτυρικῇ, ὅλην ἀποθέμενοι, τὴν ἐλπίδα πρὸς Κύριον, καὶ νοητῷ ἐλαίῳ, τοῦ Πνεύματος Ἅγιοι, τὰς ψυχικὰς λαμπάδας, ὑμῶν ἐφαιδρύνετε· ὅθεν καὶ κρατῆρες, νοητοὶ τοῖς

άνθρώποις, ίάσεις προχέοντες, ὡσπερ νάματα ὤφθητε·
Ἀθλοφόροι πανεύφημοι, πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν
πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν
ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας
Ἀγαθέ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν δείξας
ὡς Θεός, μὴ παρίδῃς οὕς ἐπλασας τῇ χειρὶ σου· δείξον τὴν
φιλανθρωπίαν σου Ἐλεῆμον· δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον,
πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν
ἀπεγνωσμένον.

Ἔτερα Καθίσματα μετὰ τὸν Ἄμωμον, ὅταν ἐνι Θεὸς Κύριος.

Μαρτυρικόν.

Φωτὶ οὐρανίῳ καταλάμπεται, σήμερον αὕτη ἡ σκηνή· ἐν αὐτῇ
γὰρ στρατιαί, Ἀγγέλων ἀγάλλονται, σὺν αὐτοῖς καὶ δικαίων,
χοροὶ εὐφραίνονται, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῶν Ἀθλοφόρων. Αὐτῶν
ταῖς παρακλήσεσι, κατάπεμψον τῷ κόσμῳ σου, τὴν εἰρήνην
Χριστέ, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Νεκρώσιμα.

Τοὺς μεταστάντας εὐσεβῶς ἐκ τῶν προσκαίρων, ἐν ταῖς
σκηναῖς τῶν ἐκλεκτῶν μετὰ δικαίων, συναρίθμησον Δέσποτα
τούτους ἀναπαύων, ἐν τόποις ἐορταζόντων καὶ ἐν τρυφῇ,
ἀλήκτῳ τοῦ Παραδείσου ὡς ἀγαθός, τὰ ἐκούσια πταίσματα,
καὶ τὰ ἀκούσια αὐτῶν, δι' ἄκραν ἀγαθότητα, συγχωρήσας
Φιλάνθρωπε.

Ὁ βάθει σοφίας φιλανθρώπως πάντα οἰκονομῶν, καὶ τὸ
συμφέρον πᾶσιν ἀπονέμων μόνη δημιουργέ, ἀνάπαυσον Κύριε
τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου· ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα ἀνέθεντο,
τῷ ποιητῇ, καὶ πλάστῃ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ καὶ τεῖχος καὶ λιμένα ἔχομεν, καὶ πρέσβιν
εὐπρόσδεκτον, πρὸς ὃν ἔτεκες Θεόν, Θεοτόκε ἀνύμφευτε, τῶν
πιστῶν ἡ σωτηρία.

Κανὼν εἰς πάντας τοὺς Ἁγίους, οὔ ἢ ἡ ἀκροστιχίς μετὰ τῶν
νεκρωσίμων καὶ τῶν Θεοτοκίων·

Τῆς Ὁκταήχου τῆς Νέας θεῖον τέλος. Πόνοι δὲ Ἰωσήφ.

Ἦχος πλ. δ' . Ψδὴ α' . Ὁ Εἰρμός .

» Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ,
» ἐν Ἐρυθρῇ θαλάσῃ, ὅτι μόνος ἐνδόξως δεδόξα-
» σται .

Τροπάρια .

Τίμιοι μαργαρίται, ὤφθητε τὸν στέφανον φαιδρύνοντες, τῆς
σεπτῆς Ἐκκλησίας, ἀθλοφόροι Χριστοῦ γενναιότατοι .

Ἦστραψαν τῶν δογμάτων, καὶ τῶν ἀρετῶν θεΐαις λαμπρότησιν,
οἱ σοφοὶ Τεράρχαι, καὶ πιστῶν τὰς καρδίας ἐφώτισαν .

Σὲ τὸν ἐν τοῖς Προφήταις, καὶ ἐν τοῖς Ὅσίοις
θαυμαζόμενον, ἰκετεύομεν Λόγε, ταῖς αὐτῶν ἡμᾶς σῶσον
δεήσεσιν .

Νεκρώσιμον .

Ὅταν κρίσιν δικαίαν, ἔλθῃς τοῦ ποιῆσαι δικαιοσύνην,
ἀκατακρίτους Λόγε, τοὺς πρὸς σὲ μεταστάντας ἀπέργασαι .

Θεοτοκίον .

Κύριον τετοκυῖαν, γυναικῶν χορὸς σε ἐπιστάμενος, σοῦ
ὀπίσω Παρθένε, ἐναθλήσας αὐτῷ προσενήνεκται .

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας, οὗ ἡ ἀκροστιχὶς μετὰ τῶν
Θεοτοκίων· Θνήσκουσι πιστοῖς, ὄγδοον πλέκω μέλος. Ποίημα
Θεοφάνους .

Υγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηρὰν .

Θανάτῳ τὸν θάνατον τοῦ Χριστοῦ, καὶ πάθει πάθος,
μιμησάμενοι τὸ σεπτόν, οἱ Μάρτυρες πάντες τῆς ἐνθέου, καὶ
μακαρίας ζωῆς ἔτυχον .

Νεότητος παιίσματα παρορῶν, καὶ τὰς ἀμαρτίας, ὑπερβαίνων
Χριστὲ Σωτήρ, τῶν προκοιμηθέντων οἰκετῶν σου, τοῖς
ἐκλεκτοῖς σου συναρίθμησον .

Ἦς ἔτυχον δόξης τε καὶ χαρᾶς, οἱ τὴν μακαρίαν κεκτημένοι
διαγωγὴν, μετάδος πλουσίως τοῖς σοῖς δούλοις, οὓς
προσελάβου Πολυέλεε .

Θεοτοκίον .

Συνέλαβες Λόγον τὸν τοῦ Πατρὸς, σαρκὶ ἐνωθέντα, καθ' ὑπόστασιν τῆ ἐκ σοῦ, πανάμωμε Κόρη καὶ τὸν ῥῆδην, θεία δύναμι καταργήσαντα.

Ῥδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ὁ στερεώσας Λόγῳ τοὺς οὐρανοὺς, καὶ τὴν γῆν
» ἐδράσας ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν, στερέωσόν με πρὸς
» ὕμνον, καὶ δοξολογίαν σου Κύριε.

Τροπάρια.

Τὰς μυστὰς θυσίας οἱ Ἀθληταί, στερότοτῃ γνώμῃ ἀποσεισάμενοι, θυσία καθαρωτάτη, Λόγῳ τῷ τυθέντι γεγονάσιν.

Ἀνανεοῦντες λόγοις ἱεουργοῖς, τοὺς παλαιωθέντας παντοίοις παθήμασι, τοῦ ἀναπλάσαντος κόσμον, θεῖοι Μαθηταὶ ἀπεφάνθητε.

Ἡ τοῖς Προφήταις πρότερον ἐμφανῶς, δεδομένη χάρις τοῦ Θεοῦ Πνεύματος, τοὺς ἀσκητὰς ἐπ' ἐσχάτων, θείων χαρισμάτων ἠξίωσε.

Νεκρώσιμον.

Χοροῖς Ἁγίοις σύνταξον ὁ Θεός, τοὺς πιστῶς τοῦ βίου μεταχωρήσαντας, καὶ Παραδείσου πολίτας, ποιήσον δι' ἄφατον ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Ὁ μηδαμοῦ χωρούμενος, Τησοῦς, ἀστενοχωρήτως τὴν σὴν κατώκησεν, ἡγιασμένην γαστέρα, ἄχραντε Παρθένε πανύμνητε.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας.

Οὐρανίας ἀψίδος.

Καθαρθέντες τῆς πάλαι, προγονικῆς πώσεως, διὰ τοῦ Βαπτίσματος καὶ τῆς ἀναγεννήσεως, ρείθροις αἱμάτων τε, τοῖς ἑαυτῶν ῥαντισθέντες, τῷ Χριστῷ Μακάριοι συμβασιλεύετε.

Ὁ νεκρὸς ἐκουσίως, κατατεθεὶς μνήματι, καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν τάφοις ἀνακαλούμενος, Σῶτερ εὐδόκησον, οὐς ἐξ ἡμῶν προσελάβου, ἐν σκηναῖς δικαίων σου, τούτους ἀυλίζεσθαι.

Υπὸ τῆς εὐσπλαγχνίας, τῆς θεϊκῆς Δέσποτα, καὶ τῆς συμφυῶς νοουμένης σου ἀγαθότητος, παρακαλούμενος, ἁμαρτημάτων τὴν λύσιν, παρασχὼν τοῖς δούλοις σου, Σῶτερ ἀνάπαυσον.

Θεοτοκίον.

Σαρκωθείς ἐκ γαστροῦ σου, καὶ γεγονῶς ἄνθρωπος, ὁ διαφερόντως ὑπάρχων μόνος Φιλάνθρωπος, σώζει τὸν ἄνθρωπον, ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου, Θεομητορ ἄχραντε, μόνη πανύμνητε.

Ῥδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστή-
» ριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξασά σου τὴν
» θεότητα.

Τροπάρια.

Υπελθόντες τὸ στάδιον, τὸ τῆς μαρτυρίας ζέοντι πνεύματι,
Ἀθληταὶ θεομακάριστοι, τὴν ὑλῶδη πλάνην κατεφλέξατε.

Τοὺς Ὁσίους σου Κύριε, καὶ τοὺς Τεράρχας λαμπρῶς
ἐδόξασας· τούτων θεΐαις παρακλήσεσι, κοινωνόν με δόξης
τῆς σῆς ποιήσον.

Ἡ τοῦ θεοῦ ἐπίπνοια, Πνεύματος Προφήτας καταλαμπρύνασα,
γυναιξὶν ἰσχὺν δεδώρηται, τοῦ ἐχθροῦ ὀλέσαι τὰ φρυάγματα.

Νεκρώσιμον.

Συγχορεύειν ἀξίωσον, πᾶσι τοῖς Ἁγίοις οὓς περ μετέστησας,
Υπεράγαθε, οἰκέτας σου, ἐν σκηναῖς Ἁγίων δυσωπούμενος.

Θεοτοκίον.

Νόμου θεοῦ τὸν πάροχον, φύσεως νομίμων ἀνευθεν τέτοκας,
ἀναπλάττοντα Πανάμωμε, τῶν βροτῶν τὴν φύσιν ὀλισθήσασαν.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας.

Σύ μου ἰσχύς, Κύριε.

Ἵνα τὴν σὴν, Δέσποτα δόξαν θεάσωνται, καὶ τῆς αἴγλης, σοῦ
τῆς φωτοδότιδος, ἐν οὐρανοῖς τύχωσι φαιδρῶς, ἅπασαν
βασάνων, πεῖραν ἀθλοῦντες ὑπήνεγκαν, οἱ Μάρτυρες οἱ
θεῖοι, σοὶ Χριστὲ μελωδοῦντες· Τῇ δυνάμει σου δόξα
Φιλάνθρωπε.

Πολλά μόναι, παρὰ σοὶ Σῶτερ πεφύκασι, κατ' ἀξίαν, πᾶσι
μεριζόμεναι, κατὰ τὸ μέτρον τῆς ἀρετῆς· ταύτας οὖν
Οἰκτιῖρμον, πληρῶσαι τούτους ἀξίωσον, τοὺς πίστει
μεταστάντας, εὐσεβῶς σοι βοῶντας· Τῆ δυνάμει σου δόξα
Φιλάνθρωπε.

Ἵσος ἡμῖν, ἄνθρωπος ὠφθης Ἀθάνατε, πᾶσιν ἴσον, θάνατον
ὑπέμεινας, καὶ τῆς ζωῆς ἔδειξας ὁδοῦς· ἧς τοὺς
μεταστάντας, ἀξίωσον ὡς Φιλάνθρωπος, συγχώρησιν
πταισμάτων, ὡς Δεσπότης παρέχων, καὶ φωτὸς μετουσίαν
δωρούμενος.

Θεοτοκίον.

Σὺ τῶν πιστῶν, καύχημα, πέλεις Ἀνύμφευτε, σὺ προστάτις,
σὺ καὶ καταφύγιον, Χριστιανῶν τεῖχος καὶ λιμὴν· πρὸς γὰρ
τὸν Υἱόν σου, ἐντεύξεις φέρεις Πανάμωμε, καὶ σώζεις ἐκ
κινδύνων, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, Θεοτόκον ἀγνήν σε
γινώσκοντας.

Ῥδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» Φώτισον ἡμᾶς, τοῖς προστάγμασί σου Κύριε, καὶ
» τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ, τὴν σὴν εἰρήνην, παρά-
» σχου ἡμῖν Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Ἐφερον πληγὰς, τῆς σαρκὸς οἱ θεῖοι Μάρτυρες· καὶ διὰ
τοῦτο τὰς πληγὰς ἡμῶν, ἀεὶ ἰδῶνται, τραυματίζοντες τοὺς
δαίμονας.

Ἅγιοι Θεοῦ, Τεράρχαι ἰκετεύσατε, μετὰ πάντων τῶν Ὁσίων
Χριστόν, ἀμαρτημάτων, δωρηθῆναι ἡμῖν ἄφεσιν.

Σάρκα αἰκισμοῖς, καὶ ἀσκήσει δαπανήσασαι, γυναικῶν αἱ
Ὅσiai καὶ Μάρτυρες, τῶν ἐν ἐλπίσιν, ἀγαθῶν κατηξιώθησαν.

Νεκρώσιμον.

θάνατον ἐλών, τῷ θανάτῳ σου Ἀθάνατε, τοὺς θανόντας ἐπ'
ἐλπίδι ζωῆς, πιστούς σου δούλους, ὡς φιλάνθρωπος
ἀνάπαυσον.

Θεοτοκίον.

Ἐπαυσας Ἀγνή, προπατόρων τὸ κατάκριμα, τὸν τοὺς πάντας
δικαιώσαντα, σαρκὶ τεκοῦσα, Ἰησοῦν τὸν μόνον Κύριον.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας.

Ἵνα τί με ἀπώσω.

Τῆς ἀφράστου σου δόξης, καὶ τῆς ὑπὲρ λόγον σου μακαριότητος, ἐν σκηναῖς Ἁγίων, ἔνθα ἦχος τερπνὸς ἑορτάζοντος, τοὺς μεταθεμένους, πρὸς ἀπαθῆ ζωὴν οἰκτείρας, καταξίωσον μόνε Φιλάνθρωπε.

Ὅπου τάξεις Ἀγγέλων, ὅπου τῶν δικαίων οἱ δῆμοι ἀγάλλονται, Ἀβραὰμ ἐν κόλποις, κατασκήνωσον Σῶτερ τοὺς δούλους σου· καὶ σὺν παρρήσίᾳ, τῷ φοβερῷ καὶ θείῳ θρόνῳ, παρεστάναι εὐδόκησον Εὐσπλαγχνε.

Τλασμὸς ἡμῖν ὄφθης, καὶ δικαιοσύνη τε καὶ ἀπολύτρωσις, καὶ τῷ μῶλωπί σου, τὰς ἡμῶν ἀσθενείας ἰάτρευσας· αὐτὸς οὖν Οἰκτιρμον, ὡς ἀγαθὸς τοὺς μεταστάντας, ἐν τρυφῇ Παραδείσου κατὰταξον.

Θεοτοκίον.

Συμπαθῶς Ἐλεῆμον, τὸ τῆς ἀνθρωπότητος μέτρον ἀνέλαβες, ὁ τῆς θείας δόξης, ὑπερτάτοις ἐμπρέπων ὑψώμασιν, ἐκ Παρθένου μήτρας, σάρκα λαβὼν ἐμψυχωμένην, λογικὴν δι' ἧς θάνατον ὤλεσας.

Ῥῶδῃ σι'. Ὁ Εἰρμός.

» Τλάσθητί μοι Σωτήρ, πολλὰ γὰρ αἱ ἀνομίαί μου·

» καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σὲ

» γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτη-

» ρίας μου.

Τροπάρια.

Τυχῶρσιν ὑμῶν σεπτοῖς, ψυχῶν ἰᾶσθε νοσήματα, καὶ σηπεδόνας ἀεὶ, σωμάτων ἐξαίρετε, κατατραυματίζοντες, πονηρῶν δαιμόνων, τὴν πληθύν, ἅγιοι Μάρτυρες.

Ὁ τῶν Ὁσίων χορὸς, Τεραρχῶν τε ὁ σύλλογος, καὶ Πυναικῶν ἱερῶν, ὁ θεῖος κατάλογος, Χριστὸν ἀγαπήσαντες, τὰς ἐπουρανίους, ἀντιδόσεις ἐκκληρώσαντο.

Νεκρῶσαντες Ἀσκηταί, τὴν σάρκα ζωῆς ἐτύχετε· ποιμάναντες δὲ καλῶς, Κυρίου τὸ ποίμνιον, Τεράρχαι πάνσοφοι, ἀθανάτου δόξης, μετὰ τέλος ἠξιώθητε.

Νεκρώσιμον.

Τῶν ζώντων Λόγε ζωή, καὶ τῶν θανόντων ἀνάπαυσις, ὑπάρχων
τοῦς ἐξ ἡμῶν, τῷ θείῳ σου νεύματι, μεταστάντας δούλους
σου, Ἀβραὰμ ἐν κόλποις, τοῦ θεράποντός σου σκήνωσον.

Θεοτοκίον.

Ἐσκήνωσεν ἐπὶ σοί, Πατὴρ Ἁγνὴ τὸ ἀπαύγασμα, καὶ ταῖς
ἀϋλοῖς ἀύγαῖς, αὐτοῦ τῆς Θεότητος, τὸ σκότος διέλυσε, τῆς
πολυθεΐας, καὶ τὸν κόσμον κατεφώτισεν.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας.

Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Οἱ Μάρτυρες σου Σωτήρ, πολλὰς βασάνους ὑπέμειναν, τῷ πόθῳ
σου τὰς ψυχάς, τρωθέντες οἱ Ἅγιοι, τῆς σῆς ὀρεγόμενοι,
αἰδίου δόξης, καὶ γλυκειάς σου μεθέξεως.

Γαστέρα τοῦ δυσμενοῦς, θανάτου Σῶτερ διέβρηξας, καὶ
πάντας τοῦς ἐν αὐτῇ, δεσμώτας ἀνέστησας, ζωὴν
χαρισάμενος· ἦς τοῦς μεταστάντας, Εὐεργέτα καταξίωσον.

Δακρύων καὶ στεναγμῶν, τῶν ἐν τῷ ᾄδῃ τοῦς δούλους σου,
ἀπάλλαξον Ἀγαθέ· ὡς μόνος γὰρ εὐσπλαγχνος, ἀφεῖλες πᾶν
δάκρυον, ἐκ παντὸς προσώπου, τῶν πιστῶς θεολογούντων σε.

Θεοτοκίον.

Ὁ φύσει δημιουργός, δημιουργεῖται ἐν μήτρᾳ σου· ὁ πλήρης
καθ' ὃ θεός, κενοῦται Πανάμωμε· ὁ μόνος ἀθάνατος, τὸν
ὑπὲρ τῆς πάντων, σωτηρίας θνήσκει θάνατον.

Ῥδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» Παῖδες θεοσεβεῖς ἐν Βαβυλῶνι, εἰκόνι χρυσοῦ οὐ

» προσεκύνησαν· ἀλλ' ἐν μέσῳ καμίνου, πυρὸς

» ὄροσιζόμενοι, τὴν ᾄδὴν ἀνέμελλον λέγοντες· Εὐ-

» λογητὸς ὁ θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Τροπάρια.

Λύσαντες τὸν φραγμὸν τῆς δυσσεβείας, δεσμοῖς ἱεροῖς ὑμῶν
πανεύφημοι, τῶν ἡμῶν ἐγκλημάτων, φορτία σκορπίσατε, καὶ
βοῶντας Μάρτυρες σώσατε· Εὐλογητὸς ὁ θεός, ὁ τῶν πατέρων
ἡμῶν.

Ὅμβροισ τῶν ἱερῶν δογμάτων, αἰρέσεων πῦρ ἐναπεσβέσατε,
καὶ φλογὶ Τεράρχαι, σοφοὶ κατεφλέξατε, ἀσεβείας πλάνης
ζιζάνια, καὶ τῶν πιστῶν τὰς ψυχὰς, κατεφωτίσατε.

Σάρκα οἱ ἀσκηταὶ δι' ἐγκρατείας, νεκρώσαντες ζῶσι μετὰ
θάνατον· Προφητῶν τε Δικαίων, χορὸς καὶ κατάλογος,
Γυναικῶν ἀθλήσας δεδόξασται. Αὐτῶν πρεσβείαις Χριστέ,
κινδύνων ῥῦσαι ἡμᾶς.

Νεκρώσιμον.

Πάντων τῶν ἐπ' ἐλπίδι κοιμηθέντων, ζωῆς τὰς ψυχὰς Χριστέ
ἀνάπαυσον, παρορῶν τὰ ἐν βίῳ, αὐτῶν πλημμελήματα, διὰ τὴν
πολλὴν εὐσπλαγχνίαν σου, εὐσπλαγχνε μόνε Σωτήρ, ὁ τῶν
πατέρων Θεός.

Θεοτοκίον.

Ὅλη ὡς καθαρὰ καθυπεδέξω, ἐν μήτρᾳ τὸν Λόγον
σωματούμενον· αὐτὸν γοῦν ἐκδυσώπει, καθᾶραι παισμάτων
με, καὶ ψυχῆς καὶ σώματος Πάναγνε, τὸν ἐπὶ σοὶ καθαρᾷ,
πίστει προστρέχοντα.

Κανῶν εἰς Κοιμηθέντας.

Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

Ὅλος ὁ πόθος τῶν Μαρτύρων, ἀνατέτακται πρὸς μόνον τὸν
Δεσπότην, δι' ἀγάπης αὐτῷ, ἐνούμενος καὶ μέλπων·
Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νέμοις τοῖς πίστει μεταστᾶσι, τὴν φαιδρότητα τῆς θείας
Βασιλείας, ἀφθαρσίας στολὴν, δωρούμενος βοῶσιν· Εὐλογητὸς
εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Πλησον χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης, οὐς μετέστησας οἰκέτας σου
Οἰκτιῖρμον, ἀξιώσας αὐτούς, κραυγάζειν σοὶ καὶ μέλπειν·
Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Λύων τῆς Εὐας τὴν κατάραν, τὴν πανάμωμον κατᾶκησης
Παρθένον, εὐλογίας πηγὴν, βλυστιάνων τοῖς βοῶσιν,
Εὐλογημένος Πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Ῥῥῆ η'. Ὁ Εἰρμός.

» Οἱ θεορρήμονες παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, σὺν τῷ πυρὶ

» καὶ τὴν πλάνην, καταπατοῦντες ὑπέψαλλον· Εὐλο-

» γεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Τροπάρια.

Ναοὺς εἰδώλων καθείλετε ἄθλοῦντες, καὶ ἑαυτοὺς τῆς
Τριάδος, θείους ναοὺς ἐδομήσασθε, Ἀθλοφόροι Κυρίου,
Ἀγγέλων συνόμιλοι.

Οἱ ἱερεῖς σου Χριστὲ δικαιοσύνην, ἐνδεδυμένοι ὀσίοις,
τοῖς ἀπ' αἰῶνος νῦν συναγάλλονται, σοῦ τὸ κάλλος ὀρῶντες,
τὸ θεῖον τρανότερον.

Τερωτάτων πρεσβείαις Προφητῶν σου, καὶ γυναικῶν ἀοιδίμων,
τῶν ἀπ' αἰῶνος δικαίων τε, τὰ ἐλέη σου λόγε, τῷ κόσμῳ σου
δώρησαι.

Νεκρώσιμον.

Δικαιοκρίτα ἡνίκα μέλλεις κρῖναι, οὗς ἐξ ἡμῶν προσελάβου,
ἀκατακρίτους συντήρησον, παραβλέψας τὰ τούτων, ἐγκλήματα
Δέσποτα.

Θεοτοκίον.

Ἐπιφανεῖσα Παρθένε τῆς ψυχῆς μου, τὰ σκοτεινότατα νέφη,
τῷ φωτισμῷ σου ἀπέλασον, ἡ τῆς δικαιοσύνης, τεκοῦσα τὸν
ἥλιον.

Κανῶν εἰς Κοιμηθέντας.

Μουσικῶν ὀργάνων συμφωνούντων.

Ἐπιγείους ἄθλους διελθόντες, οὐρανίους ἔλαβον στεφάνους,
οἱ Μάρτυρες οἱ εὐκλεεῖς, βοῶντές σοι ἀπαύστως· Τὸν Κύριον
ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβὰς ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, τοὺς ἐν τοῖς μνημείοις
κατοικοῦντας, ἀνέστησας ζωαρχικῆ, παλάμη καὶ παρέσχες,
τοῖς δούλοις σου τοῖς πίστει, προκεκοιμημένοις ἀνάπαυσιν
Οἰκτίρμον.

Ὡς πηγὴ ζωῆς τῆς αἰδίου, ὡς τρυφῆς ὑπάρχων ὁ χειμάρρους,
τοὺς δούλους σου τοὺς εὐσεβῶς, πρὸ σὲ μετατεθέντας,
ἀξίωσον ὑμνεῖν σε, καὶ δοξολογεῖν σε εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Μαρία Παρθένε Θεοτόκε, ἡ Θεὸν Σωτῆρα τοῖς ἀνθρώποις,
γεννήσασα σωματικῶς, περίσωζε τοὺς πίστει, ὑμνοῦντάς σου
τὸν τόκον, καὶ ὑπερυψοῦντας εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον, Θεοῦ Μητέρα τοῦ Ὑψίστου,

» σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν κυήσασαν, διὰ λόγου τὸν ὄντως

» Θεόν, τὴν ὑψηλοτέραν τῶν ἀχράντων δυνάμεων,

» ἀσιγήτοις δοξολογίαις μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Ἵσταντο οἱ Μάρτυρες, πρὸ τῶν ἀδίκων κριτηρίων, πᾶσαν
ἀδικίαν χάριτι, τοῦ Χριστοῦ κατακρίνοντες, καὶ τοὺς ὑπ'
αὐτῶν κεκρατημένους ἐλέγχοντες, καὶ στεφάνους δικαιοσύνης
κομιζόμενοι.

Ῥφθητε ὡς οἶακες, τῆς Ἐκκλησίας τὴν ὀλκάδα, πᾶσαν εὐσεβῶς
ἰθύναντες, εἰς λιμένα Θεοῦ ἐντολῶν, πάντες Τεράρχαι καὶ
Ποιμένες μακάριοι· διὰ τοῦτο ὡς κυβερνήτας ὑμᾶς σέβομεν.

Στίφος ἰκετεύει σε, τῶν Προφητῶν, καὶ τῶν Ὁσίων, σύλλογος
δικαίων Κύριε, ἀθλησάντων λαμπρότατα, καὶ διαπρεψάντων ἐν
ἀσκήσει Φιλάνθρωπε, δυσωπεῖ σε τοὺς οἰκτιρμούς σου ἡμῖν
δώρησαι.

Νεκρώσιμον.

Ἦς κατηξιώθησαν, τιμῆς καὶ δόξης αἰωνίου, ἅπαντες Χριστοῦ
οἱ Ἅγιοι, τοὺς πιστῶς ἐκδημήσαντας, τοῦ ματαίου βίου
μετασχεῖν καταξίωσον, Ἐλεῆμον ταῖς ἰκεσίαις τῶν Ἁγίων
σου.

Θεοτοκίον.

Φέρουσα τὸ πλήρωμα, τῶν ἀγαθῶν ἐν ταῖς ἀγκάλαις, πλήρωσον
ἡμῶν Πανάμωμε, τὰς ἐντεύξεις τῶν δούλων σου, καὶ τὰς πρὸς
Θεὸν ἡμῶν πορείας κατεύθυνον, ἐναρέτως ἐνδυναμοῦσα
πολιτεύεσθαι.

Κανῶν εἰς Κοιμηθέντας.

Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ἐχοντες Μάρτυρες Χριστοῦ, τὴν ἀνίκητον ἰσχὺν καὶ
ἀήττητον, ἐξεφαυλίσατε, τὸ τῶν τυράννων, ἄθεον πρόσταγμα,

καὶ Βασιλείας οὐρανῶν, σαφῶς ἠξιώθητε, καταλαμπόμενοι,
τῆς Τριάδος ταῖς ἀύγαῖς ἀξιάγαστοι.

Λέλυται ἄδης ὁ πικρός, καταλύσαντος αὐτὸν σοῦ Φιλάνθρωπε,
καὶ ἀναστήσαντος, τοὺς ἀπ' αἰῶνος ἐκεῖ καθεύδοντας· ἀλλὰ
καὶ νῦν ὡς ἀγαθός, τοὺς μεταχωρήσαντας, πρὸς σὲ τὸν
Εὐσπλαγχνον, ἀνεσπέρου σου φωτὸς καταξίωσον.

Ὅλος εἶ Σῶτερ γλυκασμός, ὅλος εἶ ἐπιθυμία καὶ ἔφεις,
ὄντως ἀκόρεστος, ὅλος ὑπάρχεις, κάλλος ἀμήχανον· τοὺς
μεταστάντας οὖν πρὸς σέ, τῆς σῆς ὠραιότητος, τρυφᾶν
εὐδόκησον, καὶ τῆς θείας καλλονῆς σου ἀξίωσον.

Θεοτοκίον.

Σῶσόν με Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, ἡ γεννήσασα Χριστὸν τὸν Σωτήρᾶ
μου, Θεὸν καὶ ἄνθρωπον, διπλοῦν τὴν φύσιν, οὐ τὴν
ὑπόστασιν, μονογενῆ μὲν ἐκ Πατρός, ἐκ σοῦ δὲ πρωτότοκον,
πάσης τῆς κτίσεως· ὃν ἐν φύσεσι διτταῖς μεγαλύνομεν.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ὅταν ἔνι Ἀλληλούϊα.

Στιχηρὰ Μαρτυρικά.

Ἦχος πλ. δ'.

Μεγάλως ἠγωνίσασθε Ἅγιοι, τὰς βασάνους τῶν ἀνόμων,
ὑπομείναντες γενναίως, καὶ Χριστὸν ὁμολογοῦντες, ἐναντίον
βασιλέων· καὶ πάλιν μεταστάντες ἐκ τοῦ βίου, δυνάμεις
ἐνεργεῖτε ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ ἀσθενεῖς θεραπεύετε, ἐκ τῶν
παθῶν αὐτῶν Ἅγιοι· Πρεσβεύσατε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

Μάρτυρες Χριστοῦ οἱ ἀήττητοι, οἱ νικήσαντες τὴν πλάνην,
τῆ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, ἀπολαύετε τὴν χάριν, αἰωνίως τῆς
ζωῆς· τυράννων ἀπειλὰς οὐκ ἐπτοήθητε· βασάνοις
αἰκιζόμενοι εὐφραίνεσθε· καὶ νῦν τὰ αἵματα ὑμῶν, γέγονεν
ἰάματα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. Πρεσβεύσατε, τοῦ σωθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Τὸν θώρακα τῆς πίστεως, ἐνδυσάμενοι καλῶς, καὶ τῷ τύπῳ
τοῦ Σταυροῦ, καθοπλίσαντες ἑαυτούς, στρατιῶται εὐσθενεῖς
ἀνεδείχθητε, τοῖς τυράννοις ἀνδρείως ἀντέστητε, καὶ
διαβόλου τὴν πλάνην κατηδαφίσατε, νικηταὶ γενόμενοι, τῶν
στεφάνων ἠξιώθητε. Πρεσβεύσατε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

Τί ὑμᾶς καλέσωμεν Ἅγιοι; Χερουβεὶμ· ὅτι ὑμῖν ἐπανεπαύσατο Χριστός. Σεραφεὶμ· ὅτι ἀπαύστως ἐδοξάσατε αὐτόν. Ἀγγέλους· τὸ γὰρ σῶμα ἀπεστράφητε. Δυνάμεις· ἐνεργεῖτε ἐν τοῖς θαύμασι. Πολλὰ ὑμῶν τὰ ὀνόματα, καὶ μείζονα τὰ χαρίσματα. Πρεσβεύσατε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Νεκρώσιμον.

Ἀμέτρητος ὑπάρχει, τοῖς ἀσώτως βιοῦσιν ἢ κόλασις· βρυγμὸς ὀδόντων, καὶ κλαυθμὸς ἀπαράκλητος, γέεννα πυρός, καὶ σκότος ἐξώτερον, καὶ σκώληξ ἀκοίμητος, δάκρυα ἀνενέργητα, καὶ Κριτῆς ἀσυμπάθητος. Διὰ τοῦτο πρὸ τοῦ τέλους βοήσωμεν λέγοντες· Δέσποτα Χριστέ, οὗς ἐξελέξω, μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν σου ἀνάπαυσον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εγὼ Παρθένε ἁγία Θεοτόκε, τῆ σκέπη σου προστρέχω· οἶδα ὅτι τεύξομαι τῆς σωτηρίας· δύνασαι γὰρ Ἄγνη βοηθῆσαί μοι.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν.

Ἀπόστιχα Στιχηρά. Νεκρώσιμα.

Ψαλλόμενα, ὅταν ἔνι Ἀλληλούϊα.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Βασιλικῶς μοι ὑπέγραψας, ἐλευθερίαν βαφαῖς, ἐρυθραῖς τοὺς δακτύλους σου, αἱματώσας Δέσποτα, καὶ φοινίξας σὺ αἵματι· καὶ νῦν σε πίστει, καθικετεύομεν. Τοῖς πρωτοτόκοις, σοῦ συναρίθμησον, καὶ τῶν δικαίων σου, τῆς χαρᾶς ἀξίωσον, ἐπιτυχεῖν, τοὺς μεταφοιτήσαντας, πρὸς σὲ τὸν Εὐσπλαγγχον.

Στίχ.\Μακάριοι οὗς ἐξελέξω καὶ προσελάβου Κύ-ριε.

Τεραρχήσας ὡς ἄνθρωπος, σφαγιασθεὶς σεαυτὸν προσφορὰν προσενήνοχας, τῷ Πατρὶ τὸν ἄνθρωπον, τῆς φθορᾶς ἐξαιρούμενος· τοὺς μεταστάντας, οὖν ὡς Φιλάνθρωπος, ἐν τῇ τῶν ζώντων, χώρα κατὰταξον, ἔνθα οἱ χεῖμαρροι, τῆς τρυφῆς προχέονται, ἔνθα πηγαί, τῆς ἀϊδιότητος, ἀναβλυστάνουσιν.

Στίχ.\Αἱ ψυχὰι αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀύλισθήσονται.

Βάθει σοφίας ἀρρήτου σου, ὀροθετεῖς τὴν ζωὴν, καὶ προβλέπεις τὸν θάνατον, καὶ πρὸς βίον ἕτερον, μετοικίζεις τοὺς δούλους σου· οὗς προσελάβου, τοίνυν κατὰταξον, ἐπὶ

ὑδάτων, τῆς ἀναπαύσεως, ἐν τῇ λαμπρότητι, τῶν Ἁγίων
Κύριε, ἔνθα φωνή, τῆς ἀγαλλιᾶσεως, καὶ τῆς ἀνέσεως.

Στίχ.\Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Λόγος ὑπάρχων ἀόρατος, ὁμοφυῆς τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Πνεύματι
σύνθρονος, δι' ἐμὲ τὸν ἄνθρωπον, ἐν σαρκὶ πεφανέρωσαι· ὡς
ἐλεήμων, οὖν καὶ φιλόανθρωπος, τοὺς ἐκ τοῦ βίου,
μεταφοιτήσαντας τῆς εὐπρεπείας σου, καὶ τῆς ὠραιότητος,
ταῖς καλλοναῖς, τούτους καταλάμπρυνον, ζωαρχικώτατε.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Ὡς συλλαβοῦσα τὸν ἄναρχον, Λόγον Θεοῦ καὶ

Θεόν, μητρικῆ παρρησίᾳ σου, ἐκτενῶς ἰκέτευε, κατατάξαι
τοὺς δούλους σου, ἔνθα χορεία, ἢ ἀκατάλυτος,
εὐφραينوμένων, καὶ εὐφημοῦντων σε, ἔνθα λαμπρότητες, αἱ
διαιωνίζουσαι, καὶ ὁ γλυκύς, ἦχος ἐορτάζοντος,
Θεογεννήτρια.

ΕΝ Τῇ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Οἱ Μακαρισμοί.

Μνήσθητι ἡμῶν, Χριστὲ Σωτὴρ τοῦ κόσμου, ὥσπερ τοῦ ληστοῦ,
ἐμνήσθης ἐπὶ ξύλου, καὶ καταξίωσον πάντας μόνη Οἰκτιρμον,
τῆς οὐρανίου Βασιλείας σου.

Πᾶσιν ἀλγεινοῖς, στερόνως προσομιλοῦντες, τραύμασιν ὑμῶν
ἀγίοις Ἀθλοφόροι, ἐτραυματίσατε πάσας τὰς μυριάδας, τῶν
δαιμόνων θείᾳ χάριτι.

Ὅσιοι Χριστοῦ, καὶ θεῖοι Τεράρχαι, στίφος Προφητῶν, καὶ
πάντων τῶν Ἁγίων, τῆς οὐρανίου ἐπέτυχον κληρουχίας· οὓς
ἐπαξίως μακαρίσωμεν.

Νεκρώσιμον.

Πάντας τοὺς πιστῶς, τοῦ βίου μεταστάντας, τάξον ὁ Θεός,
ἐν χώρᾳ τῶν δικαίων, καὶ Παραδείσου ἀνάδειξον
κληρονόμους, θεοπρεπῶς ὑμνολογοῦντάς σε.

Δόξα.

Πάτερ, καὶ Υἱέ, καὶ Πνεῦμα μία φύσις, σὺ εἶ ὁ Θεός, ὁ
κτίσας πάντα λόγῳ· σε προσκυνοῦσιν οἱ ἄνθρωποι σὺν
Ἀγγέλοις, ἀκαταπαύστως σε δοξάζοντες.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πάντων τῶν καλῶν, τὸ πλήρωμα τεκοῦσα, πλήρωσον ἡμῶν,
Παρθένε τὰς ἐντεύξεις, ἁμαρτιῶν ἡμῶν λύτρωσιν αἰτουμένη,
καὶ φωτισμὸν καὶ μέγα ἔλεος.